

ههنگاو هکان بۆ مهسیح

1 بهشی یهکهه- خو شهویستی خودا بۆ مروّف
19 بهشی دووهم- پئویستی گونا هبار به مهسیح
33 بهشی سییهه- تهو به
69 بهشی چوارهم- دانپیدانان
82 بهشی پینجهه- تهه خانکردن
97 بهشی شهشهه- باوهر و قبولکردن
114 بهشی ههوتهه- تاقیکردنهوهی شاگردی
137 بهشی ههشتهه- گهوره بوون بۆ ناو مهسیح
161 بهشی نوویهه- کار و ژیان
179 بهشی ۱۰- ناسینی خودا
198 بهشی ۱۱- ئیمتیازاتی نوێژ
230 بهشی دوازدهههه- چی بکهین له گهه گومان
252 بهشی ۱۳- شادبوون به یهزدان

بهشی یه کهم- خو شه ویستی خودا بو مروّف

سروشت و وهی به یه کسانی شایه تحالی
خو شه ویستی خودان. باوکمان له ئاسمان
سهر چاوهی ژیان و حیکمهت و شادییه. سهیری
شته نایاب و جوانه کانی سروشت بکهن. بیر له
گونجانی سهر سوپر هینه ریان بکه ره وه له گهل
پیدا ویستی و بهخته وهی، نهک تهنها مروّف،
بهلکو هه موو بو ونه وه ره زیندوو هکان. تیشکی
خور و باران، که زهوی دلخوش و تازه
دهکاته وه، گرد و ده ریا و ده شته کان، هه موویان
باسی خو شه ویستی دروست کهرمان بو ده کهن.
ئه وه خودایه که پیدا ویستی پرورانهی هه موو
دروست کهراوه کانی دابین دهکات. له قسه
جوانه کانی زبور نووسدا—

«چاوی هه مووان چاوه ری تو ده کهن؛

تۆش له کاتی خۆیدا گۆشتهکانیان پێدهدهیت.
تۆ دهستی خۆت دهکهیتوه،
وه ئاره زووی ههموو زیندهوهران تیر دهکات.”
زبور ۱۴۵: ۱۵، ۱۶.

خودا مروقی به تهواوی پیرۆز و دلخۆش
کردوه؛ زهوییه جوانهکش وهک چۆن له
دهستی دروستکهرهوه هاتوه، ههچ چهقویهکی
خراپوون و سیبهری نهفرهتی ههلهگر تبوو.
ئهوه سهڕپچی یاسای خودایه - یاسای
خۆشهویستی - که ئازار و مردنی بهدوای خۆیدا
هیناوه. بهلام تهناوت لهناو ئهو ئازارانهی که له
ئهنجامی گوناههوه دێته ئارهوه، خۆشهویستی
خودا ئاشکرا دهییت. نووسراوه خودا له پیناو
مروقدانفرهتی له زهوی کردوه. سههرهتای
ژیان ۳: ۱۷. درک و چهقۆ - ئهوه سهختی و

تاقیگر دنهوه که ژیانی دهکاته ژیانیکی زحمهت
و چاودیږی - بۆ چاکهی ئهو دانرا بوو وهک
بهشیک لهو ر اهینانهی که پئویست بوو له پلانی
خودادا بۆ بهرز بوونهوهی له ویرانکاری و
دابهنینیک که گوناوه دروستی کردوووه. دونیا
ههر چهنده کهوتوووه، بهلام ههمووی خهم و
نههامهتی نییه. له سروشت خویدا پهیامی هیوا و
ئاسوودهیی. گول لهسهر چهقۆکان ههیه و
درکهکانیش به گولهبهر وژه داپوشراون.

"خودا خوشهویستییه" لهسهر ههموو
گولهبهر وژهیهکی کرانهوه، لهسهر ههموو
تاوهریکی چیمهنی بههار نووسراوه. بالنده
خوشهویستهکان که به گورانییه خوشهکانیان
ههوا دهنگ دهدهن، گوله ناسک
رهنگاورهنگهکان له کاملی خویاندا ههوا بۆن

دهكهن، داره بهرزهكاني دارستان به گهلا
دهولههمهندهكانيان له سهوزي زيندوو- ههموويان
شايهدي خهمخوري ناسك و باوكانهي
خوداكهمان و بو... ئارهزوي دلخوشكردي
مندالهكاني.

قسهي خودا سيفهتي ئهو ئاشكرا دهكات. خوي
خوشهويستي و بهزهيي بيكوتايي خوي
راگهياندوو. كاتيک موسا دو عاي كرد و وتي:
شكومهندي خوتم پيشان بده، يهزدان وهلامي
دايهوه: ههموو چاكهكار ييهكانم لهبهردهمتدا
تيدهپهريئم. دهرچوون ۳۳: ۱۸، ۱۹. ئهمه
شكومهندي ئهوه. يهزدان لهبهردهم موسادا
تپهري و رايگهياند: «يهزدان، يهزداني
پهروهردگار، ميهرهبان و ميهرهبان، دريژخايهن
و پر له چاكه و راستي، رهمهتي هزاران

کەسی دەپارێزیت، لە تاوان و سەرپیچی و گونا
خۆش بوو.» دەرچوون ٣٤: ٦، ٧. "دەرەوشاوە
لە تورەیی و میهرەبانییه"، "چونکە دلخۆشه به
میهرەبانی. "یونا ٢: ٤؛ میکا ١٨: ٧.

خودا دلی ئیمه‌ی به نیشانه‌ی بی ژماره له
ئاسمان و له زه‌ویدا به‌ستوو‌هته‌وه. له ریگه‌ی
شته‌کانی سروشت، و قوولترین و ناسکترین
په‌یوه‌ندی زه‌مینی که دلی مرۆف ده‌توانیت
بزانی، هه‌ولی داوه خۆی بو ئیمه ئاشکرا
بکات. به‌لام ئەمانه به‌لام به شیوه‌یه‌کی ناتهو‌او
نوینه‌رایه‌تی خۆشه‌ویستی ئه‌وه‌که‌ن. هه‌رچه‌نده
هه‌موو ئه‌م به‌لگانه خراونه‌تپروو، به‌لام دوژمنی
چاکه‌میشکی مرۆقه‌کانی کوپ‌کرد، به‌جۆریک
به ترسه‌وه سه‌یری خودایان کرد؛ ئه‌وان وه‌ک
که‌سیکی توند و بی لیبوردن بیریان لیده‌کرده‌وه.

شەیتان مَرۆقەکانی وای لێکرد که خودا وەک
بوونەوەرێک بێر بکەنەوہ که سیفەتی سەرەکی
دادپەر وەری توندە،- کەسێک که دادوەرێکی
توند و تۆلە، قەرز دەریکی توند و زەحمەتە. ئەو
خالقێکی وەک بوونەوەرێک وینا کرد که بە
چاوێکی ئیرەیییەوہ سەیری دەکات بۆ ئەوہی
هەلە و هەلەکانی مَرۆقەکان بناسیتەوہ، تا
سەردانی حوکمەکانیان بکات. بۆ لابردنی ئەم
سەبەبە تارێکە بوو، بە ئاشکر کردنی
خۆشەویستی بیکۆتایی خودا بۆ جیہان، که عیسا
ہات بۆ ئەوہی لەنیو مَرۆقەکاندا بژی.

کۆری خودا لە ئاسمانەوہ ہات بۆ ئەوہی باوک
دەربخات. «ہیچ کەسێک لە ہیچ کاتیکیدا خودای
نەبینیوہ؛ کۆرە تا قانەکەہی کہ لە سنگی باوکدایە،
ئەوی پراگەیاندووہ.» یۆحەنا ۱ : ۱۸. واتە: ہیچ

كەسئىك باوك نانسئىت جگە لە كور و
هەر كەسئىك كور بىهوىت بوى ئاشكرا بكات.
مەتا ۲۷: ۱۱. كاتىك يەكئىك لە شاگردەكان
داواى كرد: باوكمان پىشان بدە، عىسا وەلامى
دايهو: «ئايا من ئەوئەندە ماو لەگەلت بووم،
بەلام تۆ منت نەناسيو، فيليپ؟ ئەوئەنى
بىنيو باوكى بىنيو. كەواتە چۆن دەئىي: باوكمان
پىشان بدە؟» يۆحەنا ۱۴: ۸، ۹.

لە وەسفكردنى ئەركى زەمىنى خۆيدا، عىسا
وتى، پەروەردگار "مانى مەسح كردوو بو
ئەوئەنى ئىنجىل بو هەزاران بلئيم؛ ئەوئەنى
ناردوو بو چاككردنەوئەنى دلشكاوكان،
بانگەشەى رزگار بوون بو دىلەكان و
چاكبوونەوئەنى بىنين بو نابىنايان، بو
رزگار كردنى ئەوانەى كە چەقويان لئداو. « لوقا

۱۸: ۴. ئەمە كارى ئەو بوو. ئەو بە چاكە كر دندا
 دهگەرا و ھەموو ئەو كەسانەى كە شەپتان
 ستەمیان لیدە كر د، چاك دە كر دەو. گوندىكى
 تەواو ھەبوون كە لە ھىچ مالىكدا نالەپەكى
 نەخۆشى نەبوو، چونكە بەناو ياندا تىپەر پىوو و
 ھەموو نەخۆشەكانيان چاك كر دبوو ھو.ە.
 كارەكانى بەلگەى مەسح كر دنى خودايى ئەويان
 ھىناپە ئار او.ە. خۆشەويستى و پرەحم و بەزەپى لە
 ھەموو كر دارىكى ژيانيدا دەر كەوت؛ دلى بە
 ھاوسۆزىپەكى ناسكى بو مندالى مرۆقەكان ھاتە
 دەر ھو.ە. سروسشى مرۆقى وەر گرت، تا بگاتە
 خواستەكانى مرۆق. ھەزار ترين و
 خۆبەزلزانتريئەكان نەيانترسان لە نزيكبوونەو
 لىي. تەنانەت مندالە بچوو كەكانيش بەلايدا
 سەرنجيان پرادەكيشا. ئەوان زوربان
 خۆش دەويست سەر كەونە سەر ئەژنوكانى و

چاویان له دهمو چاوه بیر کر دنه وه که بیټ، که له
خۆ شه ویستیدا بیهۆش بوون.

عیسا یهک وشه ی راستی سهر کوت نه کرد،
به لکو هه میسه به خۆ شه ویستیه وه ده یگوت.
گهوره ترین ته کتیک و بیر کر دنه وه و سهر نجی
میهره بانانه ی له په یو هندیه کانی له گهل خه لکدا
به کار هیئا. ههر گیز بی ئه ده بی نه بوو، ههر گیز
بی پیویست قسه یه کی توندی نه ده گوت، ههر گیز
ئازاریکی بی پیویستی به رۆحیکی هه ستیار
نه ده دا. لاوازیی مروقی سهر زه نشت نه کرد.
راستی قسه ی ده کرد، به لام هه میسه له
خۆ شه ویستیدا. دوو رووی و بیباوهری و ناپاکی
ئیدانه کرد؛ به لام فرمیسک له ده نگیدا بوو
کاتیک سهر زه نشته تونده کانی ده کرد. نهو له سهر
قودس گریا، نهو شاره ی خۆشی ده ویست، که

رہتیدہ کر دہوہ و ہریگریٹ، ریگا و راستی و
ژیان. ئەوان ئەوی رزگار کەریان
رہتکر دبوو و ہوہ، بەلام ئەو بە ناسکییہکی
بەزە پیدار ہوہ سەیری دەکردن. ژیانئەو
ژیانیکی خۆبەدەستەو ہدان و چاودیر کردنی
بیر کردنەوہ بوو بۆ ئەوانی تر. ہەموو رۆحیک
لە چاوی ئەودا بەنرخ بوو. لە کاتیکیدا کہ
ہەرگیز خۆی بە کەر امەتیکی نیلاہییەوہ
ہەلگر تووہ، بەلام بە ناسکترین ریزەوہ بۆ
ہەموو ئەندامیکی بنەمالہی خودا کەرنۆشی
دەبرد. لە ہەموو مرقەکاندا رۆحی کەوتوو
بینی کہ ئەرکی ئەو بوو رزگاریان بکات.

سیفەتی مەسیح بەم شیوہیہیہ کہ لە ژیانیدا
دەرکەوتووہ. ئەمە سیفەتی خودایە. لە دلی
باوکەوہیہ کہ چەمەکانی بەزەیی خودایی کہ لە

مهسیحدا دەر دهکەون، دەر ژینه دەر هوه بو
مندالانی مرقهکان. عیسا، رزگار کەری ناسک
و بەزەبیدار، خودا بوو "له جهستەدا
دەر کەوت". یەکەم تیمۆتیۆس ۱۶: ۳.

بو رزگار کردنمان بوو که عیسا ژیا و نازاری
چەشت و مرد. ئەو بوو بە "پیاویکی خەمناک"،
بو ئەوهی ببینه بەشدار له خۆشی هەمیشەیی.
خودا رێگەیی بە کورە خۆشەویستەکەیی دا که پر
بوو له نیعمەت و راستی، له جیهانیکی
شکو مەندی و هەسەف نەکر او هوه بیته جیهانیکی که
بە گوناھ تیکچوو و تیکچوو، بە سیبەری مردن
و نەفرەت تاریک بوو. رێگەیی پێدا له سنگی
خۆشەویستی خۆی، پەرسنتی فریشتەکان
بەجیبەیلایت، بو ئەوهی تووشی شەرمەزاری و
سووکایەتی و زەلیبوون و رق و کینه و مردن

بېت. واته: سزای نأشتيمان لهسەر ئهو بوو؛ و به
 لېدانهکانی چاک بووینهوه". ئیشایا ۵۳: ۵.
 سهیری بکه له بیابان، له گیتسمانیا، لهسەر خاچ!
 کوری بی پهلای خودا باری گوناھی لهسەر
 خوی ههنگرت. ئهو کهسهی لهگهل خودا یهک
 بووه، له رۆحیدا ههستی بهو جیابوونهوه
 ترسناکه دهکرد که گونا له نیوان خودا و مرۆقدا
 دروستی دهکات. همه هاواریکی پر له نازاری
 له لیوهکانیدا ههکیشا، "خودای من، خودای من،
 بوچی وازت لیهینام؟" مهتا ۴۶: ۲۷. ئهوه
 بارگرانی گونا بوو، ههستی گهورهیی
 ترسناکههی بوو، جیابوونهوی رۆح بوو له
 خودا- ههه همه بوو که دلی کوری خودای
 شکاند.

بهلام ئەم قوربانىيە گەورەيە بۆ ئەو نەبوو ە كه
له دلى باوكدا خوشەويستىيەك بۆ مروڤ
دروست بكات، نهك بۆ ئەو ەي ئاماده بىت
رزگارى بكات. نهخىر نهخىر! واتە: خودا
ئەو ەندە جىهانى خوشويست، تا كورە تاقانەكهى
خوى بهخسى. يوحنا ۳: ۱۶. باوك ئىمەى
خوشدەويت، نهك لەبەر كفارەتى گەورە،
بەلكو كفارەتى داىين كردوو ە چونكه ئىمەى
خوشدەويت. مەسىح ئەو مېدياىە بوو كه له
رېگەيەو ە دەيتوانى خوشەويستى بىكوتايى خوى
برىژىتە سەر جىهانىكى كهوتوو. «خودا له
مەسىحدا بوو، جىهانى لەگەل خويدا
ئاشتكر دەو ە.» ۲ كورنتىوس ۵: ۱۹. خودا
لەگەل كورەكهيدا نازارى چەشت. له نازارى
گىتسمانى، مردنى كالفارى، دلى خوشەويستى
بىكوتايى باجى رزگار بوونمان دا.

عیسا فہر مووی: «بۆیہ باو کم خوشی دہویم،
چونکہ گیانم بہخشی، تا کو بیگر مہوہ.» یوحنا
۱۰: ۱۷. واتہ: «باو کم ئەو ہندہ خوشی ویستووی
تہانہت زیاتر خوشی دہویم کہ ژیانم بہخشیوہ
بۆ ئەوہی تو پر زگار بکہم. لہ بوون بہ جیگر ہوہ
و گہر ہنتی ئیوہ، بہ تہسلیم کردنی ژیانم، بہ
وہر گرتنی بہر پر سیار یتیہ کانتان،
سہر پیچیہ کانتان، من خوشہ ویستم بۆ باو کم؛
چونکہ بہ قور بانیدانی من، خودا دہتوانیت
دادپہر وہر بیت، بہ لام پر استودر وستکہری ئەو
کہسہی باوہر بہ عیسا ہہیہ.»

جگہ لہ کوپری خودا کس نہیتوانی
پر زگار بوونمان بہ ئەنجام بگہیہنیت؛ چونکہ
تہنہا ئەو کہسہی لہ باوہشی باو کدا بوو دہیتوانی

ئەو رابگەيەنئيت. تەنھا ئەو كەسەي كە بەرزى و
قوولايى خوۆشەويستى خوداي دەزانى، دەيتوانى
ئاشكرائى بىكات. ھىچ شتتېك كەمتر لەو
قوربانىيە بىكۆتايەي كە مەسېح بەناوى مرۆقى
كەوتوو ھو دەيكر د، نەيدەتوانى خوۆشەويستى
باوك بۆ مرۆقايەتى لەدەستچوو دەربېرئيت.

واتە: خودا ئەو ھندە جىھانى خوۆشويست، تا كورە
تاقانەكەي خوۆ بەخشى. ئەو نەك تەنھا بۆ
ئەو ھى لەناو مرۆقەكاندا بژى و گوناھەكانيان
ھەلبىگرئيت و قوربانىيەكەيان بمرئيت. ئەويشى
بەخشى بە رەگەزى كەوتوو. مەسېح دەبوو خوۆ
لەگەل بەرژ ھو ھندى و پىداويستىيەكانى
مرۆقايەتى بناسىنئيت. ئەو كەسەي لەگەل خودا
يەك بوو، خوۆ بە مندا لانى مرۆقەو
بەستوو ھتەو بە پەيو ھندىيەك كە ھەرگىز

ناشکینریت. عیسا "شەرمی ناکات بە برا"
(عیبرانییەکان ۲: ۱۱)؛ ئەو قوربانیمانە،
پاریزەرمانە، برامانە، فۆرمی مروییمان
لەبەردەم تەختی باوکدا هەڵدەگریت و لە
سەردەمە هەمیشەییەکاندا یەک لەگەڵ ئەو
رەگەزەیی که پرزگاری بوو- کوری مروۆف. و
هەموو ئەمانەش بۆ ئەوەی مروۆف لە
ویرانکاری و دابەزینی گوناو بەرز بکریتەو تا
خۆشەویستی خودا پرەنگ بداتەو و هاوبەشی
خۆشی پیروۆزی بییت.

ئەو باجەیی که بۆ پرزگار بوونمان دراو،
قوربانیدانی بیکۆتایی باوکی ئاسمانیمان لە
پیدانی کورەکەیی بۆ ئەوەی لە پیناوماندا بمریت،
دەبییت چەمکی بەر زمان پیدات که پرەنگە لە
رێگەیی مەسیحەو بەینە چی. لە کاتیکیدا

یوحنا ی نیر در اوی ئیلهام به خش بهرزی و
قوولی و فراوانی خوشهویستی باوکی بهر هو
رهگزی لهناو چوو دهبینی، پر بوو له پهرستن و
ریزگرتن؛ و، بههوی ئهوهی نهیتوانی زمانیکی
گونجاو بدوزیتهوه که گهورهی و ناسکی ئهم
خوشهویستییهی تیدا دهر بیریت، داوای له جیهان
کرد که سهیری بکات. «ئهوهتا باوک چ
خوشهویستییهکی به ئیمه بهخشیوه، تاکو به
کوری خودا ناوبریین.» یهکهمی یوحنا ۱: ۳.
ئهمه چ بههایهک به مروّف دادهنیت! له ریگهی
سهر پیچییهوه کورانی مروّف دهبنه ژیر دهستهی
شهیتان. له ریگهی باوهربوون به قوربانی
کهفارهتی مهسیحهوه رهنگه کورهکانی ئادهم بینه
کوری خودا. مهسیح به گریمانهدنی سروشتی
مروّفایهتی مروّفایهتی بهرز دهکاتهوه. پیاوه
کهوتوو هکان لهو شوینه دادهنریت که له ریگهی

پهيو هندی له گهل مهسيحه وه، رهنگه بهر استی
شایستهی ناوی "کورانی خودا" بن.

ئهو جو ره خو شهو یستییه بی هاوتهر بیییه.
مندالانی پاشای ئاسمانی! بهلینی بهرخ!
تهوهر یک بو قولترین میدیتیشن! خو شهو یستی
بی هاوتای خودا بو دونیایهک که خوشی
نهو یست! بیر کر دنه وه هیزیکی ملکه چکر دنی
له سهر رۆح ههیه و عقل دهخاته دیل بو
ئیرادهی خودا. تا زیاتر له پرووناکی خاچدا له
کاره کتهری ئیلاهی بکولینه وه، زیاتر دهبینین که
رهحمهتی و ناسکی و لیبور دن تیکهل به
یهکسانی و دادپهروهری بووه و به پروونی
بهلگهی بیشوماری خو شهو یستییهک که بیکو تاییه
و بهزه بیییهکی ناسک که له ئا هاوسۆزی
تامه زرۆیی دایک بو منداله سهر پیچیکارهکی.

بهشی دووهم- پیویستی گوناھبار به مهسیح

مرؤف له بنهردتا به دهسهلاته بهرزهکان و
عهقلیکی هاوسهنگ بهخشرابوو. له بوونهکهیدا
تهواو بوو، و لهگهل خودادا هاوناھهنگ بوو.
بیرکردنهوکانی پاک بوون، ئامانجهکانی پیروژ
بوون. بهلام له ریگهی نافهرمانیهوه
دهسهلاتهکانی چهواشه و خوپهرستی جیگهی
خوشهویستی گرتهوه. سروشتی ئهوه له ریگهی
سهرپیچییهوه هینده لاواز بوو، که مهحال بوو به
هیزی خوی، بهرهنگاری هیزی خراپه بیتهوه.
لهلایهن شهیتانهوه به دیل کرا، و بو ههمیشه بهو
شیوهیه دهمایهوه ئهگهر خودا به شیوهیهکی
تایبته دستوره دانی نهکردبا. مهبهستی
وهسوهسهکار بوو که پلانی ئیلاهی له
دروستکردنی مرؤفدا پووچهل بکاتهوه، و زهوی

پر بکات له ئاخ و ویرانکاری. وه ئاماژهی بهو
هه‌موو خراپه‌یه ده‌کرد وه‌ک ده‌رئه‌نجامی کاری
خودا له دروستکردنی مرۆفدا.

مرۆف له دۆخی بی‌گوناھی خۆیدا،
هاوبه‌شیه‌کی خۆشی له‌گه‌ڵ ئه‌ودا هه‌بوو "که
هه‌موو گه‌نجینه‌ی حیکمه‌ت و زانستی تێدا
شاراوه‌ته‌وه. " کۆلۆسیان ۲:۳. به‌لام دوا
گوناهه‌که‌ی، چیت نه‌یتوانی شادی له‌ پیرۆزیدا
بدۆزیته‌وه و هه‌ولیدا خۆی له‌ ئاماده‌بوونی خودا
بدزیته‌وه. هه‌یشتا بارودۆخی دلی نوینه‌بووه‌وه به‌م
شیوه‌یه. له‌گه‌ڵ خودادا هاوناه‌نگ نییه، و هه‌یچ
خۆشیه‌ک له‌ هاوبه‌شی له‌گه‌ڵ خودادا
نادۆزیته‌وه. گوناه‌بار نه‌یده‌توانی له‌به‌رده‌م
خودادا دلخۆش بێت؛ له‌ هاوڕییه‌تی بوونه‌وه‌ره
پیرۆزه‌کان بچووک ده‌بووه‌وه. ئه‌گه‌ر ریگه‌ی

پېدرېت بچېته بههشتهوه، هېچ خوشييهكى بۇ
نهدهبوو. رۇحى خوشهويستى بى خوشپهريست كه
لهوى حوكم دهكات - ههموو دليك وهلامى دلى
خوشهويستى بيكوتايى دهدهتوه - دهستى له هېچ
ئاكورديكى وهلامدەر هوه نهدهدا له رۇحيدا.
بىر كرنهوهكانى، بهر ژه وهندييهكانى،
پالنهريهكانى، نامۆ دهبوون بهوانهى كه
دانيشتوانى بى گوناوه لهويدا كار دهكهن. نهوه
دهبووه نوتىكى ناتهبا له ئاوازي بههشتدا.
بههشت بۇ نهوه دهبووه شوينى نهشكهجهدان؛
تامهزرؤى نهوه بوو لىي بشاريتهوه كه
رووناكييهكهپهتى، و ناوهندى خوشييهكهپهتى.
هېچ فهرمانىكى ئارهزوومهندانه نيبه لهلايهن
خوداوه كه خراپهكاران له ئاسمان دوور
بخاتوه؛ بههوى ناشايستهيى خويانهوه بۇ
هاور ييهتبييهكهى داخراون. شكومهندي خودا بۇ

ئەوان ئاگرىكى سووتىنەر دەبوو. ئەوان
پېشوازيان لە لەناوچوون دەکرد، بۆ ئەوھى لە
رووخسارى ئەو كەسە بشارنەوھ كە بۆ
رزگار كردنيان مرد.

مەھالە ئىمە، لە خو مانەوھ، لەو چالە گوناھە
رزگارمان بىت كە تىيدا نوقم بووين. دلمان
خراپە، ناتوانين بىگۆرين. «كى دەتوانىت شتىكى
پاك لە ناپاك دەر بەھىنيت؟ نەك يەك». واتە:
عەقلى جەستەيى دوژمنايەتتە بەرامبەر بە
خودا، چونكە ملكەچى ياساى خودا نىيە و
ناتوانىت ملكەچى بىت. ئەيوب ۱۴ : ۴؛ رۆمىيان
۸: ۷. پەر وەردە، رۆشنىرى، مومارەسەى
ئىرادە، ھەولى مروّف، ھەموويان كايەى شياوى
خويان ھەيە، بەلام لىرەدا بىدەسەلاتن. لەوانەيە
راستگۆيەكى دەرەكى رەفتار بەرھەم بەھىن،

بهلام ناتوانن دل بگورن؛ ناتوانن کانیاوهکانی
ژیان پاک بکنهوه. دهبیټ هیژیک له ناوهوه کار
بکات، ژیانیکی نوئ له سهرهوه، پیش نهوهی
مرۆقهکان له گوناههوه بگوردین بو پیرۆزی.
نهوه هیژه مهسیحه. تنها نیعمهتهکهی دهتوانیټ
توانا بی گیانهکانی رۆح زیندوو بکاتهوه، و بو
لای خودا، بو پیرۆزی رابکیشیټ.

رزگار کهر فهرمووی: «مهگهر مرۆف له
سهرهوه لهدایک نهبیټ»، مهگهر دلئیکی نوئ و
ئارهزوو و مهبهست و پالنهریکی نوئ
وهرنهگریټ، که بهرهو ژیانیکی نوئ دهبات،
«ناتوانیټ شانشینى خودا ببینیټ.» یوحنا ۳:۳،
پهراویز. نهوه بیروکهیهی که تنیا بو پههپیدانی
نهوه چاکهیه پیویسته که به سروشت له مرۆفدا
ههیه، فیلیکی کوشندهیه. «مرۆفی سرووشتی

شته‌کانی رۆحی خودا وەر ناگریت، چونکه بۆی
گه‌مژ هیه، ناتوانی بیانناسیت، چونکه له‌رووی
رۆحیهوه جیا ده‌کرینهوه.» واته: سه‌رسام مه‌به
که پیم وتوو: ده‌بی له‌دایک بینهوه. یه‌که‌می
کۆرنتیۆس ۲: ۱۴؛ یۆحه‌نا ۳: ۷. له‌باره‌ی
مه‌سیحه‌وه نووسراوه، «ژیان له‌ناویدا بوو؛ و
ژیان‌پرووناکی مرۆقه‌کان بوو»- تاکه «ناویک
له‌ژیر ئاسماندا که له‌نیوان مرۆقه‌کاندا دراوه،
که ده‌بی‌ت به‌هۆیه‌وه رزگارمان بێت.» یۆحه‌نا
۴: ۱؛ کاره‌کانی پیغمبه‌ران ۱۲: ۴.

به‌س نییه هه‌ست به‌میه‌ره‌بانی خودا بکه‌ین،
بینینی خیرخوازی، ناسکی باوکانه، له
کاره‌کتیری ئه‌ودا. به‌س نییه که حیکمه‌ت و
دادپه‌روه‌ری یاساکه‌ی تییگه‌ین، بزانی که
له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌میشه‌یی خوشه‌ویستی

دامه ز راوه. پۆلسی نیر در اوی خودا ههموو
 ئەمانە ی بینی کاتیک هاوار دهکات: «من رازیم
 به یاسا که چاکه.» واته: یاسا پیروژه، فەرمانیش
 پیروژه و دادپهروەر و باشه. به لام له تالیی
 نازاری پۆحی و نائومییدا زیادی کرد، «من
 جهسته ییم، له ژیر گوناها فرۆشراوم.» رۆمیان
 ۷: ۱۶، ۱۲، ۱۴. تامه ز رۆی ئەو پاکی و
 راستودر وستیه بوو، که له خۆیدا بیدهسه لات
 بوو بۆ به دهسته یانی، هاوار دهکات: «ئهی
 پیاوی به دهخت که منم! کی لهم جهسته ی مردنه
 رزگارم دهکات؟» رۆمیان ۷: ۲۴، پهراویز.
 وهها هاوار یکه که له دله بارگرانیه کانه وه له
 ههموو خاکه کان و له ههموو سهردهمه کاندا
 بهرز بووه تهوه. بۆ ههموو ان تهنها یهک وه لام
 ههیه، «سهیر که بهرخی خودا که گوناھی جیهان
 دهبات.» یۆحنا ۱: ۲۹.

زۆرن ئەو فيگھرانەي كە پړوحي خودا
به هۆيانهوه ههولې ويناكردني ئەم پراستييهي
داوه، و پرووني بكاتهوه بۆ ئەو پړوحانهي كە
تامه زړۆي پزگار بوون له باري تاوانبارين.
كاتيك دواي گوناھه كهي له فريوداني عيسۆ،
ياقوب له مالي باوكي ههلهات، ههستكردن به
تاوانباري قورس بوو. هه چهنده تهنيا و
دهركراو بوو، له هه موو ئەو شتانهي كە ژيانيان
ئازيز كردووه، جيا بووهوه، ئەو كه سهي
پيو ابوو كە له سهرووي هه موو شتيكهوه
فشاري خستۆته سه پړوحي، ترسي ئەوه بوو
كە گوناھه كهي له خودا پريوتهوه، كە له
به ههشت جيھيلراوه. له خه مباريدا پالكهوت بۆ
ئوهي له سه زهوييه پرووتهكه پشوو بدات، له
دهور و بهريدا تهنيا گرده تهنياكان و له سه رهوش

ئاسمانهكان به ئهستیره گهشاره بوون. لهكاتيكدا
خهوتبوو، رووناكويهكي سهير بهسهر بينينهكهيدا
شكا؛ و سهيركه، لهو دهشتهي كه لهسهرى
پالكهوتبوو، وا ديار بوو پليكانه سيبهه
فراوانهكان بهر هو سهرهوه دهچوونه
دهروازهكانى ئاسمان و فريشتهكانى خودا
بهسهر ياندا تيدهپهريين و دههاتنه خوارهوه. له
كاتيكدا له شكومهندي سهرهوه، دهنگى خودايى
له پهياميكي ئاسوودهيي و هيوادا بيسترا. بهم
شيوهيه به ياقوب ناسيندرا كه پيوستى و
حهسرهتى روحي دابين دهكات- رزگار كهريك.
به خوشى و سوپاسگوزار ييهوه بينى ريگهيهكى
ئاشكرا بوو كه بههويهوه ئهو، گوناهباريك،
بتوانرئيت بگهريتهوه بو هاوبهشى لهگهله خودا.
پليكانهه عيرفانيي خهونهكهى نوينهرايهتى

عیسا دهکرد که تاکه میدیای پهیوهندی نیوان
خودا و مروّف بوو.

نایا سهیری پر حمهتی خودا ناکهین؟ لهوه زیاتر
چی دهتوانیت بکات؟ با خوّمان له پهیوهندییهکی
دروستدا دابنیین لهگهلّ نهو کهسهی که خوّشی
ویستووین نهمه ههمان نهو فیگهرهیه که مهسیح
له گفتوگوی خویدا لهگهلّ ناتانییل نامازهی
پیکردووه، کاتیک وتی: «نیوه دهبینن ناسمان
کراوه دهبیت، و فریشتهکانی خودا بهسه
کور هکدا بهرز دهنهوه و دادهبزن له مروّف.»
یوحنا ۱:۵۱. له لادهرایهتیدا مروّف خوئی له
خودا دوور خستهوه؛ زهوی له ناسمان پردرا.
لهم بهری نهو کهنداوهی که له نیوانیاندا بوو،
ندهکرا هیچ هاوبهشییهک ههبیت. بهلام له
رئگهی مهسیحهوه، زهوی دیسانهوه

بهستر او هته وه به ئاسمانه وه. مهسيح به
شايسته ييه كاني خو ي پردي ئه وه كهن داوييه ي
دروست كرد وه كه گونا ه دروستي كرد بوو، بو
ئه وه ي فرشته خزمه تكار ه كان بتوانن هاوبه شي
له گه ل مرو قدا بگرن. مهسيح مرو ق ي كه وتوو له
لاوازي و بيده سه لاتي خو يدا به سه رچاوه ي
هيزي بي سنووره وه ده به ستته وه.

به لام بيهوده خهوني پيشكه وتتي پياوان، بيهوده
هه موو هه وله كان بو بهر ز كردنه وه ي
مرو قايه تي، نه گه ر يه كسه رچاوه ي ئوميد و
يارمه تي بو ره گه زي كه وتوو پشتگوي بخهن.
"هه موو ديار ييه كي باش و هه موو ديار ييه كي
ته واو" (ياقوب ۱: ۱۷) له خودا وه يه. جگه له
ئه وه هيچ باش ييه كي راسته قينه ي كار ه كته ري نييه.
وه تاكه ريگا بو خودا مهسيحه. ده لئيت: «من

رېځگا و راستی و ژيانم، کس نايهت بۆ لای
باوک جگه له رېځگه منوه.» یوحنا ۱۴ : ۶.

دلی خودا به خوشهويستیهکی بههیزتر له مردن
تامه زړوی منداله زهمینییهکانییه. له وازهیان له
کور هکهدا، به یهک دیاری ئاسمانی بۆ
هموومان پژاندوه. ژیان و مردن و
شفاعهتی پزگار کس، خزمهتکردنی
فریشتهکان، داوای پوچ، کارکردنی باوک له
سرووی همووانوه و له رېځگه همووانوه،
به ژه وهندی بیوچانی بوونه هره ئاسمانییهکان،-
هموویان بهناوی پزگارکردنی مرقهوه
وهرگیراون.

ئای با بیر لهو قوربانییه سهرسور هینه ره
بکهینهوه که بۆ ئیمه دراوه! با ههول بدهین

قەدرى ئەو كار و وزەيە بزائين كه بههشت بۆ
وەرگرتنەوى ونبووەكان خەرج دەكات، و
بىانەينىنەوى مالى باوك. پالەنرە بەهيزترەكان، و
دەزگا بەهيزترەكان، ھەرگيز نەدەكرا بخريئە
بوارى جيبەجيبكر دنەوى؛ پاداشتى زيادەپروى بۆ
راستكر دنەوى، چيز وەرگرتن لە بههشت،
كۆمەلگەى فرىشتەكان، ھاوبەشى و
خۆشەويستى خودا و كورەكەى، بەرزكر دنەوى و
دريزكر دنەوى ھەموو دەسەلاتەكانمان بە
دريزايى سەردەمە ھەميشەيبەكان- ئايا ئەمانە
ھاندان و ھاندانى بەهيز نين بۆ ھاندانى ئيمە بۆ
ئەوى خزمەتتىكى پەر لە خۆشەويستى دل بەدين
بە دروستكەر و فریادپرەسمان؟

وہ، لە لایەكى ترەوہ، ئەو حوكمانەى خودا كه لە
دزى گوناھ و تۆلەسەندنەوى حەتمیەكان و

تیکدانی کاره کتەرمان و لهناوچوونی کۆتایی، له
قسهی خودادا خراوته پروو بو ئهوهی ئاگادارمان
بکاتهوه له خزمهتکردنی شهیتان.

خۆشهویستی سهرسور هینهر. با سوود لهو
ئامرازانه وهر بگرین که بۆمان دابین کراوه تا
بگۆردرین بو هاوشیوهی ئهوه، و بگهر پینهوه بو
هاوبهشی لهگهڵ فریشته خزمهتکارهکان، بو
هاوسهنگی و هاوبهشی لهگهڵ باوک و کور.

بهشی سئیهم- تهوبه

مرؤف چۆن دادپهروهر دهبیئت لهگهڵ خودا؟
چۆن گوناھبار راستودروست دهکریئت؟ تنها له
ریگهی مهسیحهوه دهتوانین لهگهڵ خودادا
هاوناهنگ بین، لهگهڵ پیروزییدا؛ بهلام چۆن
بیینه لای مهسیح؟ زۆریک ههمان پرسیار
دهکهن که جهماوهه که له رۆژی پهنتهکۆستدا
کردیان، کاتیکی به گوناه تاوانبار بوون،
هاواریان کرد و وتیان: «چی بکهین؟» یهکهه
وشهی وهلامی پهترۆس ئهوه بوو: «تهوبه
بکه». کردهوهکانی پیغمبهران ۲: ۳۷، ۳۸. له
کاتیکی تر دا، کهمیک دواي ئهوه، وتی: «تهوبه
بکه، ... و بگۆردرینهوه، تاکو گوناههکانتان
بسردرینهوه.» کارهکانی پیغمبهران ۳: ۱۹.

تەوبە بریتییە لە خەم و پەژارە بۆ گوناھ و لادان
لێی. ئێمە دەستبەرداری گوناھ نابین تا
گوناھبارییەکی نەبینین؛ تا لە دڵەوێ لێی دوور
نەخەینەو، هیچ گۆرانیکی پراستەقینە لە
ژياندا روونادات.

زۆرن ئەوانە لە سروشتی پراستەقینە تەوبە
تێناگەن. جەماوەریک خەمبار دەبن کە گوناھیان
کردوو و تەنانت چاکسازییەکی دەرەکیش
دەکەن، چونکە ترسیان هەیە کە هەڵەکانیان
ئازار بەسەر خۆیاندا بهێنن. بەلام ئەمە بە مانای
کتیبی پیرۆز تەوبە نییە. ئەوان گریانی
ئازارەکان دەکەن نەک گوناھەکە. خەم و
پەژارە عیسۆ بەم شیوەیە بوو کاتیک بینی
مافی لەدایکبوونی بۆ هەمیشە لەدەستچوو.
بەلەم کە بەهۆی ئەو فریشتەییە کە بە

شمشیر یکی کیشراو هوه له ریگا کیدا وهستا بوو،
ترساوه، دان به تاوانه کیدا نا، نهک ژیانی
له دست بدات؛ به لام تهوبه ی پر استه قینه بو گونا
نه بوو، نه گوړینی ئامانج و رق لیوونه وه له
خرابه. یه هودا ئه سقریوت دوا ی ئه وه ی خیانهت
له پهروه دگار هکله کرد، هاوار یکی کرد و
وتی: گونا هم کردو وه که خیانهتم له خوینی
بیټوان کردو وه. مهتا ۴: ۲۷.

دانپیدانانکه به زور له روحي تاوانبار هکله وه
به هو ی ههستیکی ترسناک وه له ئیدانه کردن و
گهرا نیکی ترسناک له حوکمدان. ئه
دهر ئه نجامانه ی که ده بوو به سه ریدا بیټ، پریان
کرد له ترس، به لام هیچ خه میکی قوول و
دلته زینی له رو حیدا نه بوو، که خیانهتی له کوره
بی پهلای خودا کردو وه و ئینکاری له پیروزی

ئیسرائیل کردووه. فیر عهون کاتیک له ژیر
حوکمهکانی خودادا نازار دهچیژیت، دان به
گوناههکهیدا دهنیت بو ئهوهی له سزای زیاتر
رزگاری بیت، بهلام هر که بهلاکان پراگیران
گهرايهوه بو سهر پیچیکردنی بهههشت. ئەمانه
ههموویان گریانی دهر ئەنجامی گوناهیان دهکرد،
بهلام خهمیان بو خودی گوناههکه نهبوو.

بهلام کاتیک دل ملکهچی کاریگهری روحي
خودا دهبیت، ویزدان زیندوو دهبیتهوه و
گوناهبار شتیک له قوولایی و پیروزی یاسای
پیروزی خودا، بناغهی حکومهتهکهی له ئاسمان
و لهسهر زهویدا، تیدهگات. "پرووناکی که ههموو
مروفتیک پرووناک دهکاتهوه که دیته جیهان"،
ژووره نهینیبهکانی روح پرووناک دهکاتهوه و
شته شار اوهکانی تاریکی دهر دهکهون. یوحنا

۱:۹. قەناعەت دەستی بەسەر دەروون و دلدا
دەگریت. گوناھبار ھەست بە راستو دروستی
یەھوفا دەکات و ھەست بە ترسی دەرکھوتن
دەکات، لە تاوانباری و ناپاکی خۆیدا، لەبەر دەم
گەر ان بەدوای دلەکاندا. خۆشەویستی خودا،
جوانی پیرۆزی، شادی پاکی دەبینیت؛
تامەز رۆی پاکبوونەویە و بگەر یتەوہ بو
ھاوبەشی لەگەڵ بەھەشت.

دوعای داود دوای کھوتنی، سروشتی خەم و
پەژارەیی راستەقینە بو گوناھ دەخاتە روو.
تەوبەیی دلسۆز و قوول بوو. هیچ ھەولێک
نەبوو بو کەمکردنەوی تاوانبارییەکی؛ هیچ
ئارەزووی رزگار بوون لە حوکمەکە ھەر ھەشی
لەسەر بوو، ئیلاھامبەخش بوو بو دوعاکەیی. داود
گەر ھیی سەر پێچییەکی بینی؛ پێسبوونی

رۆحی خۆی بینی؛ له گوناهاههکهی بیزار بوو.
تهنها بو لیخۆشبوون نهبوو که نوێژی دهکرد،
بهلکو بو پاکی دل بوو. تامهزرۆی خوۆشی
پیرۆزی بوو - بو ئهوهی بگهڕیتهوه بو
هاوسهنگی و هاوبهشی لهگهڵ خودا. ئهمه
زمانی رۆحی ئهو بوو:

«خۆشبهخته ئهو کهسهی سهڕپێچیهکهی لی
خۆش بوو،

که گوناهاههکهی داپۆشراوه.

خۆشبهخته ئهو پیاوهی که یهزدان بوو
ناپاکی نازانیت،

وه که له رۆحی ئهودا فیل و تهلهکه نییه". زبور
۳۲: ۱، ۲.

واته: رهحم پێ بکه ئهی خودایه بهپیی...

میهره بانیه که ی تو:
به پئی زوری ناسکه که ت
رحمه کان سه ریچیه کانم بسر نه وه....
چونکه من دان به سه ریچیه کانمدا ده نیم، و
من...
گونه همیشه له بهر ده ممدایه....
به هیسۆپ پاکم بکه ره وه، پاک ده بمه وه.
بمشۆ، له به فر سپیتر ده بم....
دلئیکی پاک له مندا دروست بکه ئه ی خودایه؛
وه رۆحیکی راست له ناومدا نوئ بکه ره وه.
له ئاماده بوونی تو دوورم مه خه ره وه؛
وه رۆحی پیرۆزی خۆت له من وه ره مگره.
خۆشی رزگاری خۆتم بو بگه ری نه ره وه؛
و به رۆحی ئازادی خۆت پشتگیریم بکه....
له تاوانباری خوین رزگارم بکه ئه ی خودایه تو
خودای رزگاری من:

زمانم به دهنگی بهرز گۆرانی تو دهلیت
راستودروستی.» زبور ۵۱: ۱-۱۴.

تەوبەپەکی وەک ئەم، لە دەرەوێ تو انای ئیمەپە
بۆ بەدیھێنانی؛ تەنھا لە مەسیحەو بە دەست دیت،
کە بەرزبوو وەو و بەخششەکانی بە مرقەکان
بەخشیو.

تەنھا لێرەدا خالیکی ھەپە کە رەنگە زۆریکی
ھەلە بکەن و لێرەو شکست دەھێنن لە
وەرگرتنی ئەو یارمەتیپەکی کە مەسیح ئارەزووی
پێدانی دەکات. ئەوان پێیان وایە کە ناتوانن بێنە
لای مەسیح مەگەر سەرەتا تەوبە نەکەن و تەوبە
ئامادەکاری دەکات بۆ لێخۆشبوونی
گوناھەکانیان. راستە تەوبە پێش لێخۆشبوونی
گوناھەکان دیت؛ چونکە تەنھا دلی شکاو و

په‌شیمانہ کہ هه‌ست به پئو‌یستی رزگار کهر یک
دهکات. به‌لام ده‌بیت گونا‌هبار چاوهری بکات تا
ته‌وبه دهکات پیش نه‌وهی بتوانیت بیته لای
عیسا؟ ئایا ته‌وبه بکریته به‌ر به‌ست له نیوان
گونا‌هبار و رزگار کهر؟

ئینجیل فی‌ری نه‌وه ناکات که گونا‌هبار ده‌بیت
ته‌وبه بکات پیش نه‌وهی گوی له بانگ‌ه‌یشتی
مه‌سیح بگریت که ده‌لایت: "ئیه‌وهی هه‌موو
نه‌وانه‌ی زحمه‌ت ده‌کیشن و بارگرا‌نیتان
له‌سه‌ره، وهرن بو لای من، منیش پشووتان پی
ده‌دهم." مه‌تا ۲۸: ۱۱. نه‌وه نه‌وه فه‌زیله‌ته که له
مه‌سیحه‌وه دیته ده‌ره‌وه، که ده‌بیته هوی ته‌وبه‌ی
راسته‌قینه. په‌ترۆس له لیدوانه‌که‌یدا بو
ئیسرا‌ئیلیه‌کان بابه‌ته‌که‌ی پروون کردۆته‌وه
کاتیک وتی: «خودا به‌ ده‌ستی راستی به‌رزی

کردهوه بو ئهوهی بیته سازاده و رزگار کهر، بو
ئهوهی تهوبه به ئیسرا ئیل بکات و لیخوشبوونی
گونا ههکانیش بیت. « کارهکانی پیغمبهران
۵:۳۱. ئیمه ناتوانین بهبی رۆحی مهسیح تهوبه
بکهین بو ئهوهی ویزدان بهئاگا بهینینهوه لهوهی
که بهبی مهسیح لیمان خوش بین.

مهسیح سه رچاوهی ههموو پالنه ریکی راسته.
ئهو تاکه کهسه که دهتوانیت دوژ منایهتی له دژی
گونا له دلدا بچینیت. ههموو خواستیک بو
راستی و پاکی، ههموو قهناعهتیک به
گونا هباری خۆمان، بهلگهیه له سه ر ئهوهی
رۆحی ئهو به سه ر دلماندا دهجو و لیت.

عیسا فهر موویهتی: «من ئه گهر له زهویهوه
بهرز بیهوه، ههموو مرۆقهکان بو لای خۆم

راده کیشم». یوحنا ۱۲:۳۲. مەسیح دەبیت بو
گوناھبار ئاشکرا بیت وەک رزگار کەرێک که له
پیناو گوناھهکانی جیهاندا دەمریت؛ و کاتیک
بەرخێ خودا لەسەر خاچی کالقاری دەبینین،
نەهینی رزگار بوون دەست دەکات بە ئاشکرا بوون
بو میشکمان و چاکەیی خودا بەرەو
تەوبەکردنمان دەبات. لە مردن بو گوناھباران،
مەسیح خۆشەویستییهکی دەرخواست که
تێنەگەشتوو ه؛ و کاتیک گوناھبار ئەم
خۆشەویستییه دەبینیت، دل نەرم دەکات و
دەروون سەرسام دەکات و ئیلهام بەخشە بو
پەشیمانی له رۆحدا.

راسته مرقهکان هەندیک جار شەرم له ریگا
گوناھبارەکانیان دەکەن، و دەستبەرداری
هەندیک له خووه خراپەکانیان دەبن، پیش

ئەو ھى ئاگادار بن كە بەر ھو مەسىح پرادەكئىش رين.
بەلام ھەركاتىك ھەولئى چاكسازى دەدەن، لە
خواستىكى دلسوز ھو ھو بۇ ئەنجامدانى راست،
ئەو ھىزى مەسىحە كە ئەوان پرادەكئىشئىت.
كارىگەرىيەك كە ئەوان نائاگائىن كار لەسەر
رۇح دەكات و وىژدان زىندوو دەبئتەو ھو و ژيانى
دەر ھو ھش ھەموار دەكرئتەو ھو. ھو ھەك چۆن
مەسىح پرادەكئىشئىت بۇ ئەو ھى سەيرى خاچەكەى
بەكەن، بۇ ئەو ھى ئەو كەسە ببىنن كە
گوناهەكانىان كونىان كرددو ھو، فەرمانەكە دئتەو ھو
مالەو ھو بۇ وىژدان. خراپەى ژيانى ئەوان،
گوناهى قوولئى رۇح، بۇيان ئاشكرا دەبئت.
ئەوان دەست دەكەن بە تىگەئىشتن لە شتىك لە
راستودروستى مەسىح، و ھاوار دەكەن، "گوناه
چىيە، كە پئويستى بە قوربانىيەكى لەو شئو ھىيە
ھەبئت بۇ رزگار كرنى قوربانىيەكەى؟ ئايا ئەم

هه‌موو خوۆشه‌و‌یستییه، ئەم هه‌موو ئازاره، ئەم
هه‌موو زه‌لیلییه، داوای لێ‌کرابوو، بۆ ئەوه‌ی
له‌ناو نه‌چین، به‌لکو ژیا‌نی هه‌تا‌هه‌تاییمان
هه‌بیت؟”

په‌نگه‌ گونا‌ه‌بار به‌ر‌ه‌نگاری ئەم خوۆشه‌و‌یستییه
بیته‌وه، په‌نگه‌ په‌ته‌ی بکاته‌وه بۆ لای مه‌سیح
په‌بکیشریت؛ به‌لام ئە‌گه‌ر به‌ر‌ه‌نگاری نه‌بیته‌وه
ئه‌وا بۆ لای عیسا‌ په‌اده‌کیشریت؛ زانی‌نی پلانی
په‌زگار‌بوون ده‌بیاته‌ پێی‌ خا‌ج له‌ ته‌وه‌کردن بۆ
گونا‌هه‌کانی، که‌ بوونه‌ته‌ هۆی ئازاره‌کانی کوره
ئازیزه‌که‌ی خودا.

هه‌مان عه‌ق‌لی ئیلا‌هی که‌ کار له‌سه‌ر شته‌کانی
سروشته‌ ده‌کات، قسه‌ له‌گه‌ڵ د‌لی مرۆ‌قه‌کان
ده‌کات و ئاره‌زووی ده‌ر‌په‌ینه‌کراو بۆ شتی‌ک

دروست دهکات که نهیانکر دووه. شتهکانی دونیا
 ناتوانن حسرهتی ئهوان تیر بکهن. رۆحی خودا
 داوای لیبور دنیان لیدهکات بهدوای ئهو شتانهدا
 بگهرین که تنها دهتوانن ئارامی و پشوو بدن-
 نیعمهتی مهسیح، خوشی پیروزی. له ریگهی
 کاریگریه بینراو و نهبینراوهکانهوه،
 رزگار کهرمان بهردهوام له کار دایه بو ئهوهی
 میشکی مروهکان له چیژه تیر نهبووهکانی
 گوناهاهوه بو ئهو نیعمهته بیکو تایانه رابکیشیت
 که رهنگه له ناویدا هی ئهوان بییت. بو ههموو
 ئهم رۆحانه که بیهوده بهدوای خوار دنهوه له
 کانییه شکاوهکانی ئهم جیهانه دهگهرین، پهیامی
 نیلاهی دهگوازریتهوه، "با ئهوهی تینوو ه بییت.
 ههر کهسیک ویستی با ئوی ژیان به ئازادی
 وهربگرییت". پهخشانی ۲۲: ۱۷.

تو که له دلّهه تامه ز روی شتیکی باشتره له وهی
ئهم دونیایه بتوانیت بیه خشیت، ئهم حسره ته
وهک دهنگی خودا بو رۆحت بناسه. داوای لئیکه
تهوبهت پیدات، مهسیحت بو ئاشکرا بکات له
خۆشهویستییه بیکۆتاییه کهیدا، له پاکیهکی
تهواودا. له ژیانی رزگار کهردا بنه ماکانی یاسای
خودا- خۆشهویستی بو خودا و مروّف- به
تهواوی نموونهیان لی هاتبوو. خیرخواری،
خۆشهویستی بی خۆپهرست، ژیانی رۆحی ئهو
بوو. ئهوه کاتیکه که ئیمه دهیبینین، وهک چۆن
رووناکی له رزگار کهرمانهوه دهکهوئته
سهرمان، که گوناهباری دلی خۆمان دهیبینین.

لهوانهیه ئیمهش وهک نیکۆدیمۆس خۆمان چهپله
لئیدابیت، که ژیانمان راست بووه، که سیفتهی
ئهخلاقیمان راسته، و پیمان و ابیت که پئویست

ناکات دل لہبہر دہم خودادا زہلیل بکہین، و ہک
گوناہباری باو: بہ لام کاتیک پرووناکی لہ
مہسیحہوہ دہدر ہوشیتہوہ بو ناو ئیمہ رۆحہکان،
دہبینین کہ چہندہ ناپاکین؛ ئیمہ خو پەرستی
پالنہر، دوژمنایہتی دژی خودا، کہ ہہموو
کردہوہیہکی ژیانی پیس کردوہوہ، دہستنیشان
دہکہین. پاشان دہزانین کہ راستودروستی
خۆمان بہرستی و ہکو پەرۆیہکی پیسہ، و تہنہا
خوینی مہسیح دہتوانیت لہ پیسبوونی گونہ
پاکمان بکاتہوہ، و دلمان لہ ہاوشیوہی خویدا
نوئی بکاتہوہ.

یہک تیشکی شکۆمہندی خودا، یہک
درہوشاوہیی پاکی مہسیح، دہچیٹہ ناو رۆحہوہ،
ہہموو پهلہیہکی پیسبوون بہ نازارہوہ جیاواز
دہکات و شیواوی و کہموکورپیہکانی

کارهکتەری مرۆف ئاشکرا دەکات. ئارەزوو
ناپیرۆزەکان، ناپاکی دڵ، پیسی لیوێهکان ئاشکرا
دەکات. کردەوێ گوناھبار لە
پووجەلکردنەوێ یاسای خودا، بەر چاوی ئەو
دەکەوێت و پرۆحی لە ژیر کاریگەری گەڕانی
پرۆحی خودادا لێدەدرێت و تووشی ئازار دەبێت.
لە خۆی بیزارە، چونکە سەیری کارهکتەری
پاک و بێ پەلەیی مەسیح دەکات.

کاتیک پیغمبەر دانیال شکۆمەندی دەور و بەری
ئەو نێردراوە ئاسمانییەیی بینی کە بۆی
نێردراوو، هەستیکی لاوازی و ناتەواوی خۆی
بەسەردا هات. لە باسکردنی کاریگەری ئەو
دیمەنە ناوازییەدا دەلێت: "هیچ هیزیک لە مندا
نەماوو، چونکە جوانیم لە مندا گۆرا بۆ گەندەلی
و هیچ هیزیکم نەهێشتەو." دانیال ۱۰: ۸. ئەو

رۆحەى كە بەم شۆهەىە دەستى لۆدەدرۆت رقى له
خۆپەرسى خۆى دەبۆتەوه، رقى له خۆشەوىستى
خۆى دەبۆتەوه و له رۆگەى راستودروستى
مەسىحەوه بەدواى پاكى دۆدا دەگەرۆت كە لەگەل
ياساى خودا و سىفەتى مەسىحدا هاوناھەنگ
بۆت.

پۆلس دەلۆت كە سەبارەت بە "دەست لۆدانى ئەو
راستودروستىيەى كە لە ياسادا ھەىە" - تا ئەو
شۆينەى كە پەيوەندى بە كردهوى دەرەكۆيەوه
ھەبوو - ئەو "بۆى تاوان بوو" (فۆلۆپۆيان ۳ : ۶)؛
بەلام كاتۆك سىفەتى رۆحى ياساكە دەستۆنشان
كرا، خۆى وەك گوناھبار بۆنى. بە پۆى پۆتى
ياسا وەك چۆن مرقەھكان بۆ ژيانى دەرەكى
بەكارى دەھۆنن، دادگۆى كرابوو، خۆى لە گوناھ
بەدوور گرتبوو؛ بەلام كاتۆك سەىرى قوولۆى

وهك خۆي دهخهملئيت. سهر خو شه كه
سووكايهتي پئدهكريت و پئي دهوتريت كه
گوناههكهه له ئاسمان دووري دهخاتهوه؛ له
كاتيكدان غرور و خو پهرستي و تهماح زورجان
بي سهر زهنشت ده ميننهوه. به لام ئەمانه گوناھن
كه به تايبهتي بو خدا هيرش دهكهنه سهر؛
چونكه پيچهوانهه خيڤر خوازي كار هكتهره
ئهن، پيچهوانهه ئهن خو شهويستيه بي
خو پهرستانهيه كه خودي كه شه هو اي
گهر دووني نه كه وتوووه. ئهن كه سهه كه ده كه ويته
ههنديك له گوناھه گهوره كانهوه، رهنگه ههست
به شهر مزاره و ههژاره خوي بكات و
پيوستي به نيعمهتي مهسيح ههبيت؛ به لام
لووتبهري ههست به پيوستي ناكات و بهم
شيوهيه دل له دزي مهسيح و ئهن نيعمهته
بيكو تايبانهه كه هاتوو ه بيدات دادهخات.

ئەو باجگرە ھەزارەى كە دوعاى دەکرد، "خودا بەزەى پىمدا بىتەوہ كە گوناھبارم" (لوقا ۱۸: ۱۳)، خۆى وەك پىاوئىكى زۆر خراپەكار سەىر دەکرد و ئەوانى دىكەش بە ھەمان پرووناكى سەىرى دەکرد؛ بەلام ھەستى بە پىوئىستى خۆى كرد و بە بارى تاوانبارى و شەرمەزار بىيەكەپەوہ ھاتە بەردەم خودا و داواى رەحمەتى لىكرد. دلى كراوہ بوو بۆ ئەوہى رۆحى خودا كارى مېرەبانى خۆى بكات و لە ھىزى گوناھ رزگارى بكات. دوعاى شانازى و خۆراگرى فەرسىيەكان دەرىخست كە دلى لە بەرامبەر كارىگەرى رۆحى پىرۆزدا داخراوہ. بەھۆى دوورى لە خوداوە ھەستى بە پىسبوونى خۆى نەدەکرد، بە پىچەوانەى كامببوونى

پیرۆزی ئیلاهی. ههستی به پئویستی نهدهکرد و
هیچی وهر نهدهگرت.

ئهگهر گوناهباری خۆتت بینی چاوهری مهکه بو
ئهوهی خۆت باشتر بکهیت. چهند کس ههن که
پێیان وایه ئهوهنده باش نین که بینه لای مهسیح.
ئایا چاوهری ئهوه دهکهیت له ریگهی
ههولکهانی خۆتهوه باشتر بیت؟ - ئایا ئهسیوپی
دهتوانیت پئستی بگوریت، یان پلنگ پهلهکانی؟
جا ئیوهش چاکه بکهن، ئهوانهی راهاتوون به
خراپه. « یهرمیا ۲۳: ۱۳. تهنها له خودادا
یارمهتی ههیه بو ئیمه. نابیت چاوهری
رازیکردنی بههیزتر، دهرفتهی باشتر، یان
تورهی پیرۆزتر بین. ئیمه ناتوانین له خۆمانهوه
هیچ بکهین. ئیمه دهبی ههر وهک خۆمان بینه
لای مهسیح.

به لام با کس خوځيان بهو بير کر دنه وه نه خه له تين
که خودا به خو شه ويستی و ميهره بانیه
گهوره که یه وه، هیشتا ته نانهت په تکره وه کهانی
نیعمه ته که ی پر زگار دهکات. گونا هباری زوری
گونا ته نه له ژیر پر وشنایی خاچدا ده توانریت
بخه ملیندریت. کاتیک مروقه کان هان دهن که
خودا زور باشه بو نه وه ی گونا هبار فری بدات،
با چاویان له کالقاری بیټ. له بهر نه وه بوو که
هیچ ریگه یه کی تر نه بوو که مروقه بتوانیت
پر زگاری بیټ، چونکه به بی نه م قور بانیکر دنه
مه حال بوو په گزی مروقه له هیزی پیسکری
گونا پر زگاری بیټ، و بگه پر یته وه بو هاو بهشی
له گهل بوو نه وه ره پیروزه کان، - مه حال بوو بو
نه وان دیسانه وه بینه به شدار بووی ژیانی
رؤحی، - هر له بهر نه مهش بوو که مه سیح

ئەرکهکانی خۆیان. بهلام گوناھ و عەیب و
کەموکۆری کەسانی تر بیانوی کەس نادات،
چونکە پەر و ەردگار نەخشیکی مروی هەلە
پینەداوین. کۆری بی پەلە خودا وەک نمونە
ئیمە هاتوو و ئەوانە گلهی لە رەوتی هەلە
ئەو کەسانە کە خۆیان بە مەسیحی دەزانن،
ئەوانەن کە دەبی ژیانیکی باشتر و نمونە
بەرزتر نیشان بدەن. ئەگەر تیروانینیکی ئەوانە
بەرزیان هەبیت کە مەسیحی دەبی چی بیت، ئایا
گوناھە خۆیان ئەوانە گەورەتر نییە؟ ئەوان
دەزانن چی راستە، لەگەڵ ئەو شدا رەتیدەکنەو
بیکەن.

ئاگاداری دواخستن بن. کاری واز هینان لە
گوناھەکان و گەران بەدوای پاکی دلدا لە
رێگە عیساو دوا مەخە. لێرەدایە کە هەزاران

لهسەر هزاران ههلهيان کردوووه بو لهدهستدانی
 ههمیشهیی خویان. لیره دا لهسەر کورتی و
 نادلنیایی ژیان دانانیم؛ بهلام مهترسییهکی
 ترسناک ههیه - مهترسییهک که به رادهی
 پیویست تینهگهیشتون - له دواکهوتنی
 خۆبهدهستهوه دان به دهنگی داوای لیبور دنانهی
 رۆحی پیروزی خودا، له ههلبژاردنی ژیان له
 گوناهدا؛ بو وهها ئهم دواکهوتنه بهراستی وایه.
 گونا هه چهنده بچووک بییت، بهلام تهنیا له
 مهترسی لهدهستدانی بیکوتاییدا دهتوانریت خوی
 پی بهخشیت. ئهوهی ئیمه بهسهریدا زال نین،
 بهسهرماندا زال دهبییت و ویرانکاریمان کاری
 لهسهر دهکات.

ئادهم و حهوا خویان قهناعت پیکرد که له
 شتیکی هینده بچووکدا وهک خواردنی میوهی

قەدە غەكر اودا ناتوانىت دەر ئەنجامە تر سناكه كانى
وا لىيكه وىتەو ه كه خودا پر اىگه ياندبوو. به لام ئەم
بابەتە بچووكه سەر پىچى ياساى نەگۆر و
پىرۆزى خودا بوو و مرۆقى له خودا جياكر دەو ه
و دەر وازەى لافاو ه كانى مردن و ئاخى
نەگىر در اوى به سەر جيهانه كه ماندا كر دەو ه.
سەر دەمىك له دواى تەمەنىك هاوارىكى
بەر دەوامى ماتەمىنى له زەه وىمانەو ه
بەرز بوو ه تەو ه و هەموو دروستكر او ه كان له
ئەنجامى نافەرمانى مرۆقدا له ئازاردا پىكهو ه
دەنالىنن و دەنالىنن. به هەشت خوى هەستى به
كارىگەر بيه كانى ياخي وونى له خودا كر دوو ه.
كالفارى وهك يادگار بيهك بو ئەو قوربانىيه
سەر سوپر هينەر ه وهستاوه كه پىويسته بو
كه فارەتى سەر پىچى ياساى ئىلاهى. با گونا ه به
شتىكى بى بايه خ سەير نەكهين.

هه مو و کرده وهیهکی سهر پیچی، ههر
پشتگو یخستنیک یان ره تکر دنه وهی نیعمهتی
مهسیح، کار دانه وهیه له سهر خوت؛ نه وه
ره فکر دنه وهی دله، خراپکردنی ئیراده،
بیهیزکردنی تیگه یشتن و نهک ههر وادهکات
که متر مهیلی خوبه دهسته وه دانت هه بییت، به لکو
که متر توانای خوبه دهسته وه دانت هه بییت، بو
داوای ناسکی روهی پیروزی خودا.

زوریک بهو بیرکردنه وه ویژدانیکی پر له کیشه
بیده نگ دهکن که ده توانن کاتیک هه لیده بژیرن
رپر هویکی خراپه کاری بگورن؛ که ده توانن به
بانگه یشته کانی میهره بانیه وه بچووک ببنه وه، و
له گهل نه وه شدا دووباره و سیباره سهر سام بن.
نهوان پییان وایه که داوای نه وهی سهره رای

راستی ئیلاهی دەر دهکھوئیت، تهنیا دروئینهی ئهو
شته دهچنئتهوه که خوی چاندووه. له ههموو
کتیبي پیرۆزدا هوژداریهکی ترسناکتر له
قسهکانی ئهو پیاوه دانایه نییه که گوناھبار “به
پهروکانی گوناھهکانی دهگیریت”. پهندهکانی
. ۵:۲۲

مهسیح ئامادهیه له گوناھ رزگارمان بکات، بهلام
ئیراده به زور ناکات؛ و ئهگهر به سه پئچیهکی
بهردهوام خودی ئیراده خوی به تهواوی لهسه
خرابه چهقاوه و ئیمه ئارهزوی ئازادکردنمان
نهکات، ئهگهر نیعمهتهکهی قبول نهکین، چی
زیاتر دهتوانیت بکات؟ ئیمه به رهتکردنهوهی
یهکلاکهروهی خو شهویستی ئهو خومان
لهناوبردووه. «ئهو هتا ئیستا کاتی قبولکراوه؛
سهیرکه، ئیستا روژی رزگار بوونه”. واته:

ئەمىرۆ ئەگەر گوۋىتان لە دەنگى ئەو بېت، دلتان
رەق مەكەنەو. ۲ كۆرنتيوس ۶:۲؛
عيرانييەكان ۳: ۷، ۸.

"مرۆف سەيرى پروالەتى دەرەو دەكات، بەلام
پەرەردگار سەيرى دل دەكات" - دلى مرۆف،
بە ھەستە ناکۆكەكانى خوۋشى و خەمەو؛ دلى
سەرگەردان و سەرگەردان، كە شوۋنى ئەو
ھەموو پېسى و فىلە. يەكەم ساموئىل ۱۶: ۷.
پالئەرەكانى دەزانىت، مەبەست و مەبەستەكانى
دەزانىت. رۆحت ھەمووى وەك خوۋى پەلە پەلە
بۆ لاي ئەو. وەك زبور نووس، ژوورەكانى
بەرەوى چاوى ھەموو بېنەردا فرى بدە و ھاوار
بەكە: «خودا، لە مندا بەگەرى و دلم بناسە، تاقىم
بەكەرەو و بېر كەردنەو ھەكەم بزانە، بزانە ئايا
رېگايەكى خراب لە مندا ھەيە و پېشەنگايەتى

بکہ من له ریگای ههتاھتاییدا". زبور ۱۳۹:
۲۳، ۲۴.

زۆریک ئاینیکی پۆشنیری قبول دهکن،
جۆریکه له خوداپهرستی، کاتیک دل پاک
نهیتتهوه. با دعای تو بیت، "خودا دلیکی پاکم
له مندا دروست بکه؛ و پۆحیکی راست له
ناومدا نوئ بکهروه". زبور ۱۰: ۵۱. بهراستی
مامهله لهگهڵ پۆحی خۆت بکه. وهک چۆن
ئهگهر ژیانی فانیت له مهترسیدا بوایه، به
جددی، بهو جۆره خۆراگر به. ئهمه بابتهتیکه که
دهبیت له نیوان خودا و پۆحی خۆتدا یهکلایی
بکریتتهوه، بۆ ئهبهدیتهت یهکلایی بکریتتهوه.
هیوایهکی گومانای، و هیچی زیاتر،
ویرانبوونی تو دهسهلمینیت.

به نوڙه وه قسهی خودا بخوینه وه. ئەو وشهیه
له بهر دهمتدا، له یاسای خودا و ژیانی مهسیحدا،
بنهما گهوره کانی پیروزی دهخاته پروو، که بهبی
ئەوان "هیچ کهسیک یهزدان نابینیت."
عیبرانییهکان ۱۲: ۱۴. قهناعت به گونا
دهکات؛ به پروونی پرځیگی پرزگار بوون ئاشکرا
دهکات. گوځی لی بگره وهک دهنگی خودا که
قسه له گهل روحت دهکات.

وهک چۆن گهوره هی گونا دهبینیت، وهک چۆن
خۆت وهک ئەوهی بهراستی ههیت دهبینیت، واز
له نائومییدی مههینه. ئەوه گونا هباران بوون که
مهسیح هات بو پرزگار کردن. ئیمه نابیت خودا
له گهل خۆمان ئاشت بکهینه وه، بهلکو - ئەهی
خۆ شهویستی سهرسور هینهر! - خودا له
مهسیحدا "جیهان له گهل خۆیدا ئاشت دهکاته وه."

۲ کۆرنتیۆس ۵: ۱۹. ئەو بە خوشەوپیستییه ناسکەکەى دلى منداله هەلەبوو هەکانى رادهکیشیت. هیچ دایک و باوکیکی زەمینی نەیدەتوانى ئەوەندە سەبر لە هەلە و هەلەکانى مندالهکانیدا هەبیت، وەک چۆن خودا لەگەڵ ئەوانەى کە بەدوای رزگار کردنیدا دەگەریت. کەس نەیدەتوانى بە ناسکیتەر داوای لیبوردن لە سەر پینچیکار بکات. هیچ لیویکی مرۆف لە ئەو داوایە ناسکترەى بۆ سەرگەردانەکە نەرژاندوو. هەموو بەلینهکانى، هۆشدارییەکانى، تەنها هەناسەدانى خوشەوپیستى نەگیر دراون.

کاتیک شەیتان دیت پیت بلیت کە تۆ گوناھباریکی گەورەیت، سەرت بەرز بکەرەو. بۆ فریادرسەکت و باسى شایستەییەکانى بکە. ئەو هی یارمەتیت دەدات ئەو هیە کە سەیری

پرووناکی ئەو بکەیت. دان بە گوناھەکتەدا بنی،
 بەلام بە دوژمن بلی کە "مەسیح عیسا ھاتوو ھەتتا
 جیھان بو ئەو ھە گوناھباران ڕزگار بکات" و
 ڕەنگە تۆ بە خۆشەویستیە بێھاتاکە ڕزگارت
 بێت. یەکەم تیمۆتیۆس ۱: ۱۵. عیسا پرسیاریکی
 لە شیمۆن کرد سەبارەت بە دوو قەرزدار.
 یەکیکیان ڕە پارەییەکی کەم قەرزاری
 پەروەردگار ھەکی بوو، ئەوی تریان ڕە
 پارەییەکی زۆر گەورە قەرزاری بوو؛ بەلام لە
 ھەردووکیان خۆش بوو، مەسیحیش پرسیاری لە
 شیمۆن کرد کە کام قەرزدار زۆرترین
 پەروەردگاری خۆش دەوێت. شیمۆن و ھەلامی
 داھەو: «ئەو کەسەکی کە زۆرترین لێی خۆش
 بوو.» لوقا ۷: ۴۳. نێمە گوناھباری گەورە
 بووین، بەلام مەسیح مرد بو ئەو ھە لێمان خۆش
 بێت. شایستەییەکانی قوربانیدانی بەسە بو ئەو ھە

بهناوی ئیمهوه پيشكەشى باوك بکهين. ئەوانەى
زۆرترين ليين خوش بووه زۆرترين خوشيان
دهويت، و له نزيکترين تهختى تهختهکهيهوه
دههستن بو ستايشکردنى بو خوشهويستيه
گهورهکەى و قوربانويه بى سنورهکەى. کاتيکه
که به تهواوى له خوشهويستى خودا تيدهگهين که
به باشترين شيوه درک به گوناھبارى گوناھ
دهکهين. کاتيک دريژى ئەو زنجيرهيه دهبينين که
بو ئيمه کهوته خوارهوه، کاتيک شتيک لهو
قوربانويه بيکووتايه تيدهگهين که مەسيح بهناوى
ئيمهوه کردوويهتى، دل به ناسکى و پەشيمانى
دهتويتهوه.

بهشی چوارەم- دانپیدانان

واته: ئەوهی تاوانهکانی داپۆشیت سەر فراز
نابیت، بهلام ئەوهی دانیان پێدا بنیت و وازیان
لێبهینیت، بهزهیی پێدا دیتهوه. پهندهکانی
۲۸:۱۳.

مهرجهکانی بهدهستهینانی رحمهتی خودا ساده
و دادپهروهر و مهعقوله. پهروهر دگار داوامان
لیناکات ههندیك کاری ناخۆش بکهین بۆ ئەوهی
لێخۆشبوونی گوناھمان ههبنیت. پێویست ناکات
زیارهتییکی درێژ و ماندوو بکهین، یان تهوبهیی
پر له ئازار ئەنجام بدهین، بۆ ئەوهی پۆحمان بۆ
خودای ئاسمان بهرز بکهینهوه یان کهفارهتی
سەر پێچیهکانمان بکهین؛ بهلام ئەوهی دان به
تاوانهکهیدا بنیت و واز له گوناھهکهی بهینیت،
بهزهیی پێدا دیتهوه.

نیر در اوی خودا ده فصر مویت: "عدا به
عهیبه کانتاندا بگرن بو یه کتر و دوعا بو یه کتر
بکهن، تاکو چاک ببنه وه." "یاقوب ۱۶: ۵. دان به
گوناهه کانتاندا بنین بو خودا که تنها ده توانیت
لییان خوش بییت و له عهیبه کانتان بو یه کتر.
ئه گهر تو تور هی له هاوړیکهت یان
در اوسیکهت کر دبییت، ئهوا ده بییت دان به
هله که تدا بنییت و ئه رکی ئه وه به ئازادی لییت
خوش بییت. پاشان ده بییت داوای لیخوشبوونی
خودا بکهیت، چونکه ئه و بر ایهی که بریندارت
کردو وه مولکی خودایه و له بریندار کر دنیدا
گوناهت کردو وه بهرام بهر به دروستکهر و
فریاد پر سه که ی. دوسیه که ده خریتته بهر دهم تاکه
ناو بژیوانی پر استه قینه، سه روک کاهینی
گهور همان، که "له هه موو خاله کاندایه و هک ئیمه

تاقیگر ایوهه، بهلام بی گوناہ" و "هستی
لاوازییهکانمان دهستی لیده‌دا" و توانای
پاکردنوهی ههیه له هه‌موو په‌له‌یه‌کی
خراپه‌کارییهوه. عیبرانییه‌کان ۴:۱۵.

ئهوانه‌ی له داننان به تاوانه‌که‌یاندا، رۆحی
خویان له‌بهردهم خودادا زه‌لیل نه‌کردوه، هیشتا
مه‌رجی یه‌که‌می قبول‌کردنیان جییه‌جی
نه‌کردوه. ئه‌گه‌ر ئی‌مه ئه‌و ته‌وبه‌یه‌مان ئه‌زموون
نه‌کردییت که ناییت ته‌وبه‌بکه‌ین، و به
زه‌لیلبوونی راسته‌قینه‌ی رۆح و شکاندنی رۆح
دانمان به گونا‌هه‌کانماندا نه‌ناوه، به‌رق له
تاوان‌کارییه‌کانمان، هه‌رگیز به‌راستی به‌دوای
لیخۆشبوونی گونا‌هدا نه‌گه‌ر این؛ و ئه‌گه‌ر
هه‌رگیز به‌دوایدا نه‌گه‌ر این، هه‌رگیز ئارامی
خودامان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. تاکه هۆکارییک که

دانیڊانانی ر استهقینه همیشه کاره کتیری
تایبتهی ههیه، و دان به گوناوه تایبتهکاندا
دهنیت. لهوانهیه سروشتیکی وایان ههیت که
تهنها بخرینه بهردهم خودا؛ لهوانهیه ههله بن که
پئویسته دانیان پيدا بنریت بو ئهو کهسانهی که له
ر یگهیا نهوه بریندار بوون؛ یان لهوانهیه
کاره کتیری گشتیان ههیت، و دواتر دهبی بهو
شیوهیهی که به ئاشکرا دانیان پيدا بنریت. بهلام
ههموو دانیڊانانیک دهیت دیاریکراو و به
مههست بیت، دان بهو گوناها نهدا بنیت که تو
تاوانباریت.

له سهردهمی ساموئیلدا ئیسرا ئیلییهکان له خودا
سهرگهردان بوون. ئهوان تووشی
دهرئه انجامهکانی گوناوه بوون؛ چونکه باوهریان

به خودا لهدستدابوو، تیگه‌یشتیان له هیژ و
حیکمه‌ته‌که‌ی لهدستدابوو بو حوکمرانی
میلله‌ت، متمانه‌یان به توانای بهرگریکردن و
چه‌سپاندنی دۆزی ئەو لهدستدابوو. ئەوان له
فهرمان‌ه‌وای گهوره‌ی گهر دوون و هر گهران و
ئاره‌زووی ئەوه‌یان ده‌کرد که وه‌ک گهلانی
ده‌ورو به‌ریان حوکمرانیان بو بکریت. پیش
ئوه‌ی ئاشتی بدۆزنه‌وه ئەم دانپیدانانه‌یان به
دلنیا‌یه‌وه کرد: "ئیمه ئەم خراپه‌یه‌مان بو ههموو
گوناهه‌کانمان زیاد کردوه، تا داوای پاشامان
لیبکریت." 1 ساموئیل 12:19. ههر ئەو
گوناهه‌ی که سزایان به‌سهر دا سه‌پیندرابوو،
ده‌بوو دانیان پیدا بنریت. بی منه‌تی ئەوان
رۆحی ده‌چه‌وسانده‌وه و له خودا جیای
ده‌کرده‌وه.

دانپیدانان بهبی تهبوی دلسوزانه و چاکسازی
 له لای خودا قبول نابیت. دهبیت گور انکاری
 یه کلاکهر هوه له ژياندا هه بیت؛ هه موو شتیک که
 هیرش دهکاته سهر خودا دهبیت لایبری. ئەمەش
 دەر ئەنجامی خەم و پەژارە ی پر استهقینه دهبیت
 بو گوناوه. ئەو کارە ی که دهبیت له لایهن
 خو مانهوه بیکهین، به روونی له بهر دهمان
 دانهراوه: «بتانشۆ، پاکتان بکه نهوه؛ خراپه ی
 کاره کانت له پیش چاوم دوور بخهر هوه؛ واز له
 خراپه بهینه؛ فیر به باش ئەنجام بدهیت؛ بهدوای
 حوکما بگهرین، ستهملیکراوان رزگار بکهن،
 حوکم له سهر بی باوکهکان بدهن، داوای بیوه ژن
 بکهن». نیشایا ۱: ۱۶، ۱۷. «ئەگەر خراپه کار
 به لاینامه که ی گهر اندهوه، ئەوه ی تالانی کردبوو
 بیداتهوه، به یاساکانی ژياندا پروون، بهبی ئەوه ی
 تاوان بکهن. به دنیاییهوه دهژی، نامریت».

حەزەقەیل ۳۳: ۱۵. پۆلس باسی کاری
 تەو بەکردن دەکات دەلیت: «ئۆو خەمبار بوون
 بە جۆریکی خوداپەرستانە، چ وریایەکی لە
 ئۆو دا کردوو، بەلی، چ پاککردنەو هیک لە
 خۆتان، بەلی، چ توورەیی، بەلی، چ ترسیک،
 بەلی، چ ئارەزووی توند، بەلی، چ زەوقیک،
 بەلی، چ تۆلەیک! لە هەموو شتیکدا خۆتان
 پەسەند کرد که لەم بابەتەدا روون بن". ۲
 کۆرننتیۆس ۱: ۷.

کاتیک گوناھ تیروانینە ئەخلاقییەکانی مردوو،
 ستەمکارە که ناتەواوەکان کەمو کورپیەکانی
 کارەکتەری خۆی دەستنیشان ناکات و نە درک
 بە گەورەیی ئەو خراپەییە که کردوو یەتی؛ و
 مەگەر ملکەچی هیزی قەناعەتییەکی پەروە
 پیرۆز نەبیت ئەوا لە کویرایی بەشەکیدا

دهمینیتهوه بهرامبهر به گوناهاهکهی.
دانیپیدانانہکانی دلسوزانه و به جددی نین. بو
هر دانیپیدانانیک به تاوانهکهیدا داوای
لیبور دنیک زیاد دهکات و هک بیانوی
کورسهکهی، رایدہگہینیت که ئهگر هندیک
بارودوخ نهبوايه ئهم کاره یان ئهو کاره ی
ندهکرد که بههویهوه سهرزهنشت دهکریت.

دوای ئهوهی ئادهم و حهواله میوهی
قهدهغهکراویان خوارد، پر بوون له ههستکردن
به شهرمهزاری و ترس. سهرهتا تاکه
بیرکردنهویان ئهوه بوو که چون بیانوی
گوناهاهکهیان بهیننهوه و له سزا ترسناکهکهی
لهسیدارهدان رزگاریان بیت. کاتیک
پهروهردگار پرسیاری لهبارهی گوناهاهکهیانوه
کرد، ئادهم وهلامی دایهوه و تاوانهکهی بهشیکی

خسته سەر خودا و بهشیکیشی خسته سەر
 هاوهلهکهی: «ئهو ژنه‌ی که تو پیت دا تاله‌گه‌لم
 پیت، له داره‌که‌ی پیدام و منیش خواردم.» ژنه‌که
 تاوانه‌که‌ی خسته سەر ماره‌که و وتی: ماره‌که
 فیلی لیکردم، منیش خواردم. سهره‌تای ژیان ۳:
 ۱۲، ۱۳. بوچی ماره‌که‌ت دروست کرد؟ بوچی
 ریگت پیدا بیته عه‌دن؟ ئەمانه ئهو پرسیارانه
 بوون که له بیانوه‌که‌یدا بو گونا‌هه‌که‌ی
 ئاماژه‌یان پیده‌کرا، بهم شیوه‌یه‌ش بهر پرسیاریتی
 کهوتیان به خوداوه تو مه‌تبار ده‌کرد. رۆحی خو
 ره‌وابوون له باوکی درۆوه سهرچاوه‌ی گرتووه
 و له‌لایهن هه‌موو کور و کچه‌کانی ئاده‌مه‌وه
 نمایش کراوه. دانپیدا‌نانه‌کانی ئەم ریباره‌ له
 رۆحی ئیلاهی ئیلهام وەرگیراون و له‌لایهن
 خوداوه قبول ناکرین. ته‌وبه‌ی راسته‌قینه‌ ده‌بیته
 هۆی ئه‌وه‌ی مرۆف خو‌ی تاوانه‌که‌ی هه‌لبگریت

و بهبئ فیل و دوورووی دان بهوهدا بنییت. وهک
باجگره ههژارهکه، ئهوهنده چاوهکانی بهرهو
ئاسمان بهرز ناکاتهوه، هاوار دهکات و دهلیت:
"خودا بهزهیی پیمدا بیتهوه که گوناهاپاریکم"،
ئهوانهی دان به تاوانهکهیاندا دهئین، رهوا دهبن،
چونکه عیسا داوای خوینی خوئی دهکات
بهناوی... رۆحی تهوبهکار.

نمونهکانی ناو قسهی خودا له تهوبهی
راستهقینه و زهلیبوون، رۆحیکی دانپیدانان
ئاشکرا دهکن که تپیدا هیچ بیانووویهک بو گونا
یان ههولدان بو خوړاستکردنهوه نییه. پۆلس
ههولی نهدهدا خوئی بیاریزیت؛ گوناهاهکهی به
تاریکترین پهنگی خوئی دهکیشییت، ههولی
کهمکردنهوهی تاوانباری نادات. دهلیت:
«زۆریک له پیروزهکانم له زیندان داخست،

دهسه لّاتم له سهروك كاهينه كانه وه هر گرت.
كاتيك كوژران، دهنگي خومم له دژي ئهوان دا.
زور جاريش له هه موو كه نيسه كان سزام دها و
ناچارم ده كردن كوفر بكه ن. زور شيت بووم
به رامبهريان، تا شاره كانى نامو گوشه گيريم
لي كردن.» كرده وه كانى پيغه مبه ران ۱۰: ۲۶،
۱۱. كه من سهروكم". يه كه م تيموتيو س ۱: ۱۵.

دلى خوبه زان و شكاو، كه به هوى تهوبه ي
راسته قينه وه چوك بو وه، شتيك له خوشه ويستي
خودا و تيجووي كالفارى بهرز دهنر خي نيت؛ و
وهك چون كورپك دان به باوكيكي
خوشه ويستا دهنيت، تهوبه ي راسته قينه هه موو
گونه هه كانى ده خاته به رده م خودا. وه نووسرا وه:
ئه گهر دان به گونه هه كانماندا بنيين، ئه وا دل سو ز
و دادپهرو وه ره بو ئه وه ي له گونه هه كانمان خوش

بیت و پاکمان بکاتوه له هه موو نار ه وایه ک.
یه که می یۆحه نا ۹: ۱.

بهشی پینجهم- تهر خانکردن

بهلینی خودا ئهوهیه، "ئیوه بهدوای مندا
دهگهرین، و من دهدۆزنهوه، کاتیک به ههموو
دلئیکهوه بهدوایمدا دهگهرین". یهرمیا ۱۳: ۲۹.

دهبیت ههموو دل تهسلیمی خودا بیت، یان
هرگیز ناتوانریت ئهوه گۆرانکارییه له ئیمهدا
بکریت که بههۆیهوه دهبی بگهریینهوه بو
هاوشیوهی ئهوه. به سروشت ئیمه له خودا نامۆ
بووین. رۆحی پیروۆز به وشهی وهک ئەمانه
باسی بارودۆخی ئیمه دهکات: «مردوو له
سهرپیچی و گوناهاهکاندا؛» «ههموو سهر
نهخۆشه و ههموو دل بیهیزه؛» «هیچ ساغیهکی
تیدا نییه.» ئیمه له تهلهی شهیتاندا به توندی
راگیراوین، "به ئارهزووی خوی له لایهن ئهوهوه
به دیل گیراوین." ئەفسیان ۲: ۱؛ ئیشایا ۱: ۵،

٦ ؛ ٢ تیمۆتیۆس ٢٦:٢. خودا ئارەزووی
چاکر دنه وهمان دهکات، ئازادمان بکات. به لام
بهو پیهی ئەمه پێویستی به گۆرانکار پیهکی
تهو او ههیه، نوێکردنهوهی تهو او
سروشتهکهمان، دهبیته خۆمان به تهو او تهسلیم
به ئەو بکهین.

شهری خود گهورهترین شهره که تا ئیستا کراوه.
خۆبهدهستهوه دانی خود، تهسلیمکردنی ههمووان
به ئیرادهی خودا، پێویستی به ململانی ههیه؛
به لام رۆح دهبیته ملکهچی خودا بیته پیش
ئهوهی بتوانریت له پیرۆزیدا نوێ بکریتهوه.

حکومهتی خودا، وهک شهیتان وادهربخات،
لهسهر ملکهچبوونیکی کویرانه، کۆنترۆلیکی بی
عهقلانه دامهزراره. بانگهوازی عهقل و وێژدان

دهكات. "ئىستا وەرە، با پىكەوہ عەقل بکەين"

بانگەيشتى دروستکەرە بۆ ئەو بوونەوەر انەى

کہ دروستى کردووە. ئىشایا ۱: ۱۸. خودا

ئىرادەى دروستکراوہکانى بە زۆر ناکات.

ناتوانىت پرىزىک قبول بکات کہ بە ئارەزووى

خۆى و بە زىرەكى نەدرىت. تەنہا

ملکەچبوونىكى زۆرەملى پرىگرى لە ھەموو

گەشەسەندنىكى راستەقىنەى دەروون يان

کارەکتەر دەكات؛ مروّف دەکاتە ئوتوماتىكىيەكى

سادە. مەبەستى خالق بەم شىوہىە نىيە. ئەو

ئارەزووى ئەوہ دەكات کہ مروّف، کارى تاجى

سەرى ھىزى داھىنەرەکەى، بگاتە بەرزترين

گەشەسەندنى مومکين. ئەو بەرزايى نىعمەتتىک

لەبەر دەمان دادەنىت کہ ئارەزووى ئەوہ دەكات

لە پرىگەى نىعمەتەکەيەوہ بمانگەيەنىتە ئەوى.

بانگەيشتەمان دەكات کہ خۆمان بەدەينە دەستى، بۆ

ئەوھى ويىستى خۆى له ئيمەدا كار بکات. ئەوھ
بۆ ئيمە دەمئینئەوھ که هەلبیژيرين که ئايا له
کۆيلایهتی گوناھ رزگار مان دەبیت يان نا،
هاوبهشی ئازادی شکۆمەندی کورانی خودا بين.

له خۆبهخشين به خودادا، بهپويستی دەر انریت
دەستبەردارى هەموو ئەو شتانه بين که لئی
جيامان دەکنەوھ. ليرەوھ رزگار کەر
دەفەر مویت: «هەر کەسێک له ئيوه بیت و واز له
هەموو شتیک نەهینیت که هەيهتی، ناتوانیت
ببیتە شاگردی من.» لوقا ۳: ۳۳. هەر شتیک
دل له خودا دوور بخاتەوھ، دەبیت وازی
لئيهینریت. مامۆن بتی زۆر کەسه. خۆشهويستی
پارە، ئارەزووی سەر وەت و سامان، ئەو
زنجیره زيرينهیه که به شهيتانهوھ
دەيانبەستیتەوھ. ناوبانگ و شەرەفی دونیا

له لايهن چينيكي تره وه دهپهر ستر يت. ژياني
ئاسانكاري خو پهر ستانه و ئازادي له
بهر پرسيار يتي بتهكهي ئهواني تره. به لام ئهم
بانده كو يلايه تيانه دهبي بشكينرين. ناتوانين
نيوهي هي پهروه ر دگار و نيوهي دونيا بين. ئيمه
مندالي خودا نين مهگهر به تهواوي وانهبين.

كهسانيك ههن كه ئيعتيراف به خزمهت كردني
خودا دهكهن، له كاتيكا پشت به ههولهكاني
خويان ده بهستن بو گوپرايه لي ياساكهي، بو
پيكهيناني كار هكتري دروست و
دهسته بهر كردني رزگار بوون. دليان به هيچ
ههستيكي قوولي خوشهويستي مهسيح
ناجو وليت، بهلكو ههولدهدن ئهركهكاني ژياني
مهسيحي وهك ئهوهي خودا ليين دهخوازيت بو
ئهوهي به ههشت به دهسته بهين، جي به جي بكهن.

ئاييئىكى لىو جۆرە ھىچ بەھايەكى نىيە. كاتىك
مەسىح لىە دالدا نىشتەجى دەبىت، رۇح ئىو ھندە پىر
دەبىت لىە خۇشەو يىستىيەكەي، بە خۇشى
ھاوبەشى لىە گەلدا، كە بە ھو ھەل كىت؛ و لىە
بىر كرىنە ھە ئىو دا، خۇد لىە بىر دە كرىت.
خۇشەو يىستى بۇ مەسىح بە ھارى كرى دار دەبىت.
ئىوانەي ھەست بە خۇشەو يىستى
سنىو رى دار كەرى خۇدا دە كەن، ناپرسن كە رەنگە
چەندە كەم بىر ئىت بۇ جىيە جى كرى دنى
داواكار يىيە كانى خۇدا؛ داواى نىز مىترىن ستاندار د
ناكەن، بەلكو ئامان جىيان ئىو ھىيە كە بە تىو اوى
لەگەل و يىستى رىزگار كە رەكە ياندا بىگون جىت. بە
ئارەزوى جىدى ھەموو شتىك دەدەن و
بەرزە ھەندىيەكى ھاوتاي بە ھاي ئىو شتە
دەردە خەن كە بەدوا يدا دەگەرىن. پىشەي مەسىح

بهی نهم خوشهویستییه قووله، تهنیا قسهکردن و
فورمالیزمی وشک و زحمهتکیشانی قورسه.

ئایا هست دهکیت قوربانیهکی زور گهورهیه
بو نهوهی هموو شتیک بدهیت به مهسیح؟ نهو
پرسیاره له خوت بکه، "مهسیح چی بو من
بهخشیوه؟" کوری خودا هموو شتیک بهخشی-
ژیان و خوشهویستی و نازار - بو

رزگار بوونمان. وه ئایا دهکریت نیمه، که شته
ناشایستهکانی خوشهویستییهکی هینده گهورهن،
دلمان لیی رابگرین؟ له هموو ساتیکی ژیانماندا
بهشدار بووین له نیعمهتهکانی نیعمهتهکی و
هر لهبهر نهم هوکارهش ناتوانین به تهواوی
درک بهو قوولاییه نهزانی و نههامهتییه بکهین
که لیی رزگارمان بووه. ئایا دهتوانین سهیری
نهو کسه بکهین که گوناهاهکانمان کونیان

کردوو، و له گهڵ ئهوهشدا ئاماده بين سههره راى
ههموو خووشهويستى و قوربانيدانهكهى بيكهين؟
به له بهر چاوگرتنى زه ليلكر دنى بيكووتايى
پهروهر دگارى شكومهندى، ئايا مورمورى
بكهين چونكه تهنه له ريگهى مملانى و
خوبهزلز انينهوه دهتوانين بچينه ناو ژيانهوه

پرسيارى زوريك له دله سههر بهرز هكان ئهويه،
"بوچى پيوسته به تهوبه و زه ليلهوه بچم پيش
ئوهى دنيايى قبولكر ديم له لاي خودا ههبيت؟"
ئامازتهت پيدهدم بو مهسيح. ئهوى بئى گوناوه بوو،
و، زياتر لهمه، ئهوى شازادهى ئاسمان بوو؛ بهلام
له پيناو مروقدا بوو به گوناوه له پيناو
رهگزهكهدا. «له گهڵ سههر پيچيكاران ژماره
كرا؛ گوناوهى زور كهسى ههنگرت و شهفاعهتى
بو سههر پيچيكاران كرد.» ئيشايا ۵۳: ۱۲.

به لام واز له چی دههینین، له کاتیکدا ههمومان
دهبهخشین؟ دلّیکی پیسکراوی گونا، بو ئهوهی
عیسا پاکی بکاتهوه، به خوینی خوئی پاکی
بکاتهوه و به خووشهویستییه بی هاوتاکهی
رزگاری بکات. و لهگهله ئهوشدا پیاوان پیمان
وایه سهخته واز له ههموو شتیک بهینن! شهرم
دهکم بییستم باسی لیه دهکریت، شهرم دهکم
بینوسم.

خودا داوامان لیناکات دهستبهر داری هیچ شتیک
بین که له بهر ژه وهندی ئیمیه بهیلینهوه. له
ههموو ئهوانه کارانهی که دهیکات،
خوشگوزهرانی مندالهکانی لهبهرچاوه. ئایا
ههموو ئهوانهی مهسیحیان ههلهبژاردوه،
بزائن که شتیک زور باشتری ههیه بو

پیشکەشکر دنیان لەو هی که ئەوان بەدوای
خۆیاندا دەگەڕێن. مەزۆف گەورەترین بریندار و
نادادپەر وەری بەرامبەر رۆحی خۆی دەکات
کاتیک بە پێچەوانەی ویستی خودا بێر دەکاتەو و
رەفتار دەکات. هیچ خۆشییەکی راستەقینە لەو
رێگایەدا نادۆز ریتەو و ئەو کەسە ی دەزانیت
چی باشتەری نە و پلان بۆ چاکە ی
دروستکر او هکانی دادەریژیت. رێگای سەرپێچی
رێگای نەهامەتی و لەناوچوونە.

هەلەیه که ئەو بێر کردنەو و سەرقال بکەیت که
خودا دلخۆشە بە بینینی مندالەکانی ئازار
دەچیژن. هەموو بەهەشتەکان حەزیان لە
بەختەو وەری مەزۆفە. باوکی ئاسمانیمان رێگاکانی
خۆشی بەرووی هیچ کام لە بوونەو وە هکانیدا
داناخات. مەرجه ئیلاهیەکان بانگەوازان بۆ

دهكهن كه خوومان لهو خوږهزلز انينانه بهدوور
بگرين كه نازار و نائوميدي دههينن، دهركاي
بهختهوهری و بههشتمان لی دادهخن.
فريادرهسي جيهان مروقهكان وهك خويان قبول
دهكات، لهگهل هموو خواست و ناتهواری و
لاوازييهكانيان؛ و نهك هر له گوناه پاك
دهكاتوه و پرزگاری به خوینی خوئی
دهبهخشیت، بهلكو دلی هموو نهوانهی رازی
دهبن به بهستنی یوغهكهی، بو ههگرتتی
بارگرانیهكهی تیر دهكات. مهبهستی نهوهیه
نارامی و نارامی به هموو نهوانهی دینه لای بو
نانی ژیان. نهو داوامان لیدهكات تنها نهو
نهركانه نهجام بدهین كه ههنگاوهكانمان بهرهو
بهرزاییهكاني بهختهوهری دهبات كه نافهرمانی
هرگیز ناتوانیت پیی بگات. ژیانی راستهقینه و

خۆشى رۆح ئەوهيه كه مهسيح لەناوهوه دروست
بیت، هیواى شکۆمەندی.

زۆر كەس پرسىار دەكەن، "چۆن خۆم تەسلىم
به خودا بكەم؟" تۆ ئارەزووى ئەوهت ههيه
خۆت بدهيت به ئەو، بەلام له ههيزى ئەخلاقيدا
لاوازيت، له كوئىلايهتى گوماندا، و خووهكانى
ژيانى گوناوهكهت كوئىترۆل دهكرىيت. بهلەين و
برىارهكانت و هك پەتى خۆل وایه. ناتوانيت
بیرکردنوهكانت، پالنههكانت، سۆزهكانت
كوئىترۆل بكهيت. زانينى بهلەينه شكاهكانت و
بهلەينه زهوتكراوهكانت، متمانهت به دلسۆزى
خۆت لاواز دهكات، و دهبيته هوى ئەوهى
ههست بكهيت كه خودا ناتوانيت قبولت بكات؛
بهلام پيوست ناكات بيهيوا بيت. ئەوهى پيوسته
لەى تيبگهيت ههيزى راستهقينهى ئيرادهيه. ئەمه

دهسه لاتی حوکمرانییه له سروشتی مروّقتا،
دهسه لاتی بریاردان، یان ههلبژاردن. ههموو
شتیک بهنده به کرداری دروستی ئیراده. ئهو
هیزه ی ههلبژاردن که خودا به مروّقی بهخشیوه؛
وهرزکردن هی ئهوانه. ناتوانی دلت بگوریت،
ناتوانیت له خۆتهوه سۆزهکانی بدهیت به خودا؛
بهلام دهتوانیت ههلبژیریت بۆ خزمهتکردنی.
دهتوانیت ویستی خۆت پێی بدهیت؛ پاشان له تۆدا
کار دهکات بۆ ئهوهی به ئارهزوی خۆت و به
پێی رهزامهندی خۆی بیکهیت. بهم شیوهیه
ههموو سروشتهکات دهخریته ژیر کۆنترۆلی
رۆحی مهسیحهوه؛ سۆزهکانت لهسهه ئهو
کۆدهبنهوه، بیرکردنهوهکانت لهگهڵیدا
هاوئاهنگ دهبن.

ئارەزوو ەکان بۆ چاکە و پیرۆزی تا ئەو شوینەیی
کە دەروون راستن؛ بەلام ئەگەر لێرە بوەستیت،
هیچ سوودیکیان لێ وەرناگرن. زۆریک
لەدەست دەچن لەکاتیکیدا هیوا و ئارەزووی
مەسیحی بوونیان ھەیە. ناگەنە ئەو ئاستەیی کە
ئیرادە بدەنە دەست خودا. ئیستا ئەوان مەسیحی
بوون ھەلناپزێرن.

لە رێگەیی بەکار ھێنانی دروستی
و ھسیەتنامەکەو، رەنگە گۆرانکارییەکی تەواو
لە ژيانندا ئەنجام بدریت. بە تەسلیمبوونی
ئیرادەیی خۆت بۆ مەسیح، خۆت ھاوپەیمان
دەکەیت لەگەڵ ئەو ھیزەیی کە لە سەر ووی
ھەموو میرنشین و دەسلەلاتەکانەو ھەیە. لە سەر ھو
ھیزت دەبیت بۆ ئەو ھیی بە چەقبەستوویی
بتگریت و بەم شیوہیە لە رێگەیی تەسلیمبوونی

بهردهوام به خودا توانات پیدهدریت ژیانی نوی
بژیت، تهنانهت ژیانی ئیمانیش.

بهشی شهشهم- باوهر و قبولکردن

وهك چۆن ويزدانن بههۆي رۆحي پيروزه وه
زيندوو بووهتهوه، شتيكت بينيوه له خراپهي
گونه، له هيزهكهي، له تاوانبارييهكهي، له
ئازارهكهي؛ و به رقييهوه سهيري دهكهيته.
ههست دهكهيته گونه تۆي له خودا
جياكر دۆتهوه، كه له كوئيلايهتي هيزي
خراپه دايت. تا زياتر خهبات بكهيت بو ههلهاتن،
زياتر درك به بئدهسه لاتي خۆت دهكهيته.
پالنه رهكانت ناپاكن؛ دلت پيسه. ده بينيت ژيانن
پر بووه له خۆپهرستي و گونه. تامه زروئي
ليخوشبوون، پاكر دنهوه، ئازادبوون.
هاوناههنگي له گهله خودا، هاوشيوه يي نهو- چي
بكهيت بو به دهسته ياني؟

ئەو نەشتیە کە پئویستت پئیەتی- لیخوشبوونی
 بەهەشت و ئارامی و خوشەویستی لە رۆحدا.
 پارە ناتوانیت بیکریت، عەقل ناتوانیت دەستی
 بکەویت، حیکمەت ناتوانیت پئی بگات؛ هەرگیز
 ناتوانیت هیوای ئەو بەخواریت، بەهەولەکانی
 خۆت، بۆ دەستەبەرکردنی. بەلام خودا وەک
 دیاری پیشکەشت دەکات، "بەبئی پارە و بئی
 نرخ". ئیشایا ۵۵: ۱. ئەو هی تۆیە ئەگەر
 بتەویت بەلام دەستت درێژ بکە و دەستی پئی
 بگرە. یەزدان دەفەر مویت: «ئەگەر
 گوناھەکانتان وەک سوور بن، وەک بەفر سپی
 دەبن. هەرچەندە وەک سوور سوور بن، بەلام
 وەک پشم دەبن." ئیشایا ۱: ۱۸. «دلیکی نویت
 پئی دەبەخشم و رۆحیکی نویت دەخەمە ناو هەو.»
 حەزەقیل ۲۶: ۳۶.

تو دانت به گوناهاهکانتدا ناوه و له دلدا دایاننا.
برپارت داوه خوټ بدهپته دهستی خودا. ئیستا
برو بو لای، داوا بکه گوناهاهکانت بشوات و
دلایکی نویت پی بیهخشیت. پاشان باوهر بکهن
که نهو نهه دهکات چونکه بهلینی داوه. نهه
نهو وانهپیه که عیسا له کاتی لهسه زهویدا
فیری کرد، که نهو بهخششی که خودا بهلینی
پیداوین، دهپیت باوهرمان بهوه ههپیت که
وهریدهگرین و نهوه هی ئیمهیه. عیسا
خهکهکهی له نهخوشیهکانیان چاکردهوه
کاتیک باوهریان به هیزی نهو ههبوو؛ نهو
یارمهتیاں دا لهو شتانهی که دهیانتوانی بیبینن،
بهم شیوهیه ئیلهامبهخش بوو بو متمانهکردن بهو
شتانهی که نهیاندتهوانی بیبینن- وای لیکردن
باوهریان به هیزی نهو ههپیت بو لیخوشبوون له
گوناهاهکان. نهههی به پروونی له چاکبوونهوهی

پیاوه نهخۆشهکهی ئیفلیجیدا رایگهیاندوو ه: «تا
بزائن که کوری مروّف دسهلاتی ههیه لهسه
زهوی له گوناههکان خوش بیّت، (پاشان به
نهخۆشانی ئیفلیجی دهلیت:) ههسته، جیگا کهت
ههلبگره، و برۆ بو ماله کهت. ” مهتا ۹:۶.
ههروهها یوحنا ئینجیلیست، باس له
مو عجیزهییهکانی مهسیح دهکات، دهلیت: «ئهمه
نووسراون بو ئهوهی باوهر بکهن که عیسا
مهسیحی کوری خودایه. و بو ئهوهی به
باوهر بوون ژیانتان به ناوی ئهوه هه بیّت.”
یوحنا ۲۰:۳۱.

له باسی سادهی کتیبی پیروزهوه که چون عیسا
نهخۆشهکانی چاک کردهوه، رهنگه شتیک
فیر بین دهر بارهی چون باوهرمان پیی هه بیّت بو
لیخۆشبوونی گوناههکان. باروو له چیرۆکی

ئيفليجه كه بكهين له بيئيسدا. نازار چيشتوو
هزاره كه بيدهسه لات بوو؛ سي و ههشت سال
بوو ئەندامه كاني بهكار نه هينا بوو. به لام عيسا
فرمانى پيكر د: «ههسته، جيگا كهت ههلبگره و
برون.» لهوانهيه نهخوشه كه بلت: پهروهر دگار
ئهگهر چاكم بكهيتهوه، گوپرايهلى قسه كهت دهيم.
به لام، نهخير، ئەو باوهري به قسهي مهسيحي
ههبوو، باوهري و ابوو كه تهواو بووه و يهكسه
ههولكه كاني دا؛ ئەو ناماده بوو به پي پروات، و
بهراستي روپشت. ئەو به قسهي مهسيح مامهلهي
كرد و خودا دهسه لاتى بهخشي. ئەو تهواو بوو.

به ههمان شيوه تو گونا بهباريت. ناتوانيت
كهفاره تي گونا بهه كاني رابر دووت بدهيتهوه؛
ناتواني دلت بگوريت و خوت پيرو ز بكهيت.
به لام خودا بهلين ده دات ههموو ئەمانهتان بو

بکات له ریځه ی مەسیحەو. تۆ باوهرت بهو
بهلینه ههیه. تۆ دان به گوناوه کانتدا دهنییت و
خۆت دهدهیت به خودا. تۆ دهتهویت خزمەت بهو
بکهیت. ههروهک چۆن به دلنیا یهوه ئهم کاره
دهکهیت، خودا قسه ی خۆی بو تۆ جیبهجی
دهکات. ئهگەر باوهرت به بهلینه که ههبییت،-
باوهرت بهوه ههبییت که لیت خوش بوویت و
پاک بوو یتهوه،- خودا راستیه که دابین دهکات؛
تۆ چاک بوو یتهوه، ههروهک چۆن مەسیح هیزی
نیفلیجی بهخشی بو رویشتن کاتیک پیاوه که
باوهری و ابوو که چاک بوو تهوه. ئهگەر
باوهرت پیی ههبییت ههروایه.

چاوهری مه که ههست بکهیت که تۆ تهواو
بوویت، بهلکو بلی: "من باوهرم پییهتی؛ وانییه،

نهك لهبر ئهوهى ههستی پیدهكهم، بهلكو لهبر
ئهوهى خودا بهلینی داوه”.

عیسا دهلیت: “هر شتیک ئاره زوی دهکن،
کاتیک نویژ دهکن، باوهر بکن که وهریدهگرن
و بهدهستیان دههینن.” مارک ۲۴: ۱۱. مهرجیک
لهم بهلینهدا ههیه- که بهپی ویستی خودا نویژ
بکهین. بهلام ویستی خودایه که له گوناها پاکمان
بکاتهوه و بمانکاته مندالی خوی و بتوانین
ژیانیکی پیروژ بژین. بویه رهنگه داوای ئهم
نیعمهتانه بکهین، و باوهرمان بهوه ههبیّت که
وهریاندهگرین، و سوپاسی خودا بکهین که
وهرمانگرتووه. ئیمتیازیکی ئیمهیه که بچینه لای
عیسا و پاک ببینهوه، و بهبی شهرم و پهشیمانی
لهبردهم یاسادا بوهستین. «بویه ئیستا هیچ
سزایهک نییه بو ئهوانهی له عیسا مهسیدان،

که بهیپی جهسته نارۆن، بهلکو بهیپی رۆح
دهرۆن.» رۆمیان ۱: ۸.

لهمهودوا تو هی خۆت نیت؛ به نرخیک
دهکردییت. «ئیه به شته خراپهکان، وهک زیو
و زیڕ نهکرانهوه. ... بهلام به خوینی بهنرخ
مهسیح، وهک بهرخیکی بی کهموکوری و بی
پهله.» ”یهکهمی پترۆس ۱: ۱۸، ۱۹. له ریگی
ئهم کاره سادهیهی باوهرهینان به خودا، رۆحی
پیرۆز ژیانیکی نویی له دلتدا لهدایک کردوه.
تو وهک مندالیکی لهدایک بوویت له بنهمالهی
خودا، ئهویش توی خوشدهویت وهک چۆن
کورکهکی خوشدهویت.

ئیستا که خۆت بهخشیوه به عیسا، پاشهکشه
مهکه، خۆت لیی دوور مهخه، بهلکو رۆژ به

رۆژ بلی: من هی مەسیح؛ خۆم بەخشیوه به
ئەو؛" و داوای لێیکە رۆحی خۆیت پی
بەخشیت و بە نیعمەتەکە ی بتپارێزیت. وەک
چۆن بە بەخشینی خۆت بە خودا، و باوەرکردن
پی، که دەبیتە مندالی ئەو، بە هەمان شیوه
دەبیت لەناو ئەودا بژیت. پیغمبەر دەفەر مویت:
«هەر وەک چۆن مەسیحی عیسا یەزدانتان
وەرگرتوو، بە هەمان شیوه لەناو ئەودا برۆن.»
کۆلوسیان ۲: ۶.

پێدەچیت هەندیک هەست بکەن که دەبیت له
تاقیکر دنیو هەدا بن، و دەبیت بو پەر وەر دگار
بیسەلمینن که چاکساز بیان تیدا کراوه، پیش
ئەو هی بتوانن داوای نیعمەتەکە ی بکەن. بەلام
رەنگە ئیستاش ئیدیعیای نیعمەتی خودا بکەن.
دەبیت نیعمەتی ئەویان هەبیت، رۆحی مەسیح،

بۆ ئەو هی یارمەتی لاوازییەکانیان بدات، یان ناتوانن بەرەنگاری خراپە ببنەو. عیسا زۆری خوێندەوێت کە ئێمەش وەک چۆن خۆمان، گوناھبار، بێدەسەلات، وابەستە، بێینە لای. لەوانە یە ئێمە بە ھەموو لاوازی و گەمژەیی و گوناھباری خۆمانەو بێین و لە تەوبەدا بکەوینە بەر پێی ئەو. شکۆمەندی ئەو کە لە باوەشی خوێندەوێتی خویدا گەمارۆمان بدات و برینەکانمان ببەستتێتەو، لە ھەموو پیسییەک پاکمان بکاتەو.

لێرەدا یە کە ھزاران کەس شکست دەھێنن؛ ئەوان باوەریمان بەو نییە کە عیسا بە شیوەیەکی شەخسی و تاکەکەسی لێیان خوێش بێت. ئەوان خودا بە قسە ی ئەو وەرناگرن. ئیمتیازاتی ھەموو ئەوانە ی پابەندن بە مەرجەکانەو کە بۆ خوێان

بزائن که لیخو شبوون به ئازادی در یژ ده کریتهوه
بو ههموو گونا هیک. ئهه گومانه دوور بخه ره وه
که به لینه کانی خودا بو تو نییه. بو ههموو
سه ریچیکاریکی تهه به کارن. هیز و نیعمهت له
ریگهی مه سیحه وه دابین کراوه بو ئه وه ی به
خزمهت کردنی فریشته کان بو ههموو رو حیکی
باوه ردار به ئیرییت. هیچیان ئه وه نده گونا هبار نین
که هیز و پاکی و راستودروستی له عیسادا
بدوز نه وه که بو یان مرد. چاوه ریئی ئه وه ده کات
که جل و بهرگی په له دار و پیسکراویان به گونا
لابیات و جل و بهرگی سپی راستودروستیان
له بهر بکات؛ فه رمانی ژیانیان پیده دات و
نهمرن.

خودا مامه له له گه ل ئیمه دا ناکات وه ک چو ن
مرو قه سنوور داره کان مامه له له گه ل په کتر دا

دهكهن. بېر كړدنه و هكاني بېري ميهره باني و
خوشهويستي و ناسكترين بهر هيبه. دهليټ: «با
خراپه كار رېگاي خوي و ناراستگوش بېرهكاني
خوي به جيبه ليټ، با بگه پتهوه بو لاي يزدان،
رحمته پېده دا؛ و بو خودا كه مان، چونكه زور
لي خوش ده بيت». «من وهك ههوريكي
نهستوور سه رپچيه كانتم سر پيه وه و وهك
ههوريك گونا هه كانتم سر پيه وه.» ئيشايا ۵۵: ۷؛
44:22.

«من دلخوش نيم به مردني نهو كه سهي كه
دهمريت، يزداني پهروهر دگار ده فسر مويت،
بويه خوتان بگه پتهوه و بژين.» حزه قيل
۱۸: ۳۲. شهيتان نامادهيه دنياييه پيروزه كاني
خودا بدزيت. نار هزوي نهوه دهكات هه موو
تيشكيكي هيو و هه موو تيشكيكي رووناكي له

رُوح و هربگریت؛ بهلام نابیت ریگهی پییدهیت
ئهم کاره بکات. گوی له تاقیکر هوه مهده، بهلکو
بلی: عیسا مردووہ تا بژیم. ئهو منی
خوشدهویت، و نایهویت لهناو بیم. باوکیکی
ئاسمانی بهزه پیدارم ههیه؛ ههر چهنده
خوشهویستی ئهوم خراب بهکار هیناوه،
ههر چهنده ئهو نیعمهتانهی که پیی بهخشیووم
بهفیرۆ دراون، بهلام ههلهستم و دهچمه لای
باوکم و دهلیم: گوناهم کردووہ بهرامبهر به
ئاسمان و لهبهردهم تودا و چیتیر شایهنی ئهوه نیم
بیم بانگی کور هکته کرد: من وهک یهکیک له
خزمهتکاره بهکریگیر او هکانت بکه.» مهتهلهکه
پیت دهلیت که چون سهر گهر دانهکه پیشوازی
لیدهکریت: «کاتیک هیشتا له دوورهوه بوو،
باوکی بینی و بهزهیی پیدا هاتهوه و رایکرد و

كهوت لهسەر ملی، و ماچی كرد. « لوقا ۱۵ :
۲۰-۱۸ .

به لام تهناوت ئهم مهتهلهش، هەر چهنده ناسک و
کاریگهره، له دهر پرینی بهزهیی بیکووتایی باوکی
ئاسمانی کهمتره. یهزدان له ریگهی
پیغهمبهره کهیهوه رایده کهیهنیت: «من به
خۆشهویستییهکی ههمیشهیی خۆشم ویستوویت،
بۆیه به میهره بانی تۆم راکیشاوه.» یهر میا
۳:۳۱. له کاتیکدا گونا هبار هیشتا له مالی
باوکهوه دووره و له ولاتیکی نامۆدا مادهکهی
بهفیرۆ دهدات، دلی باوک تامهزرۆی ئهوه؛ ههر
حهسهتیک که له پرۆحدا بهئاگا دیتهوه بۆ
گهرانهوه بۆ لای خودا تهنها داوای ناسکی
پرۆحیهتی، راکیشان، داوای لیبوردن، راکیشانی
سهرگهردان بۆ دلی خۆشهویستی باوکی.

بهو بهلئنه دهولهماندانهی کتیبی پیروژ
 لهبردهمتدایه، دهتوانیت جیگهی گومان
 بکهیتهوه؟ ئایا دهتوانیت باوهر بکهیت که کاتیک
 گوناهباری ههژار تامهزرۆی گهراوهیه،
 تامهزرۆی واز هینانه له گوناههکانی،
 پهروهردگار به توندی ریگری لئدهکات له هاتنه
 سهه پیهکانی بو تهوبهکردن؟ دوور لهم جوهره
 بیرکردنهوه! هیچ شتیک لهوه زیاتر ناتوانیت
 رۆحی خۆت نازار بدات که تیروانینیکی لهو
 شیوهیه لهبارهی باوکی ئاسمانیمانوه
 وهربگریت. رقی له گوناهه، بهلام گوناهباری
 خووشدهویت، خۆی له کهسایهتی مهسیحدا
 بهخشی، بو ئهوهی ههموو ئهوانهی دهیانهویت
 رزگاریان بێت و له شانیشینی شکومهندیدا
 نیعمهتیکی ههیشهیبیان ههبیت. چ زمانیکی

بههيزتر يان ناسکتر لهوهی که نهو
 ههلييزار دووه بهکار بهينريت بو نهوهی
 خو شهويستی خوئی بهرامبرمان دهر بپریت؟
 رايده گهيه نيیت: ئايا ژن دهتوانییت منداله
 مژهره کهی لهبیر بکات، که بهزهیی به کورپی
 سکی خویدا نه دات؟ بهلی، لهوانهیه لهبیر يان
 بچیت، بهلام من تو لهبیر ناکهم". ئيشایا
 . ۴۹:۱۵

ئیوه که گومانان ههیه و دهله رزن، سهرتان
 بهرز بکه نهوه؛ چونکه عیسا دهژی بو نهوهی
 شهفاعه تمان بو بکات. سوپاسی خودا بکه بو
 دیاری کوره نازیزه کهی و دو عا بکه که له
 پیناوتدا نهمردییت به بهتالی. رۆح ئهمپرۆ
 بانگهيشتت دهکات. به ههموو دلتهوه وهره بو
 لای عیسا، رهنگه داوای نیعمه ته کهی بکه ییت.

لهگهل خویندنهوهی بهلینهکان، لهبیرت بیت
دهر برینی خو شهویستی و بهزهیی نهگوتراون.
دلی گهورهی خو شهویستی بیکوتایی به بهزهیی
بی سنوور بهر هو گونا هبار پرا دهکیشریت. واته:
ئیمه پرزگار بوونمان ههیه له ریگهی خوینی
ئهوه وه، لیخو شبوونی گونا ههکان. ئهفسیان ۱: ۷.
بهلی تنها باوهر بهوه بکه که خودا یار مهتیده ری
تویه. دهیهویت وینهی ئهخلاقی خو ی له مرو قدا
بگهر ینیتهوه. وهک چون به دانپیدانان و تهوبه
لیی نریک ده بیتهوه، ئهویش به پرهم و لیبور دن
لیت نریک ده بیتهوه.

بهشی حهوتهم- تاقیکردنهوهی شاگردی

«ئهگەر هەر مرۆقێک له مهسیحدا بێت، ئهوا
بوونهوهریکی نوییه، شته کۆنهکان تیپهرین.
سهیرکه، ههموو شتیک نوێ بووهتهوه.» ۲
کۆرننتیۆس ۵:۱۷.

لهوانهیه کهسێک نهتوانییت کات و شوینی وردی
بزانییت، یان شوینیپی ههموو زنجیره
بارودۆخهکان بگرییت له پرۆسهی گۆرانکاریدا؛
بهلام ئهمه ئهوه ناسهلمینییت که ئهوه نهگۆراوه.
مهسیح به نیکۆدیمۆسی وت: «با له کوێ
دهیهوێت دههژیت، تۆش گویت له دهنگی
دهبییت، بهلام ناتوانییت بزانییت له کوێوه دیت و
بۆ کوێ دهروات، ههر کهسێک له رۆح لهدایک
بووه ههروا.» یۆحنا ۸:۳. وهک با که

نه بېنر او ه، به لام کار یگه ر بیه کانی به روونی
 ده بېنرین و ههستیان پیده کریت، رو حی خودایه
 له کاره کانیدا له سر دلی مر و ف. نهو هیزه
 نو یبو وه وه که هیچ چاویکی مر و ف ناتوانیت
 ببینیت، ژیانیکی نوئی له رو خدا له دایک ده کات؛
 بو ونه ور یکی نوئی له وینهی خودادا دروست
 ده کات. له کاتیکدا کاری رو ح بیده نگ و ههست
 پینه کر او ه، کار یگه ر بیه کانی ئاشکران. نه گهر دل
 به رو حی خودا نوئی بو و بیته وه، ژیان شایه تحالی
 نهو ر استییه ده بیت. له کاتیکدا ناتوانین هیچ
 شتیک بکهین بو نه وهی دل مان بگورین یان
 خو مان له گهل خودادا ها و ئاههنگ بکهین؛ له
 کاتیکدا نابیت به هیچ شیوهیهک متمانه مان به
 خو مان و کاره باشه کانمان هه بیت، ژیانمان
 نهو ه مان بو دهر ده کهو بیت که ئایا نیعمه تی خودا
 له نا و ماندا نیشته جییه یان نا. گور انکار بیهک له

کاره کتەر، خووه کان، شوینکوهوتنهکاندا
دهبیریت. کۆنتراستهکه پروون دهبیتهوه و بریار
دهدریت له نیوان ئهوهی که بوون و ئهوهی
بوون. کاره کتەر که ئاشکرا نابیت، نهک به
کردهوهی چاکه ناوبهناو و خراپهکاری ناوبهناو،
بهلکو به مهیلی قسه و کرداره خووییهکان.

راسته رهنگه راستگویی دهرهکی له رهفتاردا
ههبیته بهبی هیزی نویبونهوهی مهسیح. رهنگه
خۆشهویستی کاریگری و ئارهزویی
ریزگرتنی کهسانی دیکه ژیانیکی ریک و پیک
بهههم بهینیت. رهنگه ریزگرتن له خو بمانباته
دوور کهوتنهوه له دهر کهوتنی خراپهکاری.
رهنگه دلایکی خۆپهرست کردهوهی بهخشنده
ئهنجام بدات. کهواته به چ ئامرازیک دیاری
بکهین که له لای کیین؟

کئی دلی ھہیہ؟ بیر کر دنه و کانمان له گهل کیدایه؟
ئیمه زورمان خوشدهوئیت باسی کئی بکهین؟ کئی
گهر مترین سۆز و باشتیرین وزه مان ھہیہ؟
ئه گهر ئیمه هی مهسیح بین، بیر کر دنه و کانمان
له گهل ئه ودایه و شیرینترین بیر کر دنه و کانمان
له باره ی ئه وه هیه. ھه مو و ئه و شتانه ی که
ھه مانه و ھهین بو ئه و پیرۆزه. ئیمه تامه زرو ی
ئه وهین وینه ی ئه و ھهلبگرین و رۆحی ئه و
ھه ناسه بدهین و ویستی ئه و ئه نجام بدهین و له
ھه مو و شتی کدا دلی خوش بکهین.

ئه وانه ی له عیسا مهسیحدا ده بنه بو ونه و هر یکی
نوی، بهر ھه مه کانی رۆح ده ھیننه ئار او ه،
"خوشه ویستی، خوشی، ناشتی، سه بر، نهر م و
نیانی، چاکه، باوهر، نهر م و نیان، خوگرتن."

گه لاتیهکان ۵: ۲۲، ۲۳. چیتز خویان بهیپی
 شه هوه تهکانی پیشوو دروست ناکهن، بهلکو به
 باوهر به کوری خودا شوین ههنگاو هکانی
 دهکهن و سیفهی ئهو پرهنگ دهدهنهوه و خویان
 پاک دهکهنهوه ههروهک چون ئهو پاکه. ئهو
 شتانهی که رۆژیک رقیان لی بوو ئیستا خوشیان
 دهویت، ئهو شتانهی که رۆژیک خوشیان
 دهویست رقیان لیه. سهربهرز و خوبهزلزانهکان
 له دلدا نهرم و نیان و نزم دهبنهوه. بیهوده و
 خوبهزلزانهکان دهبنه جدی و بیدهنگ.
 سهرخوشهکان هوشیار دهبنهوه و بهفیرۆدهرهکان
 پاک دهبنهوه. داب و نهریت و مؤدهی بیهودهی
 جیهان لادهبریت. مهسیحیهکان بهدوای
 “راز اندنهوهی دهرهوه” دا ناگهرین، بهلکو
 بهدوای “پیاوی شاراهوی دلدا دهگهرین، له
 شتیکیدا که خراب نییه، تهناهت راز اندنهوهی

رؤحیکی نهرم و نیان و بیدهنگ". یهکهمی
پهترؤس ۳:۳، ۴.

هیچ بهلگهیهک نییه لهسهر تهوبهیی راستهقیینه
مهگهر کاری چاکسازی نهکات. نهگهر
بهلیننامهکهی گهر اندهوه و دووباره نهوهی تالانی
کردوه، دان به گوناهاهکانیدا بنییت و خودا و
هاو مرؤقهکانی خوشبوئییت، گوناهاهبارهکه
لهوانهیه دلنیا بییت که له مردنهوه بو ژیان
تیپهریوه.

کاتییک وهک بوونهوهریکی ههله و گوناهاهبار
دیینه لای مهسیح و دهبینه بهشدار له نیعمهته
لیخوشبووهکهی، خوشهویستی له دلدا
ههلهدوقولئییت. ههموو بارگرانیهک سووکه،
چونکه نهو یهخهی که مهسیح دهیسهپیینییت

ئاسانە. ئەرک دەبیته خوۆشی، و قوربانیکردنی
چیزیک. ئەو رینگایه‌ی که پیشتر وا دیار بوو له
تاریکیدا پۆشرا بوو، به تیشکه‌کانی خوۆری
راستودروستی گه‌شاوه دەبیته.

خۆشه‌ویستی کاره‌کتیری مه‌سیح له
شوینکه‌وتوو انیدا ده‌بینریت. ئەوه خوۆشحالی ئەو
بوو که ویستی خودا جییه‌جی بکات.
خۆشه‌ویستی بو خودا، زه‌وقی بو شکۆمه‌ندی
ئەو، هیزی کۆنترۆل‌کەر بوو له ژیا‌نی
رزگار‌کەر ماندا. خۆشه‌ویستی هه‌موو
کردار‌ه‌کانی جوان و به‌رز کرده‌وه. خۆشه‌ویستی
هی خودایه. دلی ناپیروۆز نه‌کراو ناتوانیت
سه‌ری هه‌ل‌ب‌دات و به‌ر هه‌می به‌ی‌نیت. ته‌نها له
دل‌ه‌دا ده‌بینریت که عیسا حوکمرانی ده‌کات.
واته: ئی‌مه خوۆشمان ده‌وی، چونکه ئەو سه‌ره‌تا

خۆشى ويستووين. يوحننا يهكهم ٤: ١٩، ر.ق.
له دلى نويووه به نيعمهتي خودايي،
خوشهويستي بنه ماي كرداره. دهستكاري
كارهكتر دهكات و پالنهركان بهريوهدهبات و
خولياكان كوئترول دهكات و دوژمنايهتي دهخاته
ژير ركيقي خوويهوه و سوزهكان بهرز دهكاتوه.
ئهم خوشهويستيه كه له روجدادا به نرخی
دهزانرييت، ژيان شيرين دهكات و
كارىگهرييهكي پالاوته لهسهر هموو دهورو بهر
دهريژييت.

دوو ههله ههيه كه منداواني خودا - به تاييهتي
ئهوانهي كه تازه هاتوون متمانهيان به
نيعمهتهكي ههبيت - به تاييهتي پيوستيان به
پاراستنيان ههيه. يهكهميان كه پيشتر لهسهری
دانيشتووه، ئهويه كه چاويان له كارهكاني

خۆيان بېت، متمانە بە ھەر شتېك بکەن که
بتوانن بېکەن، بۆ ئەو ھى خۆيان لەگەل خودادا
ھاوئاھەنگ بکەن. ئەو کەسە ھى ھەولەدات بە
کارەکانى خۆى لە جېيەجېکردنى ياسادا پېرۆز
بېت، ھەولى مەحالیک دەدات. ھەموو ئەو
شتانە ھى مرۆف بەبى مەسېح دەتوانىت بېکات، بە
خۆپەرستى و گوناھ پېس بوو. ئەو تەنھا
نېعمەتى مەسېحە، لە رېگە ھاوەر ھو، که
دەتوانىت پېرۆز مان بکات.

ھەلە ھى پېچەوانە و کەمتر مەتر سېدار نېيە ئەو ھى
که ھاوەر بوون بە مەسېح مرۆفەکان لە
پابەندبوون بە ياساى خودا ئازاد دەکات؛ که
لەبەر ئەو ھى تەنھا بە ھاوەر دەبېنە بەشدار لە
نېعمەتى مەسېح، کارەکانمان ھېچ پەيوەندىيەکیان
بە رزگار بوونمان ھو نېيە.

بهلام لیڙه دا سهرنج بدن که گویر ایلی تنها
 پابه ندبو نیکی دهره کی نییه، بهلکو
 خزمه تکر دنی خوشه ویستییه. یاسای خودا
 دهر برینی سروشتی خویتی؛ بهر جهسته کردنی
 بنه مای گهوره ی خوشه ویستییه، لیڙه وهش
 بناغهی حکومه ته که یه تی له ئاسمان و زه ویدا.
 نه گهر دلمان له شیوه ی خودادا نوی بیته وه،
 نه گهر خوشه ویستی ئیلاهی له رۆحدا بچینریت،
 ئایا یاسای خودا له ژیاندا جیبه جی نابیت؟ کاتیک
 بنه مای خوشه ویستی له دلدا دهچینریت، کاتیک
 مروّف دوا ی وینه ی نهو کهسه ی که دروستی
 کردوو نوی ده بیته وه، بهلینی پهیمانی نوی
 جیبه جی ده بیته، "یاساکانم دهخمه ناو دلپانه وه
 و له میشکیاندا دهیاننوسم." عیبرانییهکان ۱۰:
 ۱۶. وه نه گهر یاسا له دلدا نووسرا بیت، ئایا

ژیان له قالب نادات؟ گوږ ایهلی - خزمهت و
بهیعت به خوښه ویستی - نیشانه‌ی راسته‌قینه‌ی
شاگردییه. بهم شیوه‌یه کتیبی پیروژ ده‌لایت:
«نهمه خوښه ویستی خودایه، که فەرمانه‌کانی
جیبه‌جی بکهین.» واته: نهوه‌ی بلایت: من دهیناسم
و فەرمانه‌کانی ناپاریزیت، دروژن و راستی له
ناویدا نییه. یه‌که‌می یوحنا ۳: ۵؛ ۲: ۴. له‌بری
نهوه‌ی مروّف له گوږ ایهلی نازاد بکهین، نهوه
نیمانه، و تهنه‌ی نیمانه، که و امان لیده‌کات به‌شدار
بین له نیعمه‌تی مه‌سیح، که و امان لیده‌کات
گوږ ایهلی بکهین.

نیمه به گوږ ایهلی خوښه‌مان پرزگاری به‌دهست
ناهینین؛ چونکه پرزگار بوون به‌خششیک
بیه‌ر امبهری خودایه، که به باوهر وهر ییگیریت.
به‌لام گوږ ایهلی به‌رهمی نیمانه. «نیوه ده‌زانن

که ئەو بۆ لابر دنی گوناھەکانمان دەر کەوتوو؛ و
 لە ناویدا هیچ گوناھێک نییە. ھەر کەسێک لەناو
 ئەودا بمیڤیتەو گوناھ ناکات، ھەر کەسێک گوناھ
 بکات نەبیڤیتەو و نەیناسیو. «یەکەم یۆحنا ۳:
 ۵، ۶. لێرەدا تاقیکردنەوێ پر استەقینە
 دەخەینەر وو. ئەگەر ئێمە لە مەسیحدا بمیڤینەو،
 ئەگەر خۆشەوێستی خودا لە ئێمەدا نیشتەجێ
 بێت، ھەستەکانمان، بێرکردنەوکانمان،
 مەبەستەکانمان، کردارەکانمان، ھاوئاھەنگ
 دەبن لەگەڵ وێستی خودا وەک لە فەرمانەکانی
 یاسا پیرۆزە کەیدا دەر بردراو. «منداڵانی
 بچووک، با کەس فریوتان نەدات، ئەوێ
 پر استودروستی بکات، پر استودروستە، ھەر وەک
 چۆن ئەو پر استودروستە. «یەکەمی یۆحنا ۳:
 ۷. پر استودروستی بە پێوەرە کە یاسای پیرۆزی

خودا پیناسه دهکریٔت، وهک له ده فەرمانهکهدا
دهر کهوتوو ه که لهسەر سینا دراوه.

ئهو باوهره ی که پپی دهوتریٔت به مهسیح که دان
بهوه دا دهنیٔت که مروقهکان له ئهرکی گوپرايهلی
خودا نازاد دهکات، ئیمان نییه، بهلکو گریمان.

«به نیعمهت له ریگی باوهره وه رزگارتان
بووه.» بهلام «باوهره ئهگر کارهکانی نهبیٔت،
مردوو.» ئهفسیان ۲: ۸؛ یاقوب ۱۷: ۲. عیسا

پیش هاتی بو سهر زهوی دهر باره ی خو ی
فهرمووی: «ئهی خودای من، خوشحالم به
جییه جیکردنی ویستی تو، بهلی، یاسای تو لهناو
دلمدایه.» زبور ۸: ۴۰. وه تهنها پیش ئهوه ی
جاریکی تر بهرز بیتهوه بو ئاسمان پرایگه یاند،
“من فەرمانهکانی باوکم پاراستوو و له
خوشه ویستی ئهودا ده مینمهوه.” یوحنا ۱۰: ۱۵.

کتیبي پيرو ز دهليټ: "نهگر فهر مانه کاني
 جي به جي بکين، لير هوه دهز انين که دهيناسين....
 نهوهي بليټ لهناو نهودا دهينيټهوه، پيوسته
 خويش بهو شيوهيه پروات که نهو روښتووه."
 يه کهم يو حنا ۲: ۳-۶. «چونکه مهسيحيش له
 پيناو نيهدا نازاري چهشت و نمونهي بو
 به جي هيشتين، بو نهوهي شوين ههنگاو هکاني
 بکون.» يه کهمي په ترؤس ۲: ۲۱.

بارودوخي ژياني ههتا هتايي نيستا تنها نهوهيه
 که ههميشه بووه، - تنها نهوهي که له به ههشتدا
 بووه پيش کهوتني دايک و باوکی يه که ممان، -
 گوپرايه لي تهواو بو ياساي خودا، راستودروستي
 تهواو. نهگر ژياني ههتا هتايي به هر
 مهر جيک که متر لهم مهر جه به خشر ايه، نهوا
 بهختهوهري ههموو گهر دوون ده بووه

مهترسييهوه. ريگا كراوه دهبوو بو ئهوهي گوناوه،
بهو ههموو شهمندهفرههي ئازار و
نههامهتييهكهيهوه، نهمر بيٽ.

دهكرا ئادهم، پيش كهوتن، به گوپرايهلي ياساي
خودا سيمايهكي راستگو دروست بكات. بهلام
ئهو نهيتواني ئههه بكات و بههوي گوناههكهيهوه
سروشتهكانمان كهوتوون و ناتوانين خوومان
راستگو بكهين. بهو پييهي ئيمه گوناهار،
ناپيروژ، ناتوانين به تهواوي گوپرايهلي ياساي
پيروژ بين. ئيمه هيچ راستودروستتيهكي تايهت
به خوومان نييه كه بههويهوه ئيديعاكاني ياساي
خودا جييهجي بكهين. بهلام مهسيح ريگايهكي
رزگار بووني بو ئيمه دروست كردوه. ئهو
لهسهر زهوي له نيوان تاقيكر دنهوه و
وهسوهسهي وهك ئهوهي كه دهبيٽ بهرهوړووي

ببینهوه ژیاوه. ژیانیکی بی گوناھی بهسهر برد.
ئهو بو ئیمه مرد، ئیستاش پیشکەش دهکات که
گوناهاهکانمان وهر بگریت و راستودروستی
خۆیمان پی بهخشیت. ئەگەر خۆت بدهیتی، و
وهک رزگار کهری خۆت قبول بکهیت، ئەوا،
ههر چهنده ژیانته گوناهاهار بووبیت، له پیناو
ئهو دا تو به راستودروست دادهنریت. سیفهتی
مهسیح له شوینی کارهکتهری تو وهستاوه، توش
وهک ئەوهی گوناهاهته نهکردیته لهبهر دهه خودادا
قبول دهکریته.

لهمهش زیاتر مهسیح دل دهگۆریت. به ئیمان له
دلتدا دهمینیتهوه. تو دهبی ئەم پهوهندییه لهگهل
مهسیحدا به باوهر و تهسلیمبوونی بهردهوامی
ئیرادهت بو ئەو بیاریزیت؛ و تا ئەو کاتهی ئەم
کاره دهکیت، ئەو له تودا کار دهکات بو ئەوهی

به ئارەزووی خۆی و به ئارەزووی خۆی
بیکهیت. کهواته پرهنگه بلئیت: "ئەو ژیانەیی
ئێستا لە جهستەدا دەژیم، بە باوەرەکی کوری
خودا دەژیم، که منی خویشوێست و خۆی لە
پیناومدا بەخشی." گەلاتیەکان ۲:۲۰. جا عیسا بە
شاگردەکانی گوت: «ئێوە نین که قسە دەکەن،
بەلکو پرۆحی باوکتانن که لە ئێوەدا قسە
دەکات.» مەتا ۲۰:۱۰. پاشان لەگەڵ کارکردنی
مەسیح لە تۆدا، تۆ هەمان پرۆح دەردەخهیت و
هەمان کارە باشەکان دەکەیت. کارەکانی
راستو دروستی، گوێرایهلی.

کهواته ئێمه هیچ شتی کمان له خۆماندا نییه که
شانازی پیوه بکهین. ئێمه هیچ زهمینهیه کمان نییه
بۆ خۆ بهرزکردنوه. تاکه زهمینهیی هیوامان له
راستو دروستی مەسیحدایه که بهسەرماندا حساب

کراوه، و لهو هدا که رۆحی ئهو کار دهکات
لهناوماندا و لهریگهی ئیمهوه.

کاتیک باسی ئیمان دهکین، جیاوازییهک ههیه
که پئویسته له بهر چاو بگرییت. جوړیک له
باوهر ههیه که به تهواوی جیاوازه له ئیمان.
بوون و هیزی خودا، راستی قسهکهی،
راستییهکن که تهناوت شهیتان و خانهخوئیکانیش
ناتوانن له دلوه ئینکاری بکن. ئینجیل دهلیت
“شهیتانهکانیش باوهر دهکن و دهلهرزن؛” بهلام
ئهمه ئیمان نییه. یاقوب ۲: ۱۹. لهو شوئینهی که
تهنیا باوهر به قسهی خودا نییه، بهلکو
ملکهچبوونی ئیراده بو ئهو؛ لهو شوئینهی دل
تهسلیمی ئهو بییت، سۆز و سۆزهکان لهسهری
جیگیر دهبن، ئیمان ههیه- باوهر که به
خۆشهویستی کار دهکات و رۆح پاک دهکاتهوه.

له ريگه‌ي ئهم ئيمان‌ه‌وه دل له ويينه‌ي خودادا نوي
 ده‌بيته‌وه. وه ئهو دله‌ي كه له دوخي نوينه‌كر او‌هي
 خويدا ملكه‌چي ياساي خودا نييه، بهر استي
 ناتوانيت بيت، ئيستا به فرمانه پيرۆزه‌كاني
 دلخوشه، له‌گه‌ل زبور نووس هاوار ده‌كات،
 "ئهي چه‌نده ياساي توم خوشده‌ويت! ئه‌وه به
 دريژايي رۆژ ميديته‌يشني منه". زبور
 ۹۷: ۱۱۹. وه راستودروستي ياسا له ئيمه‌دا
 به‌دي ديت، "كه به پيي گوشت ناروين، بهلكو به
 پيي رۆح". رۆميان ۱: ۸.

كهسانيك هه‌ن خوشه‌ويستي ليخوشبووي
 مه‌سيحيان ناسيوه و بهر استي ئاره‌زووي ئه‌وه
 ده‌كهن مندالي خودا بن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 درك به‌وه ده‌كهن كه كار هكته‌ري ئه‌وان
 ناته‌واوه، ژيانيان هه‌له‌يه و ئاماده‌ن گومان بكهن

که ئایا دلّیان به هۆی رۆحی پیرۆزه وه نوئ
بوو هته وه یان نا . بو ئهو جوړه کهسانه ده لیم، له
نائومیدیدا مه کشینه وه. زور جار به هۆی
که موکوړی و هه له کانمانه وه ناچار ده بین
له بهر ده م پئی عیسا دا کړنوش ببهین و بگرین،
به لام نابیت بیهیوا بین. نه گهر دوژمنیش
به سهر ماندا زال بووین، فری نادرین و وازمان
لینا هیئریت و له لایهن خودا وه ره تناکر یته وه.
نه خیر؛ مه سیح له دهستی راستی خودایه، نه ویش
شه فاعه تمان بو ده کات. یوحنا خوشه ویسته که
وتی: نه مانه تان بو دهنو وسم، بو نه وه ی گونا
نه کهن. وه نه گهر که سیک گونا بکات، نیمه
پاریزه ریکمان هه یه لای باوک، عیسا مه سیحی
راستو دروست". یه که می یوحنا ۱: ۲. وه
قسه کانی مه سیح له بیر مه کهن که ده لیت: باوک
خوی خوشی ده ویت. یوحنا ۱۶: ۲۷. نه

ئارەزووی ئەو دەکات تۆ بگەرینیتەو بو لای
خۆی، پاکی و پیرۆزی خۆی لە تۆدا ڕەنگ
بداتەو. ئەگەر بتەوێت خۆت بدەیتە دەستی ئەو،
ئەو کەسە ی که کاریکی باشی لە تۆدا
دەستپیکردووە، دەبیاتە پیشەو بو پڕۆژی عیسا
مەسیح. بە گەر مێتر نوێژ بکە؛ باوەر بە تەواوی
زیاتر بکەن. وەک چۆن دین بئیمتانه بە هیزی
خۆمان بکەین، با متمانمان بە هیزی
ڕزگارکەرمان هەبێت، و ستایشی ئەو بکەین که
تەندروستی ڕووخسارمانە.

تا زیاتر لە عیسا نزیک بیتەو، زیاتر لە
چاوەکانی خۆتدا هەلە دەردەکەوێت؛ چونکه
بینینەکەت ڕوونتر دەبیتەو، ناتەواویبەکانتان بە
جیاوازیبەکی فراوان و دیار لەگەڵ سروشتی
تەواوەکەیدا دەبینرین. ئەمەش بەلگەیه لەسەر

ئەو ەى كە و ەھمەكانى شەيتان ھىزى خۇيان
لەدەستداو ە؛ كە كارىگەرى زىندوو كەر ەو ەى
رۇحى خودا خەرىكە تۆ ورووژىنىت.

ھىچ خۆشەو ىستىيەكى قوول بۆ عىسا ناتوانىت لە
دلىكدا نىشتەجى بىت كە درك بە گوناھبارى
خۆى نەكات. ئەو رۇحەى كە بە نىعمەتى مەسىح
دەگورنىت، سەر سام دەبىت بە سىفەتى خوداىى
ئەو؛ بەلام ئەگەر شىواوى ئەخلاقى خومان
نەبىنن، ئەو بەلگەيەكى ھەلە نىيە كە
دەدگايەكمان بۆ جوانى و نايابى مەسىح نەبوو ە.

تا كەمتر بىننن كە لە خوماندا رىز بگرىن،
زىاتر دەبىنن كە لە پاكى و خۆشەو ىستى
بىكۆتايى رزگار كەرماندا رىز بگرىن.
روانگەيەك بۆ گوناھبارىمان دەمانباتە لای ئەو

کەسەى کە دەتوانیٔ لٕى خۆش بیٔ؛ و کاتیک
رۆح کە درک بە بیٔسە لاتی خۆى دەکات،
دەستی بۆ دواى مەسیح درٔژ دەکات، ئەوا خۆى
بە هیژەوه ئاشکرا دەکات. تا هەستی پٔویستیمان
زیاتر بەرەو ئەو و قسەى خودامان بیات، دیدگا
بەرزترەکانمان دەبیٔ بۆ کارەکتەرى ئەو و
زیاتر ؤینەى ئەو بە تەواوى پەنگدانەوهى
دەبیٔ.

بهشی ههشتهم- گهوره بوون بو ناو مهسیح
 ئەو گۆرانەى دڵ که بههۆیهوه دهبینه مندالی
 خودا له کتیبی پیرۆزدا وهک لهدایکبوون
 باسکراوه. دیسانهوه بهراورد دهکریت به
 رواندنی ئەو تۆوه باشەى که جووتیارهکه
 چاندویهتی. به ههمان شیوه ئەوانەى که تازه
 گۆراون بو مهسیح، "وهک کۆرپهى تازه
 لهدایکبوو"، بو ئەوهى "گهوره بین" تا قهبارهى
 ژن و پیاو له عیسا مهسیحدا. یهکهمى پهترۆس
 ۲:۲؛ ئەفسیان ۴:۱۵. یان وهک تۆوی باش که له
 کیلگهدا دهچینریت، دهبی گهشه بکهن و بهرهم
 بهینن. ئیشایا دهلیت که ئەوان "پیان دهوتریت
 درهختی راستودروستی، چاندنی یەزدان، تا ئەو
 شکۆمەند بیت. "ئیشایا ۳:۶۱. کهواته له ژیانى
 سروشتیهوه، ویناکردنهکان دهکیشرین، بو

ئەوہی یارمەتیدەرمان بن بۆ ئەوہی باشتر لە
راستیہ نەینیہکانی ژیانی رۆحی تییگەین.

ہەموو حیکمەت و لێھاتوویی مروّف ناتوانیّت
ژیان لە بچووکتەین تەنی سروشتدا بەرہەم
بەینیّت. تەنھا لە رییگەیی ئەو ژیانەوہیہ کہ خودا
خۆی بەخشیویہتی، کہ یان پرووہک یان ئازەل
دەتوانن بژین. کەواتە تەنھا لە رییگەیی ژیان
خوداوە ژیان رۆحی لە دلی مروّفەکاندا لەدایک
دەبیّت. تا مروّفیک "لە سەرەوہ لەدایک نەبیّت"،
ناتوانیّت ببیّتە بەشداربوو لەو ژیانەیی کہ مەسیح
ہاتووہ بۆ ئەوہی بیہخشیّت. یوحنا ۳: ۳،
پەر اوّیز.

وہک چۆن لەگەل ژیاندا، بە ھەمان شیوہ لەگەل
گەشەکردندا. ئەوہ خودایە کہ گولەبەرۆژە

دههینیتته گولکردن و گولککش بو بهر همهینان.
 به هیزی نئو تووهکه گهشه دهکات، "سهرهتا
 تیغ، پاشان گوئی، دواى نئوه گهنمهشامی پر له
 گوئی." مارک ۲۸: ۴. وه حسینى پیغهمبهریش
 سهبارهت به ئیسرائیل دهلیت، "وهک سوسن
 گهشه دهکات." «نئوان وهک گهنمهشامی
 زیندوو دهبنهوه و وهک پروهکی تری گهشه
 دهکهن.» هوشی ۱۴: ۵، ۷. وه عیسا فهرمانمان
 پیدهکات "بیر له سوسنهکان بکهینهوه که چون
 گهشه دهکهن." لوقا ۲۷: ۱۲. پرووهک و گولککان
 نهک به چاودییری یان دلهر اوکی یان ههولی
 خویمان گهشه دهکهن، بهلکو به وهرگرتنی نئو
 شتانهی که خودا بو خزمهتکردنی ژیانیان دابین
 کردوو. منداال ناتوانیت به هیچ دلهر اوکییهک
 یان هیزیکی خوئی، بالای خوئی زیاد بکات.
 چیتیر ناتوانیت به دلهر اوکی یان ههولی خوئی

گەشەکردنی رۆحی مسۆگەر بکەیت.
 ڕووھەکە، مندالەکە، بە وەرگرتنی ئەو شتە لە
 دەورووبەری خۆیەو گەشە دەکات کە خزمەت بە
 ژيانی دەکات- ھەوا و تیشکی خۆر و خۆراک.
 ئەم بەخششانی سەر و شت چییە بۆ ئازەل و
 ڕووھەک، مەسیحیش بۆ ئەوانەى متمانەیان پێی
 ھەبە بەم شیوەیە. ئەو "ڕووناکی ھەمیشەیی"
 ئەوانە، "خۆر و قەلغان". ئیشایا ۶۰: ۱۹؛
 زبور ۱۱: ۸۴. وەک "شەبنەم بۆ ئیسرائیل"
 دەبییت. واتە: وەک باران بەسەر چیمەنی براودا
 دادەبەزێت. ھۆشە ۱۴: ۵؛ زبور ۶: ۷۲. ئەو
 ئاوی زیندوو، "نانەکەى خودا ... کە لە
 ئاسمانەو دادەبەزێت و ژيان بە جیھان
 دەبەخشێت." یوحنا ۳: ۶.

له بهخششیکی بیهاوتای کور هکیدا، خودا
هموو جیهانی به کَشیکی نیعمهتی هیندهی
ههواي پر استهقینه که به دهوری جیهاندا
دهسور یتهوه، گهمار و داوه. ههموو نهوانهی
ههلهبژیرن ههناسهدان بهم کَشوههواي
ژیانبهخشه دهژین و گهوره دهبن تا قهبارهی ژن
و پیاو له عیسا مهسیحدا.

وهک چۆن گولهکه پروو له خۆر دهکات، بۆ
نهوهی تیشکه پرووناکهکان یار مهتیده ر بن له
تهواوکردنی جوانی و سیمیترییهکهی، به ههمان
شیوه دهبی پروو له خۆری راستودروستی
بکهین، تا پرووناکی ئاسمان بهسهرماندا
بدرهوشیتهوه، تا سیفهتمان گهشه بکات و بییته
هاوشیوهی مهسیح .

عیسا همان شت فیر دهکات کاتیک دهلیت: "له
 مندا بمینر هوه، منیش له نیوهدا. وهک چۆن
 لقهکه ناتوانیت بهر ههمی خوی ههبت، مهگەر
 له پروهکی تریدا بمینتهوه. چیتر ناتوانن، مهگەر
 له مندا بمینتهوه.... بهبی من ناتوانن هیچ
 بکهن." یوحنا ۱۵: ۴، ۵. تو به همان شیوه
 وابستهی مەسیحیت، بو ئهوهی ژیانیکی پیروژ
 بژیت، ههروهک چۆن لقهکه لهسهر کوی دایک
 و باوک بو گهشهکردن و بهرهمهینان. جگه له
 ئهو ژیانته نییه. هیچ هیزیکت نییه بو
 بهرهنگار بوونهوهی تاقیکردنهوه و گهشهکردن له
 نیعمهت و پیروژیدا. مانهوهت له ناویدا، رهنگه
 گهشه بکەیت. ژیانته لی وهر بگریته، نه وشک
 دهبت و نه بی ئەنجام دهبت. تو وهک داریک
 دهبت که له لای پرووبارهکانی ئاو چینراوه.

زوریک بیرۆکه‌یه‌کیان هه‌یه که ده‌بیت به‌شیک
 له کاره‌که به ته‌نیا ئەنجام بدهن. ئەوان پشتیان به
 مه‌سیح به‌ستوووه بو لیخۆشبوونی گوناوه، به‌لام
 ئیستا به هه‌ولی خۆیان به‌دوای ژیانیکی دروستدا
 ده‌گه‌رین. به‌لام هه‌موو هه‌ولیکی له‌و جووره
 ده‌بیت شکست به‌هینیت. عیسا ده‌لایت: “به‌بی من
 ناتوانن هیچ بکه‌ن. ” گه‌شه‌کردنمان له نيعمه‌تدا،
 خۆشیمان، سوودمان، - هه‌موویان په‌یوه‌ستن به
 په‌که‌ر تهمان له‌گه‌ل مه‌سیح. ئەوه به‌هاوبه‌شی
 له‌گه‌ل ئەودایه، رۆژانه، کاتر مێریک، - به
 مانه‌وه له‌ناویدا، - که ئیمه له نيعمه‌تدا گه‌شه
 ده‌که‌ین. ئەو ته‌نها نووسه‌ر نییه، به‌لکه
 ته‌واو که‌ری ئیمانمانه. ئەوه مه‌سیحه په‌که‌م و
 دواهه‌مین و هه‌میشه. ئەو ده‌بیت له‌گه‌لمان بیت،
 نه‌ک ته‌نها له‌سه‌ره‌تاو کۆتایی خوله‌که‌ماندا،
 به‌لکه له هه‌موو هه‌نگاوێکی رێگاکه‌دا. داود

دهلّیت: «همیشه یهز دانم لهبهر دهمم داناوه،
چونکه له دهستی ر استمه، ناجوولیم.» زبور
۱۶:۸.

نایا دهپرسن: “چون له مهسیحدا بمینمهوه؟” به
همان شیوهی سهرهتا وهرتگرتووه. «ههروهک
چون مهسیحی عیسا پهروهردگارتان
وهرتگرتووه، به ههمان شیوهش لهناو نهودا
برون.» واته: دادپهروهه به باوهردهژی.
کولوسیان ۲: ۶؛ عیبرانییهکان ۳۸: ۱۰. خوئت
بهخشی به خودا، بو نهوهی به تهواوی هی نهو
بیت، بو خزمهکردن و گوپرایهلی، و مهسیحت
وهک رزگارکهری خوئت وهرگرت. تو نهتوانی
خوئت کهفارهتی گوناههکانت بکهپتهوه یان دلّت
بگوریت؛ بهلام دواي نهوهی خوئت بهخشی به
خودا، باوهرت وایه که نهو له پیناو مهسیحدا

هەموو ئەمانەى بۆ تۆ كر دووہ. بە باوەر بوویت
بە ھى مەسیح، بە باوەریش دەبى لە ناویدا
گەورە ببیت- بە بەخشین و وەرگرتن. تۆ دەبى
هەموو شتیک بدەیت،- دلت، ئیرادەت،
خزمەتەکت،- خۆت بدەیتى بۆ ئەوہى
گویرایەلى هەموو داواکارىیەکانى بیت؛ و دەبیت
هەموو شتیک وەر بگریت،- مەسیح، پرى
هەموو نیعمەتیک، بۆ ئەوہى لە دلتدا بمینیتەوہ،
بۆ ئەوہى ھیزت بیت، راستودر وستیت،
یارمەتیدەرى ھەمیشەى خۆت،- بۆ ئەوہى
دەسەلاتت پیدات گویرایەلى بیت.

بەیانیان خۆت بۆ خودا پىروۆز بکە؛ ئەمە بکە بە
یەكەم کارت. با دو عاکەت ئەوہ بیت، "ئەى
پەر وەر دگار، من بە تەواوى وەك ھى خۆت
وەر بگرە. هەموو پلانەکانم لە پى تۆ دادەنیم.

ئەمرو له خزمەتتا بەکارم بهینه. له گەلم
بمینهروهه، با ههموو کارهکانم له تودا ئەنجام
بدریت. ” ئەمه بابەتی رۆژانهیه. ههموو
بهیانیهک خۆت بو خودا پیرۆز بکه بو ئەو
رۆژه. ههموو پلانهکانت تهسلیمی ئەو بکه، بو
ئەوهی جیهجی بکرین یان وازی لیبهینن وهک
ئەوهی پهروهردگاری ئامازهی پیدهکات. بهم
شیوهیه رهنگه رۆژ به رۆژ ژیانته بدهیته دهستی
خودا و بهم شیوهیه ژیانته زیاتر و زیاتر دوای
ژیانی مهسیح له قالب دهدریت.

ژیانیک له مهسیحدا ژیانیه پشوو درێژیه.
لهوانهیه ئیکستازی ههستکردن نهییت، بهلام
پیویسته متمانهیهکی بهردهوام و ئارام ههییت.
هیوای تو له خۆتدا نییه؛ له مهسیحدایه. لاوازی
تو له گەل هیزی ئەودا یهکگرتوو، نهزانیت

لهگهل حیکمهته کهیدا، لاوازییت لهگهل هیزی
 بهردهوامی ئه ودا یه کگر تووه. کهواته تو نابییت
 سهیری خۆت بکهیت، نهک ریگه بدهیت عهقل
 لهسهر خۆت بمینیتهوه، بهلکو سهیری مهسیح
 بکهیت. با عهقل لهسهر خۆشهویستی ئه و،
 لهسهر جوانی، کاملبوون، کارهکتیری ئه و
 نیشتهجی بییت. مهسیح له خۆبهدهسته و دانه کهیدا،
 مهسیح له زهلیلبوونیدا، مهسیح له پاکی و
 پیروزییه کهیدا، مهسیح له خۆشهویستییه
 بیهاو تاکهیدا- ئهمه بابته تییرامان و رۆحه. ئه وه
 به خۆشهویستی ئه و، کوپیکردنی، پشتبهستن به
 تهواوی لهسهری، که تو دهگوردرییت بو
 هاوشیوهی ئه و.

عیسا دهفهرمویت: "له مندا بمینهر هوه." "ئهم
 وشانه بیروکهی پشوودان، سهقامگیری، متمانه

بهخۆبوون دهگهیهنن. دیسان بانگهێشت دهکات،
 “وه ره بو لای من، ... منیش پشوو تان پی
 دهدهم.” مهتا ۲۸: ۱۱. قسهکانی زبور نووس
 هه مان بیر کر دنه وه ده ر دهخن: «له یهزدان
 پشو و بدن و به سهبر ه وه چاوهر پی بکهن». وه
 ئیشایا دلنیایی ده دات، “له بیدهنگی و له متمانه دا
 هیزت ده بییت.” زبور ۳۷: ۷؛ ئیشایا ۳۰: ۱۵.
 ئەم پشو وه له ناچالاکی دا نادۆز ریته وه؛ چونکه له
 بانگهێشتی رزگار کهر دا به ئینی پشو ودان له گه ل
 بانگه وازی کار کر دن دا یه کده گریته وه: “یور و که م
 له سه ر خۆ تان هه ل بگرن: ... و پشو و یه کتان
 ده سته که و ییت.” مهتا ۲۹: ۱۱. ئەو دل هی که به
 ته و او ی له سه ر مه سیح وه ستا وه، زۆر ترین
 جددی و چالاک ده بییت له کار کر دن بو ی.

کاتیک عقل لسهر خود نیشتهجی دهبیت، له
 مهسیح که سهرچاوهی هیژ و ژیانه، دوور
 دهکهویتهوه. لیروهه ههولی بهردهوامی شهیتانه
 بوئهوهی سهرنجهکان له پرزگار کهر لابدات و
 بهم شیوهیه ریگری له یهکگرتن و هاوبهشی
 رۆح لهگهل مهسیح بکات. چیژهکانی دونیا،
 خهمی ژیان و سهرلیشیواوی و خهمهکان،
 عهپیهکانی نهوانی تر، یان عهیب و
 ناتهو اوپیهکانی خووت- بو ههریهکیک یان ههموو
 نهمانه ههولدهدات عقل لابدات. به نامیرهکانی
 چهواشه مهکن. زوریک لهوانهی که بهراستی
 ویزدانیان ههیه، و ئارهزووی ژیانیان بو خودا
 ههیه، نهویش زورجار دهبیته هوی نهوهی که
 لسهر ههله و لاوازییهکانی خویمان دانیشن و
 بهمجوره به جیاکردنهویان له مهسیح هیواداره
 سهرکهوتن بهدهستبهینیت. نابیت خویمان بکهینه

ناوهند و خوومان به دلهر اوکئی و ترسهوه سهرقال
 بکهین که ئایا رزگارمان دهبیئت یان نا. ههموو
 ئەمانه پرۆح له سهرچاوهی هیزمان دوور
 دهخاتهوه. پاراستنی پرۆحت پابهند بکه به خودا،
 و پشتی پی ببهسته. قسه بکه و بیر له عیسا
 بکه رهوه. با خود لهناو ئەودا ون بیئت. ههموو
 گومانیک دوور بخهرهوه؛ ترسهکانت رهت
 بکه رهوه. لهگهڵ پۆلسی نیردراوی خودا بلئی:
 «من دهژیم؛ بهلام من نا، بهلکو مهسیح له مندا
 دهژی، ئەو ژیانهی ئیستا له جهستهدا دهژیم، به
 باوهربوونی کوری خودا دهژیم، که منی
 خویشویست و خوئی له پیناومدا بهخشی.»
 گهلاتیهکان ۲:۲۰. له خودادا پشوو بده. ئەو
 توانای ئەوهی ههیه ئەو شتانه بیاریزیت که تو
 بیئت بهخشیوه. ئەگهر خووت له دهستی ئەودا

به جيبيهايت، نوا زياتر له فتهکردن له ريگه
نوهوه دهتباته دهرهوه که خوشي ويستوي.

کاتیک مەسیح سروشتی مروقی گرتە ئەستۆ،
مروقايتی به خویهوه بهستهوه به پهيوهنديهکی
خوشهويستی که هرگيز به هيچ هيزیک
ناتوانريت بشکينريت جگه له هلبژاردنی
مروقی خوئی. شهيتان بهردهوام
سهرنجر اکيشييهکان دهخاته روو بو نوهی
هانمان بدات ئەم پهيوهنديه بشکينين- بو نوهی
خومان له مەسیح جيا بکهينهوه هلبژيرين.
ليرهدايه که پيوسته چاوديري بکهين،
ههولبدهين، دوعا بکهين، تا هيچ شتيک پرامان
نهکيشيت بو هلبژاردنی وهستايهکی تر؛ چونکه
ئيمه ههميشه نازادين له ئەنجامدانی ئەم کاره.
بهلام با چاومان لهسهر مەسیح بيت، نوهيش

دهمانپار یزیت. به سهیر کردنی عیسا، ئیمه
سه لامهتین. هیچ شتیک ناتوانیت ئیمه له دهستی
ئهو دهر بهینیت. له بینینی بهر دهو امدا، "له
شکو مهندییهوه بو شکو مهندی دهگورد ریین بو
ههمان وینه، وهک چون به رۆحی یهزدان. " ۲
کورنتیوس ۳: ۱۸.

بهم شیوهیه بوو که شاگردهکانی سه رهتایی
هاوشیوهی خویان به رزگار کهری ئازیهوه
بهدهستهینا. کاتیک ئهو شاگردانه گوینان له
قسهکانی عیسا بوو، ههستیان به پئویستی خویان
کرد. بهدوایدا دهگهران، دۆزیانهوه، شوینیان
کهوت. له مالهوه، لهسهر میزهکه، له
دۆشهکهکهدا، له کیلگهکهدا لهگهلهیدا بوون. ئهوان
وهک شاگرد لهگهله مامۆستایهکدا لهگهلهیدا بوون،
رۆژانه وانهی راستی پیروۆز له لیوهکانی

وهردهگرت. چاویان له ئهو بوو، وهک
خزمهتکاری ئاگاهیان، بو ئهوهی فیری ئهرکی
خویان بن. ئهو شاگردانه پیاو بوون که "وهک
ئیمه ملکهچی خولیای دلخواز بوون." یاقوب
۱۷:۵. ئهوانیش ههمان شهریان لهگهل گوناهدا
ههبوو بو ئهوهی شهپر بکهن. پیوستیان به
ههمان نیعمهت بوو، بو ئهوهی ژیانیکی پیروژ
بژین.

تهنانهت یوحنا، شاگردی خوشهویست، ئهو
کهسهی که به تهواوی رهنگدانهوهی هاوشیوهی
رزگار کهر بوو، به سروشتی خاوهنی ئهو
خوشهویستییهی کارهکتیری نهبوو. ئهو نهک
ههر خۆپهرست و خۆپهرست بوو بو شهرف،
بهلکو پهلهقاژه بوو، و له ژیر برینهکاندا
نارهزایی ههبوو. بهلام وهک چون سیفهتی

خودایی بوی دهر کهوت، کهموکورتی خوی بینی
و به زانسته که زهلیل بوو. ئەو هیز و سەبر و
هیز و ناسکی و شکۆمەندی و نەرم و نیانییەیی
که له ژیانی پوژانەیی کوری خودادا دەیبینی،
پروچی پر دەکرد له سەرسامی و خوشەوێستی.
پوژ بە پوژ دلی بەرەو مەسیح پرا دەکیشرا، تا له
خوشەوێستیدا بو مامۆستاکەیی چاوی له خوی
لەدەستدا. تورەیی نارهزایی و خوشەوێستەیی ئەو
ملکەچی هیزی قالبدانەیی مەسیح بوو. کاریگەری
دوو بارە دروستکەرەو هی پروچی پیرۆز دلی
نوی کردەو. هیزی خوشەوێستی مەسیح
گۆرانکارییەکی له کارەکتەر دا دروست کرد.
ئەمەش ئەنجامی دنیای یەکگرتنە لەگەڵ عیسا.
کاتیکی مەسیح له دایا دەمینیتهو، هەموو
سروشته که دەگۆریت. پروچی مەسیح،
خوشەوێستی ئەو، دل نەرم دەکات و پروح

ملکه چ دهکات و بیر کردنهوه و ئاره زوو هکان
بهره و خودا و ئاسمان بهرز دهکاتهوه.

کاتیک مهسیح بهره و ئاسمان بهرز بووهوه،
ههستی ئامادهبوونی هیشتا لهگهڵ
شوینکهوتوو انیدا بوو. ئامادهبوونیکی کهسی
بوو، پر له خۆشهویستی و پرووناکی. عیسا،
رزگار کهر، که لهگهڵیان رویشتبوو و قسهی
دهکرد و نوێژی دهکرد، که هیوا و ئاسوودهیی به
دلیان گوتبوو، له کاتیکدا پهیمی ناشتی هیشتا
لهسهر لیوهکانی بوو، لیانیهوه بهرز کر ابووهوه بو
ئاسمان، و تۆنهکانی... دهنگی هاتبوووهوه بو
ئهوان، وهک چۆن ههوری فریشتهکان
پیشوازییان لیکردبوو - "ببینه، من ههمیشه
لهگهڵتانم، تا کۆتایی جیهان." مهتا ۲۰: ۲۸. له
شیوهی مروقایهتیدا بهره و بهههشت

بهرز بوو بوو هوه. ئەوان دەیانزانی که ئەو
لهبهر دەم تهختی خودادایه، دۆست و
رزگار کهریان هیشتا؛ که هاوسۆزیهکانی
نهگۆراون؛ که هیشتا لهگهڵ مرۆقاییهتی
ئازار چیشتوو دا دهناسرێتهوه. ئەو شایستههیهکانی
خوینی بهنرخى خۆی دهخسته بهردەم خودا،
دهست و پێی بریندارهکانی پیشان دەدا، وهک
یادکردنهوهی ئەو باجهی که بۆ
رزگار کراوهکانی دابوو. ئەوان دەیانزانی که
بهرهه ئاسمان بهرز بوو هتهوه بۆ ئەوهی شوینیان
بۆ ئاماده بکات، جارێکی تر دیتهوه و دهیانباته
لای خۆی.

لهکاتی که داوای بهرز بوو نهوه که پیکهوه
کو دهبوو نهوه به تامهزرۆییهوه داواکار ییهکانیان
پیشکش به باوک دهکرد بهناوی عیسا. به

سەر سامییهکی ریز لئاناهوه له نوێژدا کر نووشیان
 دا و دنیاییه کهیان دووباره کردهوه،
 "هەر چیهک به ناوی منهوه داوای له باوک
 بکهن، ئهویش پیتان ده بهخشیت. تا ئیستا به ناوی
 منهوه داوای هیچتان نه کردووه، داوای بکهن و
 وه ریده گرن، تا خوشیتان پر بیت." « یوحنا ۱۶ :
 ۲۳ ، ۲۴ . ئهوان دهستی باوهریان بهرزتر و
 بهرزتر درێژ کردهوه بهو ئارگیومینته به هیزه،
 "ئهوه مهسیحه که مرد، به لکو زیندوو بووه وه،
 که تهناوت له دهستی راستی خودایه، که
 شهفاهت دهکات بو ئیمه." رومیان ۸: ۳۴ . وه
 جهژنی پهنته کۆست ئاماده بوونی ئهوه
 دانهوا ایده ره ی بو هیئا، که مهسیح له باره یه وه
 گوتهووی: "له ئیوه دا ده بیت." وه زیاتر
 گوتهووی: «باشه بو ئیوه که پرۆم، چونکه
 ئه گهر نه پرۆم، دانهوا ایده ر نایهت بو لاتان. به لام

ئەگەر برۆم، ئەو بۆتان دەنیرم". یۆحەنا ۱۴ :
۱۷؛ 16:7. لەمەودوا لە رینگە ی رۆحەو،
مەسیح دەبوو بەردەوام لە دلی مندالەکانیدا
بمینیتهو. یەگرتنیان لەگەلیدا نزیکتەر بوو
لەو هی که ئەو بە شیوەیەکی شەخسی لەگەلیان
بوو. پرووناکی و خو شەویستی و هیزی مەسیحی
نیشتهجی لە رینگەیانەو درەوشایەو، بەجۆریک
مرۆقەکان، که بینیان، "سەر سام بوون؛
ئەوانیش زانیان که لەگەل عیسا بوون."»
کارەکانی پیغمبەر ان ۱۳: ۴.

هەموو ئەو هی مەسیح بۆ شاگردەکان بوو، ئەو
نارەزووی ئەو دەکات که ئەمپرو بۆ مندالەکانی
بیت؛ چونکه لەو دو عای کۆتاییدا، لەگەل ئەو
کۆمەلە بچوو که شاگردانە ی که لە دەوری
کۆبوونەتەو، وتی: "نە تەنها بۆ ئەمانە دو عا

ناکەم، بەلکو بو ئەوانەش که له رێگهی
قسەکانیانەوه باوەرم پێدەهێنن. " یۆحنا ۲۰: ۱۷ .

عیسا دو عای بو کردین، داوای کرد که ئیمەش
له گەلیدا یەک بین، هەر وەک چون ئەو له گەل
باوکدا یەک بین. ئەمە چ یهکیتییه که! پرزگار کهر
له باره ی خۆیهوه فەر موویهتی: "کور ناتوانیت
هیچ له خۆیهوه بکات؛" «باوک که له مندا
نیشته جییه، ئەو کارهکان دهکات.» یۆحنا ۵:
۱۹؛ کاتر میڕ ۱۰: ۱۴. پاشان ئەگەر مەسیح له
دلماندا نیشته جی بیت، ئەوا له ئیمەدا کار دهکات
"هەم بو ئەوهی به ئارەزووی خۆی و هەم بو
ئەوهی به دلی خۆی بیکهین." فیلیپیان ۱۳: ۲.
ئیمەش وەک ئەو کار دهکەین کار دهکەین؛
ئیمەش هەمان پرۆح دەر دهخهین. و بهم شیوهیه،
خۆ شوێستنی و مانهوه له ناویدا، "له هەموو

شتيڭدا گوره دهبين بۆ ناو ئهو، كه سه ره،
تهنانهت مهسيح. "ئهفسيان ۴:۱۵.

بهشی نۆیهم- کار و ژیان

خودا سەرچاوهی ژیان و پرووناکی و شادییه بۆ
گهر دوون. وهک تیشکی پرووناکی له خۆرهوه،
وهک چهمی ئاو که له کانیهکی زیندوووه
دهتهقیتهوه، نیعمهتهکان له ئهوهوه دهپرژینه
دهرهوه بۆ ههموو بوونهوههکانی. وه ژیانی
خودا له ههر شوینیک له دلی مرۆقهکاندا بیته،
به خۆشهویستی و نیعمهتهوه دهپرژیته دهرهوه بۆ
ئهوانی تر.

خۆشی پرزگار کهرمان له بهرزکردنهوه و
پرزگار کردنی مرۆقه کهوتوووهکاندا بوو. له بهر
ئهمهش ژیانی خۆی به ئازیز نهزانی بۆ خۆی،
بهلکو بهرگهی خاچهکهی گرت و شهرمهزاری
سووکایهتی پیکرد. کهواته فریشتهکان ههمیشه

سەرقالی کارکردن بۆ خوشبەختی ئەوانی تر.
ئەمە خوشی ئەوانە. ئەوەی دلە خۆپەرستەکان بە
خزمەتییکی زەلیلکەر دەزانن، خزمەتکردنی
ئەوانەیی که بەدبەختن و لە هەموو پروویەکەوه
لە کارەکتەر و پلەدا کەمترن، کاری فریشتە بێ
گوناھەکانە. رۆحی خوشەوێستی خۆبەختی
مەسیح ئەو رۆحیە که ئاسمانی گرتۆتەوه و
هەر جەوهەری بەختەوەر بێهەختی. ئەمە ئەو
رۆحیە که شوینکەوتوانی مەسیح خاوەنی دەبن،
ئەو کارەیی که ئەنجامی دەدەن.

کاتیک خوشەوێستی مەسیح لە دلدا چەسپاوه،
و هەک بۆنی شیرین ناتوانریت بشاردریتەوه.
کاریگەرییە پیرۆزەکەیی لەلایەن هەموو ئەو
کەسانەیی که بەرکەوتتیا لەگەلدا دەبیت هەستی
پێدەکریت. رۆحی مەسیح لە دلدا و هەک کانیبەک

وايه له بيابان، دهر ژيټ بؤ تاز هگردنهو هى
ههمووان و وا دهكات ئهوانه هى ئامادهن بؤ
لهناوچوون، به تامهزرؤويهوه له ئاوى ژيان
بخونهوه.

خوشهويستى بؤ عيسا له ئارهزووى كار كردندا
دهردهكهويټ وهك چؤن ئهوانه كار دهكات بؤ
نيعمهت و بهرز كردنهو هى مروقايلهتى. دهبيټه
هوى خوشهويستى و ناسكى و هاوسؤزى
بهرامبهر به ههموو ئهوانه بوونهوه رانه هى كه
باوكى ئاسمانيمان له ژير چاوديريدايه.

ژيانى رزگار كه لهسه رزهوى ژيانىكى
ئاسانكارى و پهروشى نهبوو بؤ خوئى، بهلكو به
ههولئيكى بهردهوام و جددى و ماندوو نهناسهوه
بؤ رزگار كردنى مروقه ونبوهكان زحمهتى

کیشا. له گهنمهوه تا کالقاری ریگای
خۆبهدهستهوه دانی گرتهبهر و ههولای دهدا له
ئه رکه قورسهکان و گهشته ئازار بهخشهکان و
چاودیری و کاری ماندووکردن پرزگاری نهییت.
فهرمووی: کوری مروّف بو ئهوه نههاتوو
خزمهتی پی بکریت، بهلکو بو خزمهتکردن و
ژیانی خوی بداته فیدیهی زور کس. مهتا
۲۸:۲۰. ئهمه یهک شته گهوره کهی ژیانی بوو.
ههموو شتیکی تر لاوهکی و ملکهچ بوو. گوشت
و خواردنهوه کهی بوو بو جییه جیکردنی ویستی
خودا و تهواوکردنی کارهکانی. خود و
بهرژه وهندی خو هیچ بهشیکی له ماندوو بوونی
ئهودا نهبوو.

کهواته ئهوانهی که بهشدارن له نیعمهتی مهسیح
ئاماده دهبن بو ئهوهی ههر قوربانیهک بدهن، بو

ئەو ھى ئەوانى دىكە كە ئەو لە پىناو ياندا مردوو ھ،
 بەشدارى بەخششى ئاسمانى بكن. ئەوان
 ھەموو ھەولەك دەدەن بۆ ئەو ھى جىھان باشتەر
 بىت بۆ مانەو ھيان تىيدا. ئەم رۆحە دەر ئەنجامى
 دۇنيای رۆحىكە كە بەر استى گۆراو ھ. ھەر كە
 مروّف دىتە لای مەسىح، لە دلىدا ئارەزووى
 لەدايك دەبىت كە بە كەسانى دىكە بزائىت كە چ
 ھاورپىيەكى بەنرخى لە عىسادا دۆزىو ھتەو ھ؛
 راستى رزگار كەر و پىرۆز كەر لە دلىدا
 داخراو ھ. ئەگەر ئىمە بە راستودروستى مەسىح
 لەبەر بكنەن و پىر بىن لە خوۋشى رۆحى
 نىشتەجىي ئەو، ناتوانىن بىدەنگ بىن. ئەگەر
 تاممان كرىدبىت و بىنىبىتمان كە پەر و ھردگار
 باشە شتىكمان دەبىت بۆ گىرانەو ھ. و ھك فىلپ
 كاتىك رزگار كەرى دۆزىو ھ، ئىمەش ئەوانى
 تر بانگەبىشت دەكەين بۆ ئامادەبوونى. ئىمە

ههول ددهين سه رنجر اگيشيه کاني مهسيح و
واقيعه نهينر او هکاني جيھاني داھاتوويان بو
بخهينر وو. چرييه کي ئارەزووي پھير هو کردن
لهو ريگايه دا دهبيت که عيسا پيدا رويشتوو ه.
تامه زر وييه کي جدي دهبيت بو ئه وه ي ئه وانھي
له دهو رو بهر مانن "بهرخي خودا بينن که
گوناهي جيھان دهبات." يوحنا ۱: ۲۹.

وه ههولدان بو بهر هکته دار کردني ئه وان ي تر به
نيعمه ت کار دانه وه ي دهبيت له سه ر خو مان. ئه مه
مه به ستي خودا بوو له پيداني به شيک بو ئه وه ي
له پلاني رزگار بووندا مامه له بکهين. ئه و
ئيمتيازاتي به پياو به خشيوه که بينه به شدار له
سروشتي ئيلاھي و له نوره ي ئه واندا نيعمه ته کان
بو هاو مرؤقه کانيان بلاوبکه نه وه. ئه مه
بهرز ترين شه ر ه فه، گهوره ترين خوشي، که

دهكریت خودا به مرۆقهكان بیهخشیت. ئەوانه‌ی
بهم شیوهیه دهبنه بهشدار بووی ماندوو بوونه‌كانی
خۆشه‌ویستی، له دروستكهره‌كه‌یان نزیک
دهكرینه‌وه.

له‌وانه‌یه خودا په‌یامی ئینجیل و هه‌موو كاره‌كانی
خزمه‌تكردنی خۆشه‌ویستی، راده‌ستی
فریشته‌كانی ئاسمانی كردییت. له‌وانه‌یه ئامراز
دیكه‌ی به‌كاره‌ینابیت بۆ به‌دییه‌ینانی
مه‌به‌سته‌كه‌ی. به‌لام له‌ خۆشه‌ویستیه
بیکوتاییه‌كه‌یدا هه‌لیبژارد ئیمه‌ بكاته‌ هاوکار
له‌گه‌ل خۆی، له‌گه‌ل مه‌سیح و فریشته‌كاندا، بۆ
ئهو‌ه‌ی هاوبه‌شی نیعمه‌ت، خۆشی،
به‌رزکردنه‌وه‌ی رۆحی بین، كه‌ له‌ ئهنجامی ئهم
خزمه‌ته‌ بی‌ خۆپه‌رستیه‌وه‌ دیته‌ ئاراه.

ئەزموننىكى قوولتر و زانىارىيەكى گەورەتر
دەكەيت لە شتە ئىلاھىيەكان، و برسى و تىنووى
راستودروستى دەبىت. تو داواى لىبور دن لە
خودا دەكەيت، ئىمانەكەت بەھىز دەبىت و
رۆحت لە بىرى رزگاريدا پەشنووسى قوولتر
دەخواتەوہ. پروبەر ووبوونەوہى دژايەتى و
تاقىكر دنەوہكان بەرەو كتیبى پىرۆز و نوپۆت
دەبات. لە نىعمەت و زانىنى مەسىحدا گەشە
دەكەيت، و ئەزموننىكى دەولەمەند پەرە
پىدەدەيت.

رۆحى كارى بى خۆپەرستانە بو ئەوانى تر
قوولايى و سەقامگىرى و خۆشەويستىيەكى
مەسىحى بە كارەكتەرەكە دەبەخشىت و ئارامى و
خۆشى بو خاوەنەكەى دەھىنيت. ئاواتەكان بەرز
دەبنەوہ. بوار بو تەمبەلى و خۆپەرستى نىيە.

ئەوانەى بەم شىۋەيە نىعمەتە مەسحىيەكان
بەكار دەھىنن گەشە دەكەن و بەھىز دەبن بۆ
كار كەردن بۆ خودا. تىر وانىيىكى رۆحى پروونيان
دەبىت، باوەرپىكى جىگىر و گەشەسەندوو و
ھىزى زىادبوونى نوپۇزىيان دەبىت. رۆحى خودا
كە بەسەر رۆحەكەياندا دەجوولپىت،
ھاوئاھەنگىيە پىرۆزەكانى رۆح بانگ دەكات لە
وھلامى دەست لپدانى خودايى. ئەوانەى بەم
شىۋەيە خۆيان بۆ ھەولى بى خۆپەرستانە
تەرخان دەكەن بۆ چاكەى ئەوانى تر، بە
دۇنيايىھو خەرىكى رزگار بوونى خۆيانن.

تاكە رپگە بۆ گەشەكەردن لە نىعمەتدا ئەوھىە كە
بى بەرژەو ھەندىيە ئەو كارە بكەين كە مەسح
فەرمانى پىكر دوين- بەشدارى بكەين، تا رادەى
توانامان، لە يارمەتيدان و بەرەكەتدان بەو

کهسانه‌ی که پئویستیان بهو یارمه‌تییه هه‌یه که
ده‌توانین بیده‌ین. هیز له پرئگه‌ی وهرزشه‌وه
دیت؛ چالاکی هه‌ر بارودوخی ژیانه. ئه‌وانه‌ی
هه‌ولده‌دن ژیان‌ی مه‌سیحی بیاریزن به
قبولکردنی پاسیف ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی که له پرئگه‌ی
ئامرازه‌کانی نیعمه‌ته‌وه دین، و هه‌یچ بو مه‌سیح
ناکه‌ن، ته‌نها هه‌ولده‌دن به‌ خواردن به‌بی
کارکردن بژین. وه له رۆحیدا وه‌ک له جیهانی
سروش‌تیدا، ئه‌مه هه‌میشه ده‌بیته هۆی تیکچوون
و خراپوون. پیاویک که ره‌تی بکاته‌وه
وه‌رزشی ئه‌ندامه‌کانی بکات، زوری نه‌خایاند
هه‌موو ده‌سه‌لاتی به‌کاره‌ینانیان له‌ده‌ست ده‌دات.
به‌م شیوه‌یه ئه‌و مه‌سیحیه‌ی که ده‌سه‌لاته
خودابه‌خشه‌کانی به‌کارناه‌ینیت نه‌ک هه‌ر
شکست ده‌ه‌ینیت له‌ گه‌وره‌بوون بو مه‌سیح،

بهلكو نئو هيزه لهدهست دهديات كه پيشتر
ههيبوو.

كلئيساي مهسيح دهز گايهكي ديار يكر اوي خودايه
بو رزگار كر دني مروقهكان. نئر كي
گواستنهوي ئينجيله بو جيهان. وه نئر كهكesh
لهسهر ههموو مهسيحييهكانه. ههموو كهسيك،
تارادهي بههره و دهرفهتهكهي، بو
جييهجيكر دني نئر كي رزگار كه ره. خوشهويستي
مهسيح كه بومان ئاشكرا بو وه، ئيمه دهكاته
قهرزاري ههموو ئهوانه ي نايناسن. خودا
رووناكي مان پييهخشيوه، نهك تهنها بو خومان،
بهلكو بو نئوهي بهسهر ياندا پرژينين.

ئهگهر شوينكهوتواني مهسيح بهئاگا بوونايه له
نئر كدا، هزاران كهس دهبوون لهو شوينانهي

که ئهمرۆ کهسیک ههیه که ئینجیل له خاکه
بیدینهکاندا ڕادهگهیهنیت. وه ههموو ئهوانه
نهیاندهتوانی به شیوهیهکی شهخسی بهشدار
کارهکه بکهن، هیشتا به ئامرازهکانیان و
هاوسۆزی خۆیان و دوعاکانیان بهردهوام
دهبوون. وه له ولاتانی مهسیحیدا کاری زۆر
جددیتر بو ڕۆحهکان دهبوو.

پێویست ناکات بچینه خاکه کافر هکان، یان
تهنانهت باز نهی تهسکی مالهکەش بهجیبهیلین،
ئهگەر لهوی بێت که ئهرکی ئیمهیه، بو ئهوهی
کار بو مهسیح بکهین. دهتوانین ئهمه له باز نهی
مالهوه، له کلێسا، لهنیو ئهوه کهسانه دا بکهین که
پهیهندییان پێوه دهکهین و بازرگانی لهگهڵیان
دهکهین.

به‌شیکي زوړی ژيانی رزگار کهرمان له‌سهر
زهوی له زحمه‌تکیشانی سهبردا له دوکاني
دارتاش له ناسره‌ت به‌سهر بر د. فریشته
خزمه‌تکاره‌کان ناماده‌ی په‌روهر دگاری ژيان
بوون کاتيک شانبه‌شانی جووتیاران و کریکاران
ده‌رویشته، نه‌ناسراو و بی‌ریزی. نه‌و به
دلسوزیه‌وه نه‌ر که‌که‌ی به‌جیده‌هینا له‌کاتيکدا له
پیشه‌ز هلیله‌که‌یدا کار ده‌کات، وه‌ک کاتيک
نه‌خوشه‌کاني چاک ده‌کرده‌وه یان به‌سهر
شه‌پوله‌کاني جه‌لیدا ده‌رویشته. که‌واته له
زه‌لیترین نه‌رک و نزمترین پوسته‌کاني ژياندا،
ره‌نگه له‌گه‌ل عيسادا برون و کار بکه‌ين.

پيغهم‌بهر ده‌فهر مويته: با هر مروفتیک که‌ تيیدا
بانگ کراوه، له‌گه‌ل خودادا بمينيته‌وه. يه‌که‌می
کورنتیوس ۷:۲۴. ره‌نگه بازارگانه‌که به‌هوی

دلسۆز ييه كه يه وه كار هكه ي به شيو هيهك
به ر يو ه ببات كه گهور هكه ي شكومهند بكات.
ئه گهر شو ينكه وتووي پر استه قينه ي مه سيح بيت
ئه وا ئايينه كه ي ده باته ناو هه موو ئه و كار انه ي
كه ده كر يت و ر وحي مه سيح بو مر و قه كان
ئاشكرا ده كات. ر هنگه ميكانيك نو ينه ريكي
به ئه مهك و دلسوز ي ئه و كه سه بيت كه له چينه
نزمه كان ي ژيان له نيوان گر ده كان ي جه ليلدا
زه حمه تي كي شاوه. هه ر كه سيك ناوي مه سيح
ده هينييت، پيوسته به جور يك كار بكات كه
ئه واني تر به بينيني كار ه باشه كان ي، بينه هوي
شكومهندي دروستكهر و فريادره سي خويان.

زور يك خويان له پيشكه شكر دني
به خششه كانيان بو خزمه تگردني مه سيح بي به ري
كردو وه، چونكه ئه واني ديكه خاوه ني وه قف و

سوودی بالآتر بوون. ئەو بۆچوونە زال بوو هە که
تەنیا ئەوانەى بەهرەمەندن بە تايبەتى پيوسته
تواناکانیان بۆ خزمەتى خودا پيروۆز بکەن. زۆر
کەس تىگەشتوون کە بەهرەکان تەنها بە
چینیکی دیاریکراوی دلخواز دەدرین بەدەر
لەوانی دیکە کە بیگومان بانگه‌یشت ناکریت بۆ
ئەوهی بەشداری لە زەحمەت و پاداشته‌کاندا
بکەن. بەلام لە مەسەله‌که‌دا بەو شیوه‌یه
نوینەر ایه‌تى نه‌کراوه. کاتیک خاوه‌ن ماله‌که
خزمەتکاره‌کانی بانگ کرد، کاره‌کانی خوی به
هەر پیاویک دەدا.

رەنگه‌ به‌ رۆحیکی پر له‌ خوشه‌و یستیه‌وه
زەلیترین ئەرکه‌کانی ژیان ئەنجام بده‌ین "وه‌ک
چۆن بۆ یەزدان. " کۆلۆسیان ۲۳: ۳. ئەگەر
خوشه‌ویستی خودا له‌ دلدا بیٔت، ئەوا له‌ ژياندا

دهر دهكهوئيت. بوئي شيريني مهسيح دهور همان
دهدات و كار يگهريمان بهرز دهبيتهوه و
بههكهدار دهبيت.

تو نابيت چاوهر يي بونه گهور هكان بكهيت يان
چاوهر يي تواناي نائاسايي بكهيت پيش نهوهي
بچيته سهر كار بو خودا. پيوست ناكات بير
لهوه بكهيتهوه كه جيهان چيت لئدهز انيت. نهگهر
ژياني روژانته شايهتالي پاكي و دلسوزي
ئيمانهكته بيت و نهواني ترش قهناعهتيان
ههبيت كه تو نارهزوي سووديان بو دهكهيت،
ههولكهانت به تهواوي لهدهست ناچن.

خوبهزلزانتريين و ههزار ترين شاگردهكاني عيسا
دهتوانيت نيعمهتتيك بيت بو نهواني تر. لهوانهيه
نهوان درك بهوه نهكهن كه هيچ چاكهيهكي

تایبەت دەکەن، بەلام بە کاریگەری نائاگایی
خۆیان لەوانەیه دەست بە شەپۆلی نیعمەت بکەن
کە فراوانتر و قوولتر دەبنەوه، و ئەو ئەنجامە
بەختەوەرانیە کە پەنگە هەرگیز نەزانن تا
پۆژی پاداشتی کۆتایی. هەست ناکەن و نازانن
کە هیچ شتێکی گەورە دەکەن. مەرج نییە خۆیان
بە دلەر اوکی لەبارە ی سەرکەوتنەوه ماندوو
بکەن. تەنیا دەبی بە هێمنی بچنە پیشەوه، بە
دلسۆزی ئەو کارە بکەن کە پەروەردگاری خودا
بۆی دیاری دەکات و ژیانیان بیهوده نابێت.
پۆحی خۆیان زیاتر و زیاتر گەشە دەکات و
دەبێتە هاوشیوهی مەسیح؛ ئەوان لەم ژیانەدا
لەگەڵ خودادا کارکەرن و بەم شیوهیە گونجاوان
بۆ کاری بالاتر و خۆشی بی سێبەری ژیانی
داهاتوو.

بهشی ۱۰ - ناسینی خودا

زورن ئهو ریگیانهی که خودا بهدوایدا
دهگهریت خوی به ئیمه بناسینیت و بمانخاته
پهپوهندی لهگهل خویدا. سروشت بهبی وهستان
لهگهل ههستهکانمان قسه دهکات. دلی کراوه
سهرسام دهبیت به خوشهویستی و شکومهندی
خودا وهک له ریگی کارهکانی دهستهکانیهوه
دهردهکهویت. گوئی گوئیگر دهتوانیت له ریگی
شتهکانی سروشتهوه گوئیستی پهپوهندییهکانی
خودا بیت و لئی تیگات. کیلگه سهوزهکان، داره
بهرزهکان، گولهبهروژه و گولهکان، ههوری
تیپهرین، بارانبارین، کانیی زهق و زهق،
شکومهندی ناسمانهکان، قسه لهگهل دلمان
دهکهن و بانگهیشتمان دهکهن بو ئاشنابوون بهو
کهسهی که ههموویان دروستکردوه.

رزگار کهرمان وانه بهنر خهکانی به شتهکانی
سروشتهوه بهستهوه. دار و بالنده و گولی دۆل و
گرد و دهریاچه و ئاسمانه جوانهکان و ههروهها
رووداو و دهوروبهری ژیانی پوژانه،
ههموویان پهیههست بوون به وشهی راستیهوه،
بو ئهوهی وانهکانی بهم شیوهیه زورجار بن
تهنانهت لهناو خهمی سهرقالی ژیانی
زحمهتکیشانی مروّقا، بیری هینایهوه.

خودا دهیویست مندالهکانی قهدری کارهکانی
بزائن و دلخۆش بن بهو جوانیه ساده و
بیدهنگانهی که ماله زهمینهکهمانی پی
پرازاندووتهوه. ئهو عاشقی جوانهکانه و له
سهرووی ههموو ئهو شتانهی که له دهروهه
سهرنجر اکیشن جوانی کارهکتیری خوْشدهوئیت؛

ئەو دەیویست پاکی و سادەیی، نەعمەتە
بەدەنگەکانی گولەکان بچینین.

ئەگەر ئیمە تەنھا گوی بگرین، کارە
دروستکراوەکانی خودا وانەیی بەنرخ
گۆی رایەلی و متمانەمان پەدەبەخشن. لە
ئەستێرەکانەوێ کە لە ڕێرەوی بی شوینپیاندا لە
بۆشایی ئاسماندا لە تەمەنیکیەوێ بۆ تەمەنیکی تر
ڕێرەوی دیاریکراوی خۆیان پەیرەو دەکەن، تا
دەگاتە خولەکتەری ئەتۆم، شتەکانی سروشت
گۆی رایەلی ویستی دروستکەرن. وە خودا
گرنگی بە هەموو شتیک دەدات و هەموو ئەو
شتانەیی کە دروستی کردووە بەردەوام دەکات.
ئەو کەسەیی بە درێزایی گەورەیی جیهانە بی
ژمارەکان بەرز دەکاتەوێ، لە هەمان کاتدا
گرنگی بە پەداویستیەکانی ئەو گۆچکە قاوەییە

بچو و که دهدات که بهی ترس گورانییه
ز هلیله کهی دهلیت. کاتیک مروقه کان دهچنه
دهر هوه بو ز حمهتی رورانهیان، وهک کاتیک
سهر قالی نویژن؛ کاتیک شهوانه پالده کهون و
بهیانیان ههستن؛ کاتیک دهوله مهند له
کوشکه کهی خویدا ئاهنگ دهگیریت، یان
کاتیک ههژار مندالهکانی له دهوری تهخته
کهمه که کوره کاتهوه، ههریه کهیان به ناز هوه
له لایهن باوکی ئاسمانییه وه چاودیری دهکرین.
هیچ فرمیسکیک نارژیت که خودا ههستی پی
نهکات. هیچ زه دهخه نهیهک نییه که نهو
نیشانهی نه دات.

ئهگهر ئیمه به تهواوی باوه پرمان بهم شته
هه بییت، هه موو دلهر اوکییه نار هواکان رهت
دهکرینه وه. ژیانمان نه وهنده پر نه ده بوو له

نائومیدی وهک ئیستا؛ چونکه هه‌موو شتیک، چ
گه‌وره بیټ یان بچووک، له دهستی خودادا
ده‌مینیته‌وه، که به‌هۆی زۆری خهم و
په‌ژاره‌یه‌کانه‌وه سه‌ری لی شیوا نییه، یان به‌هۆی
قورساییه‌کانیانه‌وه سه‌ری سورنابیت. پاشان
پپو‌یسته چیژ له پشوویه‌کی رۆح وهر بگرین که
زۆریک له میژه‌نامۆ بوون پپی.

وهک چۆن هه‌سته‌کانت له خو‌شه‌ویستییه
سه‌رنجر اکیشه‌کانی زه‌ویدا دلخۆش ده‌بن، بیر
له‌و جیهانه بکه‌ره‌وه که له داها‌تو‌ودا دیت، که
هه‌رگیز خراپه‌کاری گونا‌ه و مردن نازانیت؛ که
رووخساری سروشت چیت‌ر سییه‌ری نه‌فره‌ت
له‌به‌ر ناکات. با‌خه‌یالت وینه‌ی مالی
رزگار بو‌وه‌کان بیټ، و له‌بیرت بیټ که
شکو‌مه‌ندتر ده‌بیټ له‌وه‌ی گه‌شا‌وه‌ترین خه‌یالت

دهتوانیت وینا بکات. له بهخششه
جوړ او جوړه کانی خودا له سروشتدا دهبینین بهلام
کالترین درهوشاوهی شکو مهندي نهو.
نووسراوه: «چاو نهیبینیوه و نه گوی نهیبیستوه
و نه چووه ناو دلی مروقهوه، نهو شتانهی که
خودا بو نهوانهی خوشیان دهویت نامادهی
کردووه.» یهکهمی کورنتیوس ۲ : ۹.

شاعیر و سروشتناس زور شتیان ههیه لهسهر
سروشت، بهلام نهوه مهسیحیه که به بهرترین
قدرزانی چیژ له جوانیهکانی زهوی
وهردهگریت، چونکه کاری دهستی باوکی
دهناسیتهوه و خوشهویستییهکهی له گول و
دارستان و درهختدا ههست پیدهکات. کس
ناتوانیت به تهواوی گرنگی گرد و دول،

رۈوبار و دەريا بزانىت، كە وەك دەربىرىنى
خۆشەويستى خودا بۇ مرقۇف سەيرىيان ناكات.

خودا لە رىگەي كارە پەروەردگار يىپەكانى و لە
رىگەي كارىگەرى رۇحى خۇي لەسەر دل
قسەمان لەگەل دەكات. لە بارودۇخ و
دەور و بەرمان، لەو گۇرانكار يانەي كە رۇژانە
لە دەور و بەرمان رۈودەدەن، رەنگە وانە
بەنرخەكان بدۇزىنەو ئەگەر دلمان تەنھا كراو
بىت بۇ تىگەشتىيان. زبور نووسەكە بە
شۈينكەوتتى كارەكانى پەروەردگارى خودادا
دەگەر بىت، دەلىت: "زەوى پىرە لە چاكەي
يەزدان". واتە: ھەر كەسك دانان بىت و ئەم
شتانە پىار بىت، ئەوا لە مېرەبانى يەزدان
تېدەگات. زبور ۳۳: ۵؛ 107:43.

خودا به قسه‌ی خو‌ی قسه‌مان له‌گه‌ل ده‌کات.
 لیره‌دا به دیره‌ی پروونتر ئاشکر ابوونی
 کاره‌کتیری ئهو و مامه‌له‌کانی له‌گه‌ل مرۆقه‌کان
 و کاری گهوره‌ی رزگارکردنمان هه‌یه. لیره‌دا
 میژووی پیاوسالار و پیغه‌مبه‌ران و پیاوه
 پیروژه‌کانی تری کۆن له‌به‌رده‌ماندا کراوه‌یه.
 ئه‌وان پیاو بوون که "وه‌ک ئیمه‌ ملکه‌چی هه‌ز و
 خولیا‌یه". یاقوب ۱۷: ۵. ده‌بینین چۆن له‌ ریگه‌ی
 بیه‌یواییه‌کانی وه‌ک خو‌مانه‌وه‌ خه‌باتیان کردوه،
 چۆن وه‌ک ئیمه‌ کهوتنه‌ ژیر تاقیکردنه‌وه‌ و
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جاریکی دیکه‌ دل‌یان گرته‌وه‌ و له
 ریگه‌ی نیعمه‌تی خوداوه‌ سه‌رکه‌وتنیان
 به‌ده‌سته‌ینا؛ ئیمه‌ش له‌ هه‌ول‌دانمان بو
 راستو‌دروستی هانده‌درین. له‌ کاتی‌کدا
 ده‌خو‌ینینه‌وه‌ ده‌ر باره‌ی ئهو ئه‌زمونه
 به‌نرخانه‌ی که پێیان دراوه‌، له‌و پرووناکی و

خۆشهويستی و نيعمهتهی که هی ئەوان بووه که
چیزيان لئ و هربگرن، و لهو کارانهی که له
رئگهی ئەو نيعمهتهی که پئيان دراوه ئەنجامی
دهدن، ئەو رۆحهی که ئیلهامبهخش بووه بۆيان
بئیسهی هاوشیوهکردنی پیرۆز له دلماندا و...
ئارزووی ئەوهی له کارهکتهردا وهک ئەوان
بیت- وهک ئەوان بۆ ئەوهی لهگهل خودادا
برۆن.

عیسا سهبارهت به کتیبه پیرۆزهکانی پهیمانی
کۆن وتی، - و چهنده زیاتر راسته سهبارهت به
نوئ، - "ئوانانهن که شایهتعالی من ددهن"،
رزگار کهر، ئەو رزگار کهر هی که هیواکانمان بۆ
ژیانی ههتاهتایی تئیدا سهنتهره. یوحنا ۵:۳۹.
بهئ، تهواوی کتیبی پیرۆز باسی مهسیح
دهکات. له یهکهم توواری دروستکردنهوه-

چونکه "بهیئ نئو هیچ شتیک دروست نهبووه
که دروستکر ابیت" - تا بهلینی کوتایی،
"سهیرکه، من خیرا دیم"، ئیمه خهریکی
خویندنهوهی کارهکانین و گوئی له دهنگی نئو
دهگرین. یوحنا ۱:۳؛ پەخشانی ۲۲: ۱۲. ئەگەر
دهتهوئیت له گهڵ رزگار کەر ئاشنا بیت، کتیبی
پیرۆز بخوینەر هوه.

ههموو دل پر بکه له قسهکانی خودا. ئەوان
ئاوی زیندوون، تینوئیتی سووتاوی تو
دهکوژیننهوه. ئەوان نانی زیندوون له ئاسمانهوه.
عیسا رایدهگهیهنیت: «ئەگەر گوشتی کوری
مرؤف نهخۆن و خوینی نئو نهخۆنهوه، ژیانتان
له خۆتاندا نییه.» وه خۆی پروون دهکاتهوه که
دهلئیت: «ئهو قسانهی که پیتان دهلیم، رۆحن و
ژیانن.» یوحنا ۶:۵۳، ۶۳. جهستهمان لهو

شتانه دروست دهبیت که دهیخوین و دهیخوینهوه؛
و وهک چۆن له ئابووری سروشتیدا، به ههمان
شیوه له ئابووری پړوچیدا: ئهوه ئهوهیه که ئیمه
بیری لیده کهینهوه که تۆن و هیژ دهدات به
سروشتی پړوچیمان.

تهوه ری رزگار بوون یه کیکه که فریشتهکان
ئاره زوی ئهوه دهکن سهیری بکن؛ زانست و
گۆرانی رزگار کر او هکان دهبیت به دریزایی
سهردهمه بیوچانهکانی ئه بهدی. ئایا ئیستا شایهنی
بیر کردنهوه و لیکۆلینهوهی ورد نییه؟ رحمهتی
بیگوتایی و خوشهویستی عیسا، ئه قوربانیهی
که بهناوی ئیمهوه در او ه، داوای جددیتترین و
ریز لینهترین پهنگدانهوهی دهکات. پیویسته
له سهر سیفتهی فریادرس و شهفاعةتکاری
ئازیمان بمینینهوه. پیویسته بیر له ئهرکی ئهوه

کەسە بکەینەوێه که هاتووێه بۆ رزگارکردنی
گەلەکەهێ له گوناهاهەکانیان. بەم شیوەیه بیر له
تەوێه ئاسمانیهکان دەکەینەوێه، ئیمان و
خۆشەویستیمان بەهێزتر دەبێت، دوکانمان
زیاتر و زیاتر له لایەن خوداوه قبول دەکړین،
چونکه زیاتر و زیاتر تیکه له ئیمان و
خۆشەویستی دەبن. زیرهک و به پەرۆش دەبن.
متمانەهێ بهردەوامی زیاتر به عیسا دەبێت، و
ئەزموونیهکی رۆژانه و زیندوو له هێزی ئەودا
بۆ رزگارکردنی تا کۆتایی هەموو ئەوانهێ که
دینه لای خودا له لایەن ئەوهوه.

له کاتیگدا که ئیمه بیر له کاملییهکانی رزگارکەر
دەکەینەوێه، ئارەزووی ئەوه دەکەین که به
تەواوی له وینههێ پاکی ئەودا بگۆردرین و نوێ
ببینەوه. برسیتی و تینویتی رۆح دەبێت بۆ ئەوهی

وهك ئهو كهسه بين كه ئيمه دهپهرستين. تا
بیرکردنهو هکانمان زیاتر لهسهر مهسیح بیټ،
زیاتر باسی دهکهین بو ئهوانی تر و نوینهر ایهتی
ئهو دهکهین بو جیهان.

ئینجیل تهنیا بو زانا نهووسراوه؛ به پپچهوانهوه
بو خهلكی ئاسایی دارپژراوه. راستییه
گهورهکانی پپویست بو رزگار بوون وهك
نیوهرو و پروون دهکرینهوه؛ و کس ههله ناکات و
رئگی خوی لهدهست نادات جگه لهوانهی که
لهبری ویستی خودا که به پروونی دهرکهوتوو،
شوین حوکی خویان دهکهون.

نابیت شایهتالی هیچ پپاوئیک وهر بگرین که
کتیبی پپروژ فییری چی دهکات، بهلکو پپویسته
بو خومان قسهکانی خودا بخوینینهوه. ئهگهر

رئگه به كهسانى دىكه بدهىن بىر كردنه وهكانمان
ئهنجام بدهن، ئهوا وزهى پهكهوته و تواناى
گرئدر اومان دهبئت. رهنگه هئزه بهرزهكانى
عهقل بههوى نهبوونى مهشكر دن لهسه
بابهتگهئىك كه شايهنى چربوونهوان بئت
ئهوهنده بچووك ببهوه كه تواناى تئگهئستن له
ماناى قوولى وشهى خودا لهدهست بدهن. عهقل
گهوره دهبئت نهگهر له بهدواداچوونى پهيوهندى
بابهتهكانى كئيبى پىروژدا بهكار بهئىرئت،
بهراوردكردنى كئيبى پىروژ لهگهئل كئيبى پىروژ
و شته روحيهكان لهگهئل روحيهكان.

هئچ شتئىك له خوئندنهوهى كئيبى پىروژ
حيسابكر او تر نبيه بو بههئز كردنى عهقل. هئچ
كئيبئىكى تر ئهوهنده بههئز نبيه كه
بىر كردنه وهكان بهرز بكاتهوه، هئز بدات به

تواناکان، وەک راستییه فراوان و
بەرزکەر وەهکانی کتیبی پیروۆز. ئەگەر قسە
خودا بەو شیوەیهی که پێویست بوو بخوینرایه،
مروۆقهکان فراوانی عهقلی و ئاغاییهکی
کارهکتەری و سهقامگیری ئامانجیکی دەبوو که
لەم سەر دەمانەدا بە دەگمەن دەبینریت.

بەلام سوودیکی کهم له خویندنهوهی بهپهلهی
کتیبی پیروۆزدا بەدهست دیت. رهنگه مروۆف
تهواوی کتیبی پیروۆز بخوینیتهوه و لهگهڵ
ئەوهشدا جوانییهکهی نهبینیت یان له مانای قوول
و شاراوهی تینهگات. برگهیهک که لیکۆلینهوهی
لهسەر دهکریت تا گرنگییهکهی بو میشک پروون
دهبیتهوه و پهوهندییهکهی به پلانی رزگار ییهوه
دیار دهبیت، بههایهکی زیاتری ههیه له
خویندنهوهی زۆریک له بابتهکان که هیچ

ئامانجىكى ديارىكر اويان لهبر چاو نهگر تووه و
هيچ رينمايييهكى ئهرينى بهدهست نههينراوه.
ئىنجيلهكەت لهگەل خوتدا هەلبگره. وهك چون
دهرفهتت بو پرەخساوه بيخوينەر موه؛ دهقهكان له
بیرهوه رى خوتدا چاك بكه. تهناهت لهكاتىكدا
به شهقامهكاندا دهرويت لهوانهيه پرگهيهك
بخوينيتهوه و بىرى لى بكهيتهوه، بهم شيوهيه له
ميشكدا جيگير بيت.

ئيمه ناتوانين حيكمت بهدهست بهينين بهى
گرنگيدانىكى جددى و خويندنهوهى دو عاكر دن.
بهراستى ههنديك بهش له كتيبي پىروژ زور
روونن بو ئهوهى به ههله تىيگهن، بهلام
ههنديكى تر ههن كه ماناكانيان لهسەر پرووكەش
نييه بو ئهوهى به چاويك بينرين. كتيبي پىروژ
دهبيت بهراورد بكرىت لهگەل كتيبي پىروژ.

پيوسته ليكولينه وي ورد و بير كر دنه ويه كي
دو عاكر دن هه بيٽ. وه نهو جو ره ليكولينه ويه به
دهوله مهندي دهر يته وه. وهك چون كانگر
دهماره كاني كانزاي بهنرخ ده دوز يته وه كه له
ژير پرووي زهويدا شار او هن، به ههمان شيوه
نهو كه سهي كه به كو لنه دان له قسه ي خودادا
دهگر يٽ وهك گهنجينه ي شار او ه، راستيه كان
به گهوره ترين به ها ده دوز يته وه، كه له روانگه ي
گراني بيياكانه شار او هن. وشه كاني ئيله امبه خش
كه له دلدا بيريان ليده كر يته وه، وهكو چه ميك
ده بن كه له كانياوي ژيانه وه دهر ژين.

هرگيز نابيٽ كتيبي پيرو ز به بي نويز
بخويز يٽ. پيش نهو وي لاپره كاني بكهينه وه
پيوسته داواي روشنگري روحي پيرو ز
بكهين، و دهر يٽ. كاتيک نه تاناييل هاته لاي

عیسا، رزگار کهر هاوار یکی کرد: «ئهو هتا
 بهر استی ئیسر ائیلییه که، که فیئیکی تیدا نییه!»
 ناتانائیل وتی: تو له کوپوه من دهناسیت؟ عیسا
 وه لامی دایه وه: «پیش ئه وهی فیلیپ بانگت
 بکات، کاتیک له ژیر دار ههنجیردا بوویت، توم
 بینی.» یوحنا ۱: ۴۷، ۴۸. وه عیسا ئیمهش له
 شوینه نهئینییهکانی نوژدا دهبینیت ئه گهر
 بهدوایدا بگهریین بو پرووناکی تا بزانیین راستی
 چیه. فریشتهکانی جیهانی پرووناکی له گهل ئهو
 کهسانه دهن که به خوبهزلزانیی دله وه بهدوای
 رینمایی ئیلا هیدا ده گهرین.

رؤحی پیروژ رزگار کهر بهرز دهکاته وه و
 شکومندی دهکات. ئه وه ئهرکی ئه وه که مهسیح
 پیشکش بکات، پاکی راستودر وستیییه کهی و
 ئه وه رزگار بوونه گهورهیهی که له ریگهی

ئەو ھو ھەمانە. عیسا دەفەر مویت: «ئەو لە من
و ھەردەگریت و پیشانتان دەدات.» یوحنا ۱۶:
۱۴. پوچی راستی تاکە مامۆستای کاریگەرە بو
راستی ئیلاھی. چون دەبیت خودا پریز لە
رەگەزی مروۆف بگریت، لە کاتیگدا کورەکە
بەخشیو ھ بو ئەو ھ لە پیناویاندا بمریت و پوچی
خوی دیاری دەکات بو ئەو ھ بیئتە مامۆستای
مروۆف و پریبەری بەردەوام!

بهشی ۱۱ - ئیمتيازاتی نوڤژ

له رښگه‌ی سروشت و وه‌حییوه، له رښگه‌ی
په‌روه‌ر دگار ه‌که‌یوه و به‌کار ی‌گه‌ری ر‌و‌حی
خ‌وی، خودا قسه‌مان له‌گه‌ل ده‌کات. به‌لام ئه‌مانه
به‌س نین؛ هه‌روه‌ها پ‌یو‌یسته دل‌مان ب‌وی بر‌یژین.
ب‌و ئه‌وه‌ی ژیان و وزه‌ی ر‌و‌حیمان هه‌ب‌یت،
پ‌یو‌یسته په‌یوه‌ندی ر‌استه‌قینه‌مان له‌گه‌ل باوکی
ئاسمانیمان هه‌ب‌یت. ر‌ه‌نگه‌ می‌شکمان به‌ره‌و ئه‌و
ر‌اب‌ک‌یشر‌یت؛ ر‌ه‌نگه‌ بیر له‌ کاره‌کانی ب‌که‌ینه‌وه،
می‌هره‌بان‌ییه‌کانی، نی‌عه‌ته‌کانی؛ به‌لام ئه‌مه‌ به
مانا ته‌واو ه‌که‌ی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌ودا نی‌یه. ب‌و
ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خودادا په‌یوه‌ندیمان هه‌ب‌یت، ده‌ب‌یت
شت‌یکمان هه‌ب‌یت ب‌وی بل‌یین سه‌باره‌ت به‌ ژیانی
ر‌استه‌قینه‌مان.

نوئڙ كردنهوہی دلہ بؤ خودا وەك بؤ
هاورئيهك. نهك ئهوهی كه پئويسته بؤ ئهوهی به
خودا بزائين كه ئيمه چين، بهلكو بؤ ئهوهی
بتوانين وەرييگرين. نوئڙ خودا ناخاته خوارهوه
بؤ لای ئيمه، بهلكو دهمانباته سەر هوه بؤ لای
خوی.

كاتيک عيسا لهسەر زهوی بوو، فيري
شاگردهكاني کرد كه چۆن نوئڙ بکن. ئاراسته
کردوون كه پيداويستيه رۆژانهكانيان لهبەر دهم
خودادا بخهنه پروو، و ههموو خهمی خويان
بخهنه سەری. وه ئهو دنيایهی كه پئی بهخشيون
كه داواکارييهكانيان دهبيستريت، دنيایيه بؤ
ئيمهش.

عیسا خۆی له کاتی کدا له نیو مرۆقه کادا
 نیشته جی بوو، زۆر جار له نوێژدا بوو.
 رزگار کهرمان خۆی له گهڵ پێداویستی و
 لاوازییهکانمان ناساند، بهو پێیهی بوو به
 داواکهه، داواکار، بهدوای پێداویستییه نوێیهکانی
 هیزدا له باوکی دهگهرا، تا به ئامادهکار بیهوه بیته
 دهرهوه بو ئهرک و تاقیکردنهوه. ئهو له ههموو
 شتی کدا نمونهی ئیمهیه. ئهو برایهکه له
 لاوازییهکانماندا، "له ههموو خالی کدا وهک ئیمه
 تاقی دهکریتهوه؛" بهلام وهک بی گوناهاههکه
 سروشتی ئهو له خراپه پاشهکشهی کرد؛
 بهرگهی ململانی و ئهشکهنجهی رۆحی گرت له
 دونیای گوناها. مرۆقایهتییهکهی نوێژی کرده
 پێویستی و ئیمتیازییک. ئاسوودهیی و خوشی له
 هاوبهشی له گهڵ باوکیدا دۆزیهوه. وه ئهگهه
 رزگار کهری مرۆقهکان، کوری خودا، ههستی

به پښوېستې نوښتو كړد، چنده زياتر مروقه فانيه
لاواز و گوناهارهكان ههست به پښوېستې نوښتو
پر له گهرمي و بهردهوام بگهن.

باوكي ناسمانيمان چاوهرېي نهوه دهكات كه
پري نيمهتهكهيمان پي بېخشيت. نيمتيازېكي
نيمهيه كه تارادهيهكي زور له كانياوي
خوشهويستي بي سنووردا بخوينهوه. چ
سهرسور هينره كه نيمه نهونده كه نوښتو
دهكهين! خودا ناماده و نامادهيه گوي له دعاي
دلسوزي خوبهزلزانترين مندالهكاني بگريت،
لهگهل نهوهشدا دوودلييهكي زور ناشكرا له
لايهن نيمهوه هيه بو نهوهي خواستهكانمان به
خودا بناسينين. فرشتهكاني ناسمان چي بير له
مروقه بيدهسه لاتهكاني ههزار دهكهنهوه، كه
ملكهچي تافيكردنهوهن، له كاتيكدا دلي خوداي

خۆشهويستی بیکوتایی تامه زروى ئەوانه،
ئامادهیه زیاتر لهوهی که دهتوانن داواى بکهن
یان بیری لئیکه نهوه، پێیان بدات و لهگهڵ
ئوهشدا ئوههنده کهم نوێژ دهکهن و وایان ههیه
ئیمانی کهم؟ فریشتهکان زور حهز به کړنۆش
بردن له بهر دهه خودادا؛ ئەوان زور یان
خۆشهوییت له نزیک ئهو بن. ئەوان هاوبهشی
لهگهڵ خودا به بهر زترین خۆشی خویان دهزانن؛
و لهگهڵ ئوهشدا مندا لانی زهوی که ئوههنده
پێویستیان بهو یارمهتییه ههیه که تهنها خودا
دهتوانییت بیدات، پێدهچیت پرازی بن له پڕۆیشتن
بهبی پرووناکی پڕۆحی ئهو، هاو پڕییهتی
ئاماده بوونی.

تاریکی خراپه کار ئەوانه دهگرێتهوه که
کهمتهر خهمن له نوێژ کردن. وهسهسه

چرپه چرپه کانی دوزمن بو گونا هیان
 راده کیشیت؛ و ههمووی له بهر نهوهیه که نهوان
 سوود لهو ئیمتیاز اتانه و هر ناگرن که خودا له
 دانانی خودایی نویژدا پیی به خشیون. بوچی کوپ
 و کچانی خودا دوودل بن له نویژکردن، له
 کاتییدا نویژ کلیلی دهستی ئیمانیه بو کردنهوهی
 کوگای ئاسمان، که سهر چاوه بیسنوور هکانی
 ههموو تواناکان له کویدا به خزن دهکرین؟
 بهبی دو عای بیوچان و سهیرکردنی به پهر و ش
 مهترسی نهوهمان له سهره که بیباکانه بین و له
 ریگای راست لابهین. نهیار بهر دهوام
 ههولدهدات ریگای کورسی میهره بانی بهر بهست
 بکات، بو نهوهی به پارانهوه و باوه ریگی
 زورهوه نیعمهت و هیژ به دهست نههینین بو
 بهر هنگار بوونهوهی تاقیکردنهوه.

هه‌ندیک مهرج هه‌یه که ره‌نگه چاوهریی ئه‌وه
بین که خودا گوئیستی دو عاکانمان بیٚت و
وه‌لامی بداته‌وه. یه‌کیک له یه‌که‌م له‌وانه ئه‌وه‌یه
که هه‌ست به پئوئیستی خو‌مان ده‌که‌ین به
یارمه‌تی له‌لایهن ئه‌وه‌وه. به‌ئینی داوه: «ئاو
به‌سه‌ر ئه‌و تینوو یه‌دا ده‌رژم، لافاویش به‌سه‌ر
زه‌وی وشکدا ده‌رژم». ئیشایا ۳: ۴۴. ئه‌وانه‌ی
برسی و تینووی راستودروستی و تامه‌زرۆی
خودان، ره‌نگه‌ دلنیا‌بن له‌وه‌ی که تیر ده‌بن. دل
ده‌بیٚت کراوه بیٚت بو کار یگه‌ری رۆح، یان
نیعه‌تی خودا و هر ناگیریت.

پئوئیستییه گه‌وره‌که‌مان خو‌ی ئارگومینتیکه و به
قسه‌خۆشترین شیوه به‌ناوی ئیمه‌وه داوای
لیبور دن ده‌کات. به‌لام یه‌زدان ده‌بیٚت به‌دوایدا
بگه‌رین بو ئه‌وه‌ی ئه‌م کارانه‌مان بو بکات.

دهفەر مویت داوای بکه، پیت دهریت. وه «ئهو
کهسهی بهزهیی به کور هکهی خوئی نهدا، بهلکو
له پیناو ههموو ماندا رادهستی کرد، چون لهگهل
خویدا به ئازادی ههموو شتیکمان پی نادات؟»
مهتا ۷: ۷؛ رۆمیان ۸: ۳۲.

ئهگهر له دلماندا سهیری خراپهکاری بکهین،
ئهگهر به هر گوناھیکی ناسراوه وه بچهسپینین،
یهزدان گویمان لیناگریت؛ بهلام دو عای رۆحی
تهوبهکار و پهشیمان ههمیشه قبول دهریت.
کاتیک ههموو ههله ناسراوهکان راست
دهرینهوه، لهوانهیه باوهرمان بهوه ههبیت که
خودا وهلامی داواکارییهکانمان ده داتهوه.
شایستهیی خۆمان ههرگیز دهستخۆشیمان لی
ناکات بو نیعمهتی خودا؛ ئهوه شایستهیی عیسایه
که رزگارمان دهکات، خوینی ئهو که پاکمان

دهكاتوه؛ بهلام ئيمه كاريكمان ههيه له
پابهنبوون به مهر جهكاني وهرگرتن.

توخمىكى ترى نويزى زال ئيمان. واته: (ئهو
كسهى دپته لاي خودا دهبيت باوهرى بهوه
ههبيت كه ئهو بوونى ههيه و پاداشتدهرى ئهو
كسانهيه كه به پهر وشهوه بهدوايدا دهگهرين).
عبرانييهكان ۱۱: ۶. عيسا به شاگردهكاني
گوت: «ههر شتيك كه ئارەزوى دهكەن،
كاتيك نويز دهكەن، باوهر بكەن كه
وهر يدهگرن، ئينجا بهدهستان دههينن.» مارک
۱۱: ۲۴. ئايا ئيمه به قسهى ئهو دهيگرين؟

دنيايي فراوان و بى سنوره، ئهو وهفاده كه
بهليني داوه. كاتيك ئيمه ئهو شتانه وهر ناگرين
كه داواى دهكەين، لهو كاتهى كه داواى دهكەين،

هیشتا دهبیت باوهرمان بهوه ههبیت که
پهروهر دگار گوئی لیدهگریت و وهلامی
دو عاکانمان ده داتهوه. ئیمه ئهوهنده ههله و
کور تبیین که ههندیگ جار داوای شتیک
دهکهین که نیعمهتیک نهبن بو ئیمه و باوکی
ئاسمانیمان به خوشهویستییهوه وهلامی
دو عاکانمان ده داتهوه به پیدانی ئهوهی که بو
بهرزترین چاکهمان دهبیت- ئهوهی ئیمه خوومان
ئارهزوی دهکهین ئهگر به بینینی روشنگری
خودایی بتوانین ههموو شتهکان وهک خویمان
بینین. کاتیک وادیاره دو عاکانمان وهلام
نهدراونهتهوه، دهبیت به بهلینهکهوه بچهسپینین؛
چونکه به دلنیاپییهوه کاتی وهلامدانهوه دیت و
ئهو نیعمهته وهر دهگرین که زور پیویستمانه.
بهلام بانگهشهی ئهوه بکهین که نوێژ هههمیشه
بهو شیوهیه و بو ئهو شته تایبهتهی که ئیمه

ئارەزووی دەکەین وەلام دەدریتەوه، گریمانەیه.
خودا زۆر دانایە بۆ ئەوهی هەلە بکات، زۆر
باشە بۆ ئەوهی هەر شتیکی چاکە لەو کەسانە
رەبگریت کە راست دەپۆن. پاشان مەترسە لە
متمانەکردن پێی، هەرچەندە وەلامی دەستبەجیی
دو عاکانت نابینیت. پشت بە بەئینی دانیای ئەو
بەستە کە دەئیت: "داوا بکە، پیت دەدریت".

ئەگەر بە گومان و ترسەکانمانەوه ئامۆژگاری
بکەین، یان هەولی چارەسەرکردنی هەموو
شتیک بەهین کە ناتوانین بە پروونی ببینین، پێش
ئەوهی ئیمانمان هەبیت، سەرلێشیواویەکان تەنها
زیاد و قوولتر دەبنەوه. بەلام ئەگەر بێینە لای
خودا، هەست بە بێدەسەلاتی و وابەستەیی
بکەین، وەک چۆن بەراستیین، و بە ئیمانێکی
خۆبەزلزان و متمانەپێکراو هوه خواستەکانمان

بهو کسه بناسینین که ز انستهکهی بی سنوره و
 هموو شتیک له دروستکر او هکاندا دهبینیت و به
 ئیراده و قسهی خوئی هموو شتیک
 بهر یوه دهبات، دهتوانیت و ئاگاداری هاوارمان
 دهبیت، و ریگه به پرووناکی دهوات له دلماندا
 بدرهوشیتهوه. له ریگهی دو عای دلسوزانهوه
 دهگینه پهیوهندی لهگهل عهقلی بیکو تاپیدا.
 لهوانیه لهو کاتهدا هیچ بهلگهیهکی
 سه رنجراکیشمان نهبیت که رووخساری
 رزگار که رهکمان له بهزهیی و خوشهویستیدا
 بهسه رماندا بچه میتهوه، بهلام نهمه تهنانهت
 ههروایه. لهوانیه ههست به دست لیدانی
 بینراوی نهو نهکین، بهلام دهستی نهو له
 خوشهویستی و ناسکییهکی بهزه پیداردا
 لهسه رمانه.

کاتیک دیین داوای پر حممت و نیعمت له خودا
 بکهین پیویسته پرّوحی خوشهویستی و لیبور دن
 له دلی خۆماندا ههبیّت. چۆن دهتوانین دوعا
 بکهین و بلّیین: "له قهرز هکانمان خوشبه، وهک
 چۆن ئیمه له قهرزدار هکانمان خوش دهبین"، و
 له گهل ئهوهشدا پرّوحیکی لینهبووردنمان بهسهردا
 بسهپینین؟ مهتا ۱۲: ۶. ئهگهر چاوه‌ری
 گویگرتن له دوعاکانی خۆمان دهکهین دهبیّت به
 ههمان شیوه و به ههمان پراده له کهسانی تر
 خوش بین که هیوادارین لیخوشبوونمان ههبیّت.
 کۆلنهدان له نوێژدا کراوه به مهرجی وهرگرتن.
 دهبیّت ههمیشه نوێژ بکهین ئهگهر له ئیمان و
 ئهزمووندا گهشه بکهین. ئیمه دهبی "له نوێژدا
 خیرا بین"، "بهردهوام بین له نوێژدا، و به
 سوپاسهوه له ههمان شتدا چاودیری بین."

رۆمیان ۱۲ : ۱۲؛ کۆلۆسیان ۲ : ۴. پەترۆس
 ئامۆژگاری باوەرداران دەکات کە "ئاگادار بن و
 ئاگادار بن تا نوێژ". یەكەمی پەترۆس ۷ : ۴.
 پۆلس ئاراستە دەکات، "له هەموو شتێکدا به
 نوێژ و پارانەوه لهگهڵ سوپاسگوزاری
 داواکاریهکانتان به خودا بناسینن." فیلیپیان ۶ : ۴.
 یه هودا دهلیت: «بهلام ئیوهی خوشهویست، به
 رۆحی پیروژ نوێژ بکەن، خۆتان له
 خوشهویستی خودادا بیاریزن.» یه هودا ۲۰،
 ۲۱. نوێژی بی و هستان یهگرتنی نهشکاوی
 رۆحه لهگهڵ خودا، بهجۆریک ژیان له خوداوه
 دهپرژێته ناو ژیانمانهوه؛ و له ژیانمانهوه پاکی و
 پیروزی دهپرژێتهوه بۆ لای خودا.

پێویستی به کۆششکردن ههیه له نوێژدا؛ با هیچ
 شتێک ریگریت لی نهکات. ههموو ههولێک بده

بۆ ئەو هی هاوبەشی نیوان عیسا و رۆحی خۆت
به کراوهی بمینیتەوه. بەدوای هەموو
دەرفەتیکدا بگەرێ بۆ ئەو هی بچیتە ئەو شوینە
که نوێژکردن خوی پیکراوه. ئەوانە
بەراستی بەدوای هاوبەشی لەگەڵ خودادا
دەگەرین لە کۆبوونەوهی نوێژدا دەبینرین،
دلسۆز بۆ جیبەجیکردنی ئەرکی خویان و به
جددی و دلەراوکی بۆ دروینەکردنی هەموو ئەو
سوودانە هی که دەتوانن بەدەستی بهینن. هەموو
دەرفەتیک باشتەر دەکن بۆ دانانی خویان لەو
شوینە هی که بتوانن تیشکی پرووناکی لە
ئاسمانەوه وەر بگرن.

پێویستە لە بازنە هی بنه‌ماله‌دا نوێژ بکهین، لە
سەر ووی هەموو شیانەوه نابیت نوێژی نهین
پشتگویی بخهین، چونکه ئەمه ژيانى رۆحه.

مه حاله رۆح گهشه بکات له کاتیکدا نوێژ
 پشتگویی خراوه. تهنه نوێژی خیزان یان گشتی
 بهس نییه. له تهنیایدا با رۆح بهرووی چاوی
 پشکنینی خودادا کراوه بێت. نوێژی نهینی تهنه
 له لایهن خودای گوئیستی نوێژهوه گوئی لی
 بگرییت. هیچ گوچکهیهکی کنجکاو نییه که
 باری ئهو جووره داواکاریانه وهر بگرییت. له
 نوێژی نهینیدا رۆح ئازاده له کاریگهرییهکانی
 دهووروبهر، دووره له وروژاندن. به ئارامییهوه،
 بهلام به گهرمی، دهستی بو دواي خودا درێژ
 دهکات. شیرین و بهردهوام دهبییت ئهو
 کاریگهرییهی که لهو کهسهوه سهرچاوه دهگرییت
 که به نهینی دهبینییت، گوئی کراوهیه بو
 گوئیگرتن لهو دو عایهیهی له دلهوه سهر ههلهدات.
 به باوهریکی ئارام و ساده رۆح هاوبهشی لهگهڵ
 خودادا دهگرییت و تیشکی پرووناکی خودایی بو

خوی کۆده کاتهوه بۆ بههیز کردن و
بهرده و امبوونی له مملانی لهگهڵ شهیتاندا. خودا
تاوهری هیزمانه.

لهناو دۆشه که کهتدا نوێژ بکه، لهکاتی کهدا به کاری
رۆژانهتدا دهرویت با دلت زور جار بهرز بیتهوه
بۆ لای خودا. بهم شیوهیه بوو که ههتوخ لهگهڵ
خودادا رویشت. ئەم دو عا بیدهنگانه وهک
بخوریکی بهنرخ له بهردهم تهختی نیعمهتدا
ههلهستن. شهیتان ناتوانیت بهسهر ئەو کهسهدا
زال بیت که دلی بهم شیوهیه لهسهر خودا
دهمیتهوه.

هیچ کات و شوینیک نییه که تیبدا نهگونجاو بیت
داواکارییهک پیشکesh به خودا بکریت. هیچ
شتیک نییه ریگریمان لی بکات که دلمان بهرز

بکھینہوہ به رۆحی نوژی جددی. لهناو
قهرهبالغی شهقامهکهدا، له ناوهراستی خهریکی
بازرگانیدا، رهنگه داواکارییهک بو خودا بنیرین
و داوای پرینمایی خودایی بکهین، وهک چۆن
نهحهمیای کرد کاتیک داواکارییهکهی لهبهردهم
پاشا ئهرتشهقهسدا کرد. رهنگه له ههر شوینیک
بین دۆشهکیکی کۆمۆنۆس بدۆزریتهوه. پیویسته
دهرگای دلّمان بهردهوام کراوه بیّت و
بانگهیشتنامهکهمان بهرز بیتهوه بو ئهوهی عیسا
بیّت و وهک میوانیکی ئاسمانی له رۆحدا
بمینیتهوه.

ههرچهنده رهنگه کهشیکی پیس و گهندهل له
دهوروبهرمان ههبیّت، بهلام پیویست ناکات
میاسماکهی ههناسه بدهین، بهلکو رهنگه له
ههواي پاکی ئاسماندا بژین. رهنگه ههموو

دەر گایهک بهر ووی خه یالی ناپاک و بیر کردنه وه
ناپیرۆزه کاندایه دابخهین به بهرز کردنه وهی رۆح
بۆ ئاماده بوونی خودا له ریگهی دوعای
دلسۆزانه وه. ئهوانه ی دلیان کر او هیه بۆ
وه رگرتی پشتیوانی و نیعمهتی خودا، له
کەشیکه پیرۆز تر له کەشو ههوا ی زه ویدا دهرۆن
و هاو بهشی بهرده و امیان له گه ل ئاسماندا ده بییت.

پێویسته دیدگای جیاواز تر مان هه بییت بۆ عیسا و
تێگه شتنیکی ته و او تر مان له به های واقیعه
ئه به دیه کان هه بییت. جوانی پیرۆزی
پر کردنه وهی دلی منداله کانی خودایه؛ و بۆ
ئه وهی ئه مه به دی به ئیریت، پێویسته به دوای
ئاشکر ا کردنی خودایی شته ئاسمانییه کاندایه
بگه ر یین.

با رُوح بکیشریته دهر هوه و بهر هو سهر هوه، تا
خودا ههناسهیهک له کەشو ههواى ئاسمانیمان پئی
ببهخشیت. لهوانهیه ئهوهنده له خودا نزیک بین
که له ههموو تاقیکردنهوهیهکی
چاوهروانهکر اودا بیر کردنهوهکانمان به
شیوهیهکی سروشتی پروو له خودا بکهن وهک
چۆن گولهکه پروو له خۆر دهکات.

خواستهکانت، خۆشییهکانت، خهمهکانت،
خهمهکانت و ترسهکانت لهبهر دهم خودادا
بهیلهر هوه. ناتوانیت بارگرانی لهسهر بکهیت؛
ناتوانیت ئهومانوو بکهیت. ئهوه کهسهی مووی
سهرت ژماره دهکات، بییاک نییه له خواستی
مندالهکانی. واته: یهزدان زۆر بهزهیه و
میهرهبانی ناسکه. یاقوب ۱۱: ۵. دلی
خۆشهویستی ئهوه به خهمهکانمان و تهناهت به

گوتنه کانمان له سهر يان دهست لیده دات. ههموو
شتیک که عقل سهر لیشیو او دهکات بیه بو لای
خوی. هیچ شتیک زور گوره نییه بو نهوهی
بهر گهی بگریت، چونکه جیهانه کان بهرز
دهکاتهوه، فهر مانر هوایی ههموو کاروباری
گهر دوون دهکات. هیچ شتیک که به هیچ
شیوهیهک پهوهندی به ناشتیمانوه هه بییت، زور
بچووک نییه بو نهوهی نهو تییینی بکات. هیچ
بابه تیک له نهزموونه که ماندا نییه که زور
تاریک بییت بو نهوهی بتوانییت بیخوینیتهوه؛ هیچ
سهر لیشیو او بیهک نییه که زور قورس بییت بو
نهوهی هه لیبکاتهوه. هیچ به لایهک ناتوانییت
به سهر که مترین منداله کانیدا بییت، هیچ
دلهر او کییهک ناتوانییت رۆح ههر اسان بکات،
هیچ دلخوشییهک، هیچ نوژیکی دلسوزانه له
لیوه کان رزگاری بییت، که باوکی ناسمانیمان

چاودیری ناکات، یان هیچ گرنگیهکی
دهستبهجیی پینادات. واته: دلشکاو هکان چاک
دهکاتهوه و برینهکانیان دهبهستتهوه. زبور
۱۴۷:۳. پهیوهندییهکانی نیوان خودا و هر
رؤحیک ئهوهنده جیاواز و پرن وهک ئهوهی
رؤحیکی دیکه لهسهر زهوی نهبیّت که هاوبهشی
چاودیریکردنی ئهوه بیّت، نهک رؤحیکی دیکه
که کوره خوشهویستهکهی له پیناویدا بهخشیبیّت.

عیسا فهرمووی: «به ناوی منهوه داوای دهکن،
منیش پیتان نالیم که له باوکتان بو بیاریمهوه،
چونکه باوک خوی خوشی دهوین.» «من ئیوهم
ههلبزار دووه: ... بو ئهوهی هرچییهک به ناوی
منهوه داوای له باوک بکن، بیداتی.» یوحنا
۱۶: ۲۶، ۲۷؛ 15:16. بهلام نویژکردن به
ناوی عیسا شتیک زیاتره له تنها باسکردنی

ئەو ناوہ لە سەرەتاو کۆتایی نوێژیکدا. بریتییه لە
نوێژکردن لە مێشک و پڕۆحی عیسادا، لە
کاتیکیدا ئێمە باوەرمان بە بەلێنەکانی ھەمە و
پشت بە نیعمەتەکەمی دەبەستین و کارەکانی
بکەین.

خودا مەبەستی ئەوہ نییە کە ھیچ کام لە ئێمە ببە
دەر ویش یان دەر ویش و خانەنشین بین لە دونیا
بۆ ئەوہی خۆمان بۆ عیبادەتەکان تەرخان
بکەین. ژیان دەبی و ھک ژیانی مەسیح بییت. لە
نیوان شاخ و جەماوەردا. ئەوہی جگە لە نوێژ
ھیچی تر نەکات، بەم زوووانە واز لە نوێژ
دەھێنیت، یان نوێژەکانی دەبیته پڕۆتینیکی
فەرمی. کاتیک پیاوان خۆیان لە ژیانی
کۆمەلایەتی دەر دەھینن، دوور لە کایەمی ئەرکی
مەسیحی و ھەلگرتنی خاچ؛ کاتیک واز لە

کارکردنی جددی بۆ مامۆستا دههینیت، که بهجدی کاریان بۆ کردوو، بابەتی نوێژ لهدهست دهدهن و هیچ هاندهریکیان نییه بۆ پهرستن. دو عاکانیان دهبیته کهسی و خوپهرستانه. ناتوانن سهبارەت به خواستی مروقاییهتی یان بنیاتنانی شانیشینی مهسیح نوێژ بکهن، داوای هیژ بکهن بۆ ئەوهی کاریان پێیکهن.

ئیمه خسارهتیک بهدهست دههینین کاتیک که ئیمتیازاتی یهکتر کووونوه بۆ بههیزکردن و هاندانی یهکتر له خزمهتکردنی خودادا پشتگوی دهخهین. راستیهکانی قسهکهی له میشکماندا زیندوویی و گرنگی خویمان لهدهست دهدهن. دلمان واز له رووشنگهری و وروژاندن دههینیت بههوی کاریگهرییه پیرۆز که هکانیانهوه و له رووحانیهدا دابهزین دهبین. له پهیههندیمان وهک

مهسيحييهكان زور لهدهست ددهين بههوى
نهبوونى هاوسوزى لهگهله يهکتر. نهو کهسهى
خوى له بهرامبهر خویدا دادهخات، نهو پوسته
پر ناکاتهوه که خودا دايرشتووه که پيوسته.
چاندنى دروستى توخمه کومه لايهتیهکان له
سروشتى خو ماندا، دهمانباته ناو هاوسوزى
لهگهله نهوانى تردا و نامرازى گهشهکردن و
بههيزکردنه بو نيمه له خزمهتى خودادا.

نهگهر مهسيحييهکان پیکهوه کوپينهوه، لهگهله
يهکتر باسى خوشهويستى خودا و راستيه
بهنرخهکانى رزگار بوون بکهن، دلى خويان تازه
دهبوونهوه و يهکتر تازه دهبوونهوه. لهوانهيه نيمه
روژانه زياتر له باوکی ئاسمانيمان فير بين،
نهزموونىکى تازه له نيعمهتهکى بهدهست
بهينين؛ پاشان نارهزوى نهوه دهکهن باسى

خۆشەويىستى ئەو بىكەين؛ و لەگەل ئەنجامدانى
ئەم كارەدا دلى خۆمان گەرم دەبىتەو و
ھاندەدرىت. ئەگەر زياتر بىرمان لە عىسا
دەكر دەو و باسى بىكەين، و كەمتر لە خۆمان،
دەبوو زۆر زياتر لە ئامادەبوونى ئەومان
ھەبىت.

ئەگەر ئىمە بمانەويىت تەنھا بىر لە خودا بىكەينەو
ھەر ئەو ھەندەى بەلگەمان ھەيە لەسەر
چاودىر يىكر دنى بۆمان، پىويستە ھەمىشە لە
بىر كرنەو ھەكانماندا بىھىلەينەو و خۆشحال بىن بە
قسەكر دن لەسەرى و ستايشكر دنى. باسى شتە
كاتىھەكان دەكەين چونكە بەرژ ھەندىمان پىيان
ھەيە. باسى ھاور يىكانمان دەكەين چونكە
خۆشمان دەوین؛ خۆشى و ناخۆشىھەكانمان
بەوانەو بەستر او ھتەو. بەلام ئىمە ھۆكارى بى

سنوور گهوره ترمان ههيه بو خوشويستنی خودا
له خوشويستنی هاوری زهمینییه کانمان؛ پیویسته
سروشتیترین شت بیت له جیهاندا که له ههموو
بیر کر دنه وه کانماندا ئه و بکهینه یه کهم، باسی
چاکه ی ئه و بکهین و باسی هیزی ئه و بکهین.
ئه و بهخششه دهوله مهندانه ی که بهخشیوین به
مه بهستی ئه و نه بوون بیر کر دنه وه و
خوشه ویستیمان ئه وهنده هه لبمژن که هیچمان
نه بیت بیدهین به خودا؛ ئه وان بهر دهوام بو ئه وهن
که ئه ومان بیر بخهنه وه و به په یوهندی
خوشه ویستی و سو پاسگوزار ییه وه به
خیر خوازی ئاسمانیه مانه وه بمان به ستنه وه. ئیمه
زور له نزیك ناوچه نزمه کانی زهوی دهژین. با
چاوه کانمان بهرز بکهینه وه بو ده رگای کراره ی
پیروژ گاکه له سه ره وه، که پرووناکی شکومهندی
خودا له پرووخساری مه سیحدا ده دره وشیته وه،

که "ههروها توانای ئهوهی ههیه تا کووتایی
رزگاریان بکات که له ریگهی ئهوهوه دینه لای
خودا." عییرانییهکان ۷:۲۵.

پیویسته زیاتر ستایشی خودا بکهین "لهبهر چاکه
و کاره سهرسور هینهرهکانی بو نهوهی
مرۆقهکان." زبور ۸:۱۰۷. راهینانه
پهستشهکانمان نابیت به تهواوی له داواکردن و
وهرگرتن پیکبیت. با ههمیشه بیر له
خواستهکانمان نهکهینهوه و ههرگیز بیر لهو
سوودانه نهکهینهوه که وهریدهگرین. ئیمه زور
نوێژ ناکهین، بهلام زور له سوپاسگوزاری
بهخشین. ئیمه وهرگری بهردهوامی پهحمهتی
خوداین، لهگهڵ ئهوهشدا چهنده کهم
سوپاسگوزاری دهرئهپرین، چهنده کهم ستایشی
دهکهین لهسهه ئهوه کارانهی که بوی کردوین.

له كوڤنهوه يهزدان فهرمانى به ئيسراييل كرد،
كاتيک بو خزمهتکردنى کوڤهبوونهوه، «ئيوه
لهبهردهم يهزدانى پهروهردگار تان نان بخون و
دلخوش دهبن به ههموو ئهوشتانهى که دهستان
پيدهدهن، ئيوه و مالهکانتان، که يهزدانى
پهروهردگار تان بهر هکتهى پييهخشيون .”
دوو بار هکردنهوهى دوو باره ۱۲ : ۷. ئهوهى بو
شکوهمندى خودا دهکرييت، به دلخوشى، به
گورانى ستايش و سوپاسگوزارى، نهک به خهم
و تاريكى.

خوداى ئيمه باو کيکى ناسک و ميهرهبانه. نابيت
خزمهتهکى وهک راهينانئىكى دلتهزىن و
دلتهنگهر سهير بکرييت. پيوسته جيگهى
خوشحالى بيت که پهروهردگار بپهريستين و

بهشدارى له كار هكانيدا بكهيت. خودا نهیده ويست
 منداله كاني كه رزگار ييهكي زور گهوره يان بو
 دابين كراوه، وهك نهوهي سه رپه رشتياري
 نهركيكي سهخت و زحمه تكيش بيت، مامه له
 بكن. نهو باشترين هاو رپيانه؛ و كاتيک
 ده پيهرستن، چاوهر پي نهوه دهكات له گه ليان بيت،
 بهر هكته و دلنهوايبيان بدات، دليان پر بكات له
 خوشي و خوشه ويستي. پهروه ر دگار نار هزوي
 نهوه دهكات منداله كاني دلنهوايي له
 خزمه تکر دنيدا وه ر بگرن و چيژ زياتر له
 سهختي له كار هكانيدا بدوز نهوه. نهو نار هزوي
 نهوه دهكات نهوانه ي دين بو په رستي،
 بير كر دنهوه بهر خه كاني خه مخوري و
 خوشه ويستي نهو له گه ل خوياندا هه ل بگرن، بو
 نهوه ي له هه موو كار هكاني ژياني روژاندا

دلخوش بن، تا نيعمه تيان ههبيت بو مامه له كردن
به راستگويي و دلسوزانه له ههموو شتيكدا.

دهبيت له باره ي خاچه وه كو ببينه وه. مهسيح و
ئهوي له خاچ در او دهبي تهوهر ي تير امان و
گفتوگو و خوشترين ههستمان بيت. پيوسته
ههموو نيعمه تيك كه له خودا وه وهريده گرین له
بیر كردنه وه كانماندا بهيلينه وه، كاتيكيش درك به
خوشهويستيه گهوره كه ي دهكهين، پيوسته
ئاماده بين متمانه به ههموو شتيك بكهين بهو
دهسته ي كه بو ئيمه به بزمار له خاچدا
بهستر او هته وه.

رهنگه روچ به باله كاني ستايشه وه بهر هو
ئاسماني نزیکتر بهرز بيته وه. خودا له دادگا كاني
سه ره وه به گوران ي و موسيقا دهپه رستريت و

لهگهل دهر برینی سوپاسگوزاری خو مان نزیك
دهبینهوه له پهرستنی سوپای ئاسمانی. "ئوهی
ستایش بکات، شکۆمندی دهکات" خودا. زبور
۵۰:۲۳. با به شادییهکی ریزدارهوه بیینه بهردهم
دروستکه رمان، به "سوپاسگوزاری و دهنگی
ئاواز". ئیشایا ۵۱:۳.

بهشی دوازدهههم- چی بکهین لهگهل گومان

زوریک، به تاییهت ئهوانه ی که له ژیانی
مهسیحیدا گهنجن، ههندیگ جار به پیشنیار هکانی
گوماناوییهوه تووشی کیشه دهبن. له کتییی
پیروژدا زور شت ههیه که ناتوانن پروونی
بکهنهوه، یان تهناهت تیگهن، شهیتان ئهمانه
بهکار دههینیت بو ئهوه ی باوهریان به کتییی
پیروژ وهک وهحیهک له لایهن خوداوه
هلبشیوینیت. دهپرسن: چون ریگای راست
بز انم؟ ئهگهر به راستی کتییی پیروژ قسه ی
خودایه، چون دهتوانم لهم گومان و
سه رلیشیواویانه رزگارم بیت؟”

خودا ههرگیز داوای باوهرمان لیناکات، بهبی
ئهوه ی بهلگهی پیویست بدات که باوهرمان
لهسه ر بنیات بنیین. بوونی ئهوه، کارهکتیری

ئەو، راستى و راستى قسەكەى، ھەموويان بە
شايەتھالايەك جيگير دەبن كە سەرنجى عەقلمان
رادەكيشيت؛ و ئەم شايەتھالايە زۆرە. لەگەل
ئەو ھشدا خودا ھەرگيز ئەگەرى گومانى
لابردووە. ئيمانمان دەبيت لەسەر بەلگە بيت
نەك خۆپيشاندان. ئەوانەى ئارەزووى گومان
دەكەن دەر فەتيان دەبيت؛ لە كاتيكدا ئەوانەى
بەراستى ئارەزووى زانينى راستيەكان دەكەن
بەلگەى زۆر دەدۆزنەو كە باوەريان لەسەر
دابنين.

مەحالە عەقلى سنووردار بە تەواوى لە
كارەكتەر يان كارەكانى بيكوتايى تيبگەن. بۆ
تيزترين عەقل، بەرزترين عەقلى خويندەوار،
ئەو بوونە پيرۆزە ھەرگيز دەبيت بە پۆشيني
نەينى بمينيتەو. «ئايا بە گەران دەتوانى خودا

بدۆزیتھوہ؟ ئایا دھتوانی تا تھواوھتی خودای
گھورہ بدۆزیتھوہ؟ بھقھد ئاسمان بھرزہ؛ چی
بکھیت؟ قوولتر لھ دۆزہخ؛ چی بزانیٹ؟”
ئھیوب ۱۱: ۷، ۸.

پۆلۆسی نیردر اوی خودا ھاوار دھکات: «ئھی
قوولایی دھولھمھندی ھم لھ حکمھت و ھم لھ
زانینی خودا! حوکمھکانی چھندھ لئی
ناکۆلر یتھوہ، رینگاکانیشی تیپھریون بۆ ئھوہی
بزانی! ” رۆمیان ۱۱: ۳۳. بھلام ھھر چھندھ
”ھور و تاریکی دھوری ئھون“،
”راستودروستی و دادگاییکردن بناغھی
تھختھکھیتھتی. ” زبور ۲: ۹۷، ر.ق. تا ئیستا
دھتوانین لھ مامھلھکانی لھگھل ئیمھ تیگھین، و
ئھو پالھرانھی کھ بھھویانھوہ کار دھکات، بۆ
ئھوہی خۆشھویستی و میھرھبانی بیسنور کھ

یه‌گرتوون له‌گه‌ل هیزیکه بیکوتاییدا، تیگه‌ین.
ئیمه ده‌توانین ئه‌ه‌نده له مه‌به‌سته‌کانی تیگه‌ین،
ئه‌ه‌نده‌ش بو چاکه‌مانه بزاین؛ و له‌ه‌ش زیاتر
ده‌بیت هیشتا متمانه‌مان به‌ه‌سته هه‌بیت که
هه‌موو شتیکی به‌هیزه، ئه‌ه‌له‌ی که پره له
خۆشه‌یستی.

وشه‌ی خودا وه‌ک سیفه‌تی نووسه‌ری ئیلاهی
خۆی، نه‌ینیه‌کان ده‌خاته‌روو که هه‌رگیز
ناتوانریت به‌ته‌واوی له‌لایه‌ن بوونه‌ه‌ه‌ه
سنوورداره‌که‌نه‌ه تیگه‌ن. هاتنه‌ناوه‌ه‌ی گوناوه
بو‌ناو جیهان، جه‌سته‌بونی مه‌سیح، دووباره
دروستبوونه‌ه، زیندوو‌بوونه‌ه و چه‌ندین بابه‌تی
دیکه که له‌کتیبه‌ی پیرۆزدا خراوه‌ته‌روو،
نه‌ینیه‌کی زۆر قوولن بو‌ئه‌ه‌ه‌ی عه‌قلی مرۆف
روونی بکاته‌ه‌ه، یان ته‌نانه‌ت به‌ته‌واوی لێی

تییگات. به لام هیچ هوکار یکمان نییه بو
گومانکردن له قسهی خودا چونکه ناتوانین له
نهینییهکانی پهروهردگاری ئهو تییگهین. له
جیهانی سروشتیدا بهردهوام به نهینییهکان دهوره
دراوین که ناتوانین لئی تییگهین. زور
خوبهزلزانتترین فورمهکانی ژیان کیشیهک
دهخهنه روو که ژیرترین فهیلهسوفهکان
بیدهسه لاتن بو روونکردنهوهی. له ههموو
شوینیک سهرسور هینهر له دهرهوهی کهن
ئیمهیه. ئایا پئویسته سهرمان سورمیت که بزانی
له جیهانی روحیدا نهینییهکان همن که ناتوانین
لییان تییگهین؟ سهختی تهنیا له لاوازی و
تهسکی عهقلی مرؤقدایه. خودا له کتیی
پیروزدا بهلگهی پئویستی پیهخشیوین لهسهر
سیفهتی خودایی ئهوان و نابیت گومانمان له

قسهكهی ههبیٲ چونكه ناتوانین له ههموو
نهینیهكانی پهروهردگاری تیگهین.

پهترۆسی نیردر اوی خودا دهلیٲ له کتیبی
پیرۆزدا "شتگهلیک ههن که تیگهیشتیان
سهخته، که ئهوانهی فیر نهبوو و ناجیگیرن
دهیکهن ... بو لهناوبردنی خوینان. " ۲ پهترۆس
۱۶:۳. سهختیهکانی کتیبی پیرۆز لهلایهن
گومانلیکر او هکانهوه وهک ئارگیومینتیک دژی
کتیبی پیرۆز هان دراون؛ بهلام تا ئیستا لهمهوه
دوورن، بهلگهیهکی بههیزی ئیلهامبهخشی
خودایی پیکدههینن. ئهگهر هیچ باسیکی خودای
تیدا نهبوو بیٲ جگه لهوهی که به ئاسانی لیی
تیگهین؛ ئهگهر گهورهیی و شکومهندی ئهو
لهلایهن عهقلی سنووردارهوه دهستی پی بگات،
ئهوا کتیبی پیرۆز ههلگری پروانامه بی

ههلهکانی دهسه لاتی خودایی نه ده بوو. هه
گهور هی و نهینی نهو بابه تانهی که
دهخرینه روو، ده بی ئیلهام به خش بیت بو
باوهر کردن پیی و هک وشهی خودا.

ئینجیل به سادهیی و گونجاندنیکی تهواو له گهل
پیداویستی و حسره تهکانی دلی مرؤقدا
راستییهکان دهخاته روو، که بهر زترین عهقلی
چینراوی سه سام کردوو و سه سام کردوو،
له کاتیکیدا ریگه به خو بهر زانترین و بی
کولتور هکان ده دات ریگهی رزگار بوون بز انن.
و له گهل نهو هشا نهم راستیانهی که به سادهیی
باسکراون دهستیان به سه بابه تگه لیکیدا گرتوو
که نهو هنده بهر زن، نهو هنده دوور مهوداون،
نهو هنده بی سنوور له دهروهی هیزی تیگه یشتنی
مرؤقن، که ده توانین تهنها له بهر نهوهی خودا

رایانگه یاندووہ قبولیان بکھین. بہم شیوہیہ پلانی
رزگار بوونمان بو دہکریتہوہ، بو ئہوہی ہموو
رؤحیک ئہو ہنگاوانہ ببینیت کہ دہبیت
بیگریتہبہر لہ تہوبہکردن بہرہو خودا و
باوہربوون بہر امبہر بہ پەر و ہر دگار مان عیسا
مہسیح، بو ئہوہی بہ پریگہی دیاریکراوی خودا
رزگاری بیت؛ بہلام لہ ژیر ئہم راستیانہدا، کہ
زور بہ ئاسانی تیدہگن، نہینیہکان ہن کہ
شاردنہوہی شکومندی ئہون۔ نہینیہکان کہ لہ
لیکولینہوہکانیدا زالن بہسہر عہقدا، بہلام
لہگہل ئہوہشدا ئیلہامبہخشن بو گہرانی دلسوز
بو راستی بہ ریز و باوہرہوہ. تا زیاتر لہ کتیبی
پیروژدا بگہریت، قہناعتہکہی قوولتر دہبیتہوہ
کہ قسہی خودای زیندووہ و عہقلی مروف
لہبہر دہم شکومندی و ہعی خودایی کرنوش
دہبات.

داننان بهوهی که ناتوانین به تهواوی له راستییه
گورهکانی کتییی پیروژ تیگهین، تهنیا
دانپیدانانه بهوهی که عقلی سنووردار بهس نییه
بو دستگرتن به بیکووتایی؛ نهو مرؤقه به
زانیاریه سنووردار و مرؤبیهکانییهوه، ناتوانیت
له ئامانجهکانی هموو زانست تیگات.

چونکه ناتوانن له هموو نهینیهکانی تیگن،
گوماناوی و کافر قسهی خودا رهتدهکنهوه؛ و
هموو نهوانهی بانگهشهی نهوه دهکن که
باوهریان به کتییی پیروژ ههیه لهم خالهدا له
مهترسی دوور نین. پیغمبهر دهفهر مویت:
برایان، ئاگاداربن، نهک دلئیکی خراب و
بیباوهری له هیچ کام له ئیوهدا ههییت، که له
خودای زیندوو دوور بکهنهوه. عیبرانییهکان

۳: ۱۲. دروسته له نزيكهوه فير كار بيهه كاني
 كتیبي پيرو ز بخوینینهوه و له "قولاییهه كاني
 خودا" دا بگهړین تا ئه و جیگایه ی كه له كتیبي
 پيرو ز دا دهركهوتوون. يهكه می كورنتیوس
 ۱۰: ۲. له كاتیكا "شته نهینیهه كان هی یهزدانی
 پهروه دگار مانن"، "ئهو شتانه ی كه ئاشكرا
 دهبن هی ئیمهن." دووباره كردهوه ی دووباره
 ۲۹: ۲۹. بهلام كاری شهیتان بو چهواشه كرده
 هیزه لیکولینهوه كانی عهقله. شانازییهه کی
 دیاریكراو له گهل په چاوكردهنی راستیهه كانی
 كتیبي پيرو ز تیکهل ده بیت، بهجوریک كه پیاوان
 ههست به بی تاقهتی و شكستی دهكهن ئه گهر
 نه توانن هه موو بهشیکي كتیبي پيرو ز به
 شیوهیهه کی په زامهندی خو یان پروون بكه نهوه.
 زور زه لیلییه بو ئهوان دان بهوه دا بنین كه له
 وشه ئیلهام به خشه كان تیناگهن. ئهوان ئاماده نین

به سهره وه چاوه رى بکهن تا خودا به گونجاو
دهز انيت ر استيه کانيان بو ئاشکرا بکات. ههست
دهکهن که حیکمهته مرويه بى يار مهتیه کانيان
بهسه بو نهوهى بتوانن له کتیبى پيروژ تیبگهن و
به شکستهینان لهم کار هدا، به شیوهیه کی
مهجازى ئینکارى دهسه لاته کهى دهکهن. راسته
زوریک لهو تیورى و عهقیدانهى که به
شیوهیه کی گشتى بریاره له کتیبى پيروژه وه
وه رگیراون، هیچ بنه مایه کیان له فیر کاریه کانیادا
نییه و له راستیدا پیچه وانیه تهواوى بنه مای
ئیلهام به خشین. ئەم شتانه بوونه ته هوکارى
گومان و سهر لیشیواوى زوریک له میشک.
به لام نهوان تو مهتبار نین به قسهى خودا، به لکو
تو مهتبارن به شیواندنى مروف بوى.

ئەگەر بتوانریت بوونەوەرە دروستکر او هکان
 بگەنە تیگەشتنیکی تەواو لە خودا و کارەکانی،
 ئەوا دواى ئەو هی گەشتنە ئەم خالە، بو ئەوان
 هیچ دۆزینەو هیەکی زیاتری حەقیقەت و
 گەشەکردنی زیاتر لە زانین و گەشەسەندنی
 زیاتری دەروون و دلدا نەدەبوو. خودا چیتەر
 بالادەست نەدەبوو؛ و مەرفەقە کە گەشتبوو
 سنووری زانین و گەشتن، لە پیشکەوتنی
 وەستابوو. با سوپاسی خودا بکەین کە وا نییە.
 خودا بێ سنوورە؛ لەناو ئەودا «هەموو
 گەنجینەى حیکمەت و زانین» هەیه. کۆلۆسیان
 ۲:۳. وە تا هەموو ئەبەدی مەرفەقەکان پەنگە
 هەمیشە بەدوایدا بگەرین، هەمیشە فیربن و
 لەگەڵ ئەو هەشدا هەرگیز گەنجینەکانی حیکمەت و
 چاکەى و هیزی ئەو تەواو نەکەن.

خودا مهبهستیتهی تهنانت لهم ژیانهدا
 راستیهکانی قسهکی همیشه بو گلهکی
 ئاشکرا بکرین. تهنایهک ریگا هیه که ئهم
 زانسته بهدهست بهئیریت. ئیمه دهتوانین بگهینه
 تیگهیشن له قسهی خودا تهنایه ریگی
 پرووناکردنهوی ئهو پروهی که وشهکه
 بههویهوه در او ه. «شتهکانی خودا کس نانسیت،
 تهنایه پروهی خودا نهبیت.» «چونکه پروه
 ههموو شتیک دهکولیتهوه، بهلی، شته قوولهکانی
 خودا.» یهکهمی کورنتیوس ۲: ۱۱، ۱۰. وه
 بهلینی رزگار کهر بو شوینکهوتوانی ئهوه بوو،
 «کاتیک ئهو پروهی راستی هات، پینماییتان
 دهکات بو ههموو راستیهک.... چونکه له
 راستی من وه دهگریت و نیشان دهوات بو
 ئیوه.» یوحنا ۱۶: ۱۳، ۱۴.

خودا ئارەزووی ئەو دەکات مەرف دەسەلاتە
ئێستد لالهکانی خۆی بەکار بەینیت؛ و
خویندنهوی کتیبی پیروژ دەبیتە هوی
بەهیزکردن و بەرزکردنهوی دەروون وەک
ئەو هیچ لیکۆلینەو هیهکی تر ناتوانیت. بەلام
لهگەڵ ئەو هەشدا دەبیت ئاگادار بین له خودا کردنی
عەقل، که ملکهچی لاوازی و لاوازی
مەرفایهتییه. ئەگەر نەمانویستبیت کتیبه
پیروژەکان هەور بکەن بۆ تیگەشتنمان، بۆ
ئەو هی رۆونترین راستیهکان تینهگەین، دەبیت
سادهیی و ئیمانی مندالیکی بچوو کمان هەبیت،
ئامادهبیت بۆ فیربوون و داوا یارمەتی رۆحی
پیروژ بکات. هەستکردن بە هیز و حیکمەتی
خودا، و بیتواناییمان له تیگەشتن له گهورهیی
ئەو، پێویسته ئیلهامان پێدات بە خۆبەزلزانی
و پێویسته قسهکەهی بکەینهوه، وەک چۆن دەچینه

ناو ئاماده بونى ئهوه وه، به سه ساميهكى
پيروزه وه. كاتيك ديينه سهر كتيبي پيروز،
عقل دهبيت دان به دهسه لاتيكي بالاتر له خويدا
بنيت و دل و عقليش دهبيت كرنوش بو ئه
گوره يه ببات كه منم.

زور شت ههيه به روالهت سهخت يان ناروون،
كه خودا روون و ساده بو ئهوه كه سانه دهكات كه
به شيوه يه بهدواي تيگهيشتن لئياندا دهگهريين.
به لام بهبي رينمايي روهي پيروز بهردهوام
بهرپرسيار دهبين له دهسته سهر داگرتنى كتيبي
پيروز يان ليكدانه وهى ههله. خويندنه وهى زور
ههيه بو كتيبي پيروز كه بي قازانج و له زور
حاله تدا برينيكي نهريني. كاتيك كه قسه ي خودا
بهبي ريز و بي دوعا دهكريته وه؛ كاتيك
بیرکردنه وه و سۆزه كان له سهر خودا جيگير

نهبن، يان له گهل ويستي ئه ودا هاوئا ههنگ نهبن،
عهقل به گومانه وه ههور دهكريت؛ و ههر له
خويندنه وه ي كتيبي پيرو زدا، گومان به هيزتر
دهبيت. دوزمن كو نتر ولى بير كردنه وه كان دهكات
و ئه و ليكدانه وه يهك پيشنيار دهكات كه راست
نين. ههر كاتيک مرؤقه كان له قسه و كرداردا
به دوای هاوئا ههنگبون له گهل خودادا نهبن،
ئه و ههر چهنده فير بووبن، ئه گهر ي ههله كردنيان
ههيه له تيگه شتيان له كتيبي پيرو ز، و
سه لامهت نييه متمانه به روونكر دنه وه كانيان
بكريت. ئه وانه ي سهيري كتيبي پيرو ز دهكهن بو
دوزينه وه ي ناته باييه كان، تير وانينيكي روحيان
نييه. له گهل بينيني شيوا ودا چهندين هو كاري
گومان و بيوا وهر ي به شتگه ليك دهبينن كه
به راستي ساده و ساده ن.

ھەر چۆنئیک بیټ بیپۆشن، ھۆکاری راستهقینهی
گومان و گومان، له زۆربهی حالتهکاندا،
خۆشهویستی گوناھه. فیرکاری و
سنووردارکردنی قسهی خودا بۆ دئی سهر بهرز
و گوناھ دۆست پیشوازی لئناکریت و ئهوانهی
ئاماده نین پابهندی مهرجهکانی بن، ئامادهن
گومان له دهسهلاتهکهی بکهن. بۆ ئهوهی بگهینه
حهقیقهت، دهبیټ ئارهزوی دلسۆزانهمان
ههبیټ بۆ زانینی حهقیقهت و ئامادهیی دلمان
ههبیټ بۆ گویرایهلی. ههموو ئهوانهی بهم رۆحه
دینه خویندنهوهی کتییی پیرۆز بهلگهی زۆر
دهدۆزنهوه که قسهی خودایه، و لهوانهیه
تیگهشتنئیک له راستیهکانی بهدهست بهینن که
ژیریان بکات بۆ رزگار بوون.

مهسيح فهر موويهتي: "ئهگهر كهسيك بيهويٽ
ويستي خوي جي بهجي بڪات، ئهوا فير كار بيهكه
دهز انيٽ." يوحنا ۱۷: ۷، ر.ق. لهبري ئهوهي
پرسيار و قسه لهسر ئهو شتانه بڪهيت كه
تيناگهيت، گرنكي بهو پرووناكويه بده كه پيشتر
بهسر تدا دهر هوشيتهوه و پرووناكي زياترت
دهست دهكهويٽ. به نيعمهتي مهسيح ههموو
ئهر كيك ئهجام بده كه بو تيگهيشتنهكت پروون
كراوهتهوه، تواناي تيگهيشتن و ئهجامداني ئهوه
ئهركانهت دهبيٽ كه ئيستا گومانت لي هيه.

بهلگهيهك هيه كه كراويه بو ههمووان،-
خويندهوار ترين، و نهخويندهوار ترين،- بهلگهيه
ئهموون. خودا بانگهيشتمان دهكات بو ئهوهي
بو خومان واقعي قسهكهيه بهلمينين، راستي
بهلينهكاني. ئهوه فرمانمان پيدهكات "تام بكهين

و بزائن که یەزدان چاکە. ” زبور ۳۴ : ۸ .
لەبری ئەوەی پشت بە قسەى کەسێکی تر
بەستین، دەبیت تام بو خۆمان بکەین.
پرایدەگەیهنیت: ” داوا بکەن، وەریدەگرن ” .
یوحنا ۱۶ : ۲۴ . بەلێنەکانی جێبەجێ دەبن.
هەرگیز شکستیان نەهێناوە؛ هەرگیز ناتوانن
شکست بهێنن. وە لەگەڵ نزیکبوونەمان لە
عیسا، و شادبوون بە پیری خوشەوێستییەکەى،
گومان و تاریکیمان لە ژیر رووشنایی
ئامادەبوونیدا نامینیت.

پۆلسی نێردراوی خودا دەلێت که خودا ” لە
دەسەلاتی تاریکی پرزگاری کردین و
وەریگیرایەووە بو شانشینی کورە نازیزەکەى. ”
کۆلۆسیان ۱ : ۱۳ . وە هەرکەسێک لە مردنەووە
بو ژیان تیپەرپووە، توانای ئەوەى هەیه

“مۆره‌که‌ی دابنیت که خودا راسته”. یوحنا
۳:۳۳. ده‌توانیت شایه‌ت‌حالی ئه‌وه بدات،
“پیوستم به یارمه‌تی بوو، و له عیسا‌دا
دۆزیمه‌ته‌وه. هه‌موو پێداویستییه‌ک دابین کرا،
برسیتی رۆحم تیر بوو؛ ئیستاش کتیبی پیروژ بو
من وه‌حی عیسا مه‌سیحه. ئایا ده‌پرسن بۆچی
باوه‌رم به عیسا هه‌یه؟ چونکه ئه‌و بو من
رزگار که‌ریکی خوداییه. بۆچی باوه‌رم به کتیبی
پیروژ هه‌یه؟ چونکه بۆم ده‌ر که‌وتوو ه که ده‌نگی
خودایه بو رۆحم”. له‌وانه‌یه ئیمه شایه‌ت‌حالی
ئه‌وه‌مان له خۆماندا هه‌بیت که کتیبی پیروژ
راسته، که مه‌سیح کوری خودایه. ئیمه ده‌زانین
که ئیمه شوین ئه‌فسانه‌ی فیلبازانه دارپژراو
ناکه‌ین.

پهترؤس ئاموژگاری براكانى دهكات كه "له
نيعمهتدا گهشه بكن و له ناسيني پهروهردگار و
رزگار كهرمان عيسا مهسيحدا. " ۲ پهترؤس ۳:
۱۸. كاتيك خهلكي خودا له نيعمهتدا گهشه
دهكن، بهردهوام تيگهيشتنيكي پروونتر له
قسهكهي بهدهست دهينن. پرووناكي و جواني
نوي له راستيه پيروزهكانيدا دستنیشان دهكن.
ئهمه له ميژووي كليسادا له هموو
سهردهمهكاندا راست بووه و بهم شيوهيهش تا
كو تايي بهردهوام دهبيت. واته: ريگاي
چاكهكاران وهك پرووناكي بهياني وايه، كه
زياتر و زياتر دهرهوشيتهوه تا روژي تهواو.
پهندهكاني ۱۸: ۴، ر.ق.، پهراويز.

رهنگه به ئيمان چاومان له قيامت بيت و بهليني
خودا بگريين بو گهشهکردني عقل، پهگرتني

تواناکانی مرؤف له گهل خودایی و ههموو
 هیژیکی رؤح که راستهوخو له گهل سهر چاوهی
 پرووناکیدا بخریته بهر کهوتن. رهنگه ئیمه
 دلخوش بین که ههموو ئهوانهی له
 پهروهردگارییهکانی خودادا سهریان لی شیوااین،
 ئهوکاته پروون دهکرینهوه، شتگهلئیک که
 تیگهیشتیان سهخته، دواتر پروونکردنهویهک
 دهدۆزنهوه؛ و لهو شوینانهی که عهقلی
 سنووردارمان تهنیا سهر لیشیواوی و مه بهستی
 شکاوی دۆزیهوه، تهواوترین و جوانترین
 هاوئاهنگی دهبینین. - ئیستا له شووشهیهکهوه
 دهبینین، به تاریکی؛ به لام دواتر پرووبهروو:
 ئیستا بهشیکی دهزانم؛ به لام ئهوکاته دهزانم
 وهک چۆن ناسراوم. ”یهکهمی کۆرنتیۆس ۱۳:
 ۱۲.

بهشی ۱۳ - شادبوون به یهزدان

مندالانی خودا بانگ کراون بو ئهوهی نوینهری
مهسیح بن، چاکه و میهره بانی یهزدان نیشان
بدن. وهک چون عیسا سیفتهی راسته قینهی
باوکی بو ئاشکرا کردوین، به ههمان شیوهش
دهبیت مهسیح بو جیهانیک ئاشکرا بکهین که
خوشهویستی ناسک و بهزهیداره کهی نانسیت.
عیسا وتی: "وهک چون تو منت نارد بو جیهان،
به ههمان شیوه منیش ئهوانم نارد بو جیهان."
«من له ئهواندا، توش له مندا؛ ... بو ئهوهی
جیهان بزانییت که تو منت ناردووه.» یوحنا
۱۷: ۱۸، ۲۳. پؤلوسی نیردراوی خودا به
شاگردهکانی عیسا دهلیت: "ئیوه به ئاشکرا وهک
نامهی مهسیح راگهیهندراون"، "له لای ههموو
مروقهکان دهناسرین و دهخویندرینهوه." ۲
کورنتیوس ۳: ۳، ۲. له هر یهکیک له

مندالەکانیدا، عیسا نامەیهک بو جیهان دەنیریت.
ئەگەر تۆ شوینکەوتووی مەسیح بیت، ئەوا
نامەیهکت بو دەنیریت بو ئەو خیزانە، گوندەکە،
شەقامەکە، کە تئیدا دەژیت. عیسا کە لەناو تۆدا
نیشتهجییه، ئارەزووی ئەو دەکات لەگەڵ دلی
ئەو کەسانەدا قسە بکات کە پئی ئاشنا نین.
رەنگە کتیبی پیرۆز نەخویننەو، یان گوئیان لەو
دەنگە نەبیت کە لە لاپەرەکانیدا قسەیان لەگەڵ
دەکات؛ خو شەویستی خودا لە ریگە
کارەکانیەو نابینن. بەلام ئەگەر تۆ نوینەری
راستەقینە عیسا بیت، لەوانەیە لە ریگە تۆو
بەرەو ئەو ببری کە شتیک لە چاکە ئەو
تئیگەن و سەربکەون بو خو شویستن و
خزمەتکردنی.

مەسیحییەکان وەک پرووناکی ھەلگر لە ریگای
بەھەشتدا دانراون. ئەوان دەبی ئەو پرووناکیە
کە لە مەسیحەو بەسەریاندا دەدرەوشیتەو، بۆ
جیھان پەنگ بەدەنەو. ژیان و کارەکتەری
ئەوان بە جووریک بیّت کە لە ریگای ئەوانەو
کەسانی دیکە تێروانینیکی دروست لەبارە
مەسیح و لە خزمەتکردنی ئەو بەدەست بەین.

ئەگەر ئیمە نوینەر ایەتی مەسیح بکەین، ئەوا
خزمەتەکی بە سەر نجر اکیش دەردەکەوین،
وەک ئەوێ لە راستیدا ھەبە. ئەو مەسیحیانە
کە تاریکی و خەم و پەژارە بۆ پوڤحیان
کوودەکەنەو، و مور مور و گلەیی دەکەن،
نوینەر ایەتیەکی درۆینە خودا و ژیان
مەسیحی بە کەسانی دیکە دەدەن. ئەوان ئەو
پروایە دەدەن کە خودا دلخۆش نییە بە

دلخوشکردنی مندالہکانی و لہمہشدا شایہتحالی
درو دہدن دژی باوکی ئاسمانیمان.

شہیتان کاتیک دلخوشہ کہ دہتوانیت مندالانی
خودا بہرہو بیباوہری و بیہیوایی بیات. دلخوشہ
کہ دہبینیت متمانہمان بہ خودا نییہ، گومانمان لہ
ئامادہیی و ہیژی ئہو ہہیہ بو رزگارکردنمان.
ئہو زوری خوشدہویت ہست بکہین کہ
پہرہردگار بہ پہرہردگارہکانی زیانمان
پیدہگہینیت. کاری شہیتان ئہوہیہ کہ
نوینہرایہتی پہرہردگار بکات و ہک کہسیکی
کہم بہزہیی و بہزہیی. ئہو راستییہکان لہبارہی
ئہوہوہ بہ ہلہ دہخاتہ پروو. خیال پر دہکات لہ
بیروکہی دروینہ سہبارہت بہ خودا؛ و لہبری
ئہوہی لہسہر راستییہکان سہبارہت بہ باوکی
ئاسمانیمان بمینینہوہ، ئیمہش زورجار میشکمان

لهسەر چهواشهكار ييهكانى شهيتان جيگير
دهكهين و به بيمتمانهدردن پي و
مور مور ييكدردن له خودا بيپريزي دهكهين.
شهيتان ههركيز ههولدهدات ژيانى ناييني بكاته
ژيانى تاريكى. ئارهزووى ئهوه دهكات كه به
زهحمهت و سهخت دهر كهوييت؛ و كاتيک
مهسيحى له ژيانى خویدا ئەم تپروانينه بو نايين
دهخاته پروو، له ريگه ي بياوهر ييهكهيهوه،
پشتگيري له دروى شهيتان دهكات.

زوريك كه به دريژايي ريگاي ژياندا دهرؤن،
لهسەر ههله و شكست و نائوميديهكانيان دهژين
و دليان پر دهبيت له خهم و بيهيوايي. له كاتيكد
له ئهروپا بووم، خوشكيك كه ئەم كارهى
دهکرد، و له نارهحهتييهكى قوولدا بوو، بوى
نووسيم و داواي ههنديك وشهى هاندانى كرد.

شهو ی دوای ئه وه ی نامه کهیم خوینده وه له خودا
بینیم له باخچهیه کدام و کهسیک که وا دیار بوو
خاوه نی باخچه که بوو، به ریگاگانیدا ده مبات.
گوله کانم کو ده کرده وه و چیژم له بو نه کانیان
ده بینی، ئه م خوشکه که له ته نیشتمه وه
دهر و ویشته، سه رنجی پراکیشام بو هه ندیک گولی
ناشرین که ریگرییان له ریگا که ده کرد. له ویدا
ماته مینی و خه مباری بوو. ئه و به ریگا که دا
نه ر و ویشته بوو، به دوای ریبه ره که دا دهر و ویشته،
به لکو له نیوان درک و درکه کاندای دهر و ویشته.
ماته مینی گوتی: "ئوه، ئایا به داخه وه نییه که ئه م
باخچه جوانه به درک تیکچوه؟" پاشان
ریبه ره که وتی: واز له درکه کان بیینه، چونکه
ته نها بریندارت ده که ن. گوله بهر و ژه و سوسن و
په مهیی کو بکه ره وه."

ئايا هەندىك خالى گەش لە ئەزموونەكەتدا
نەبوو؟ ئايا هەندىك وەرزی بەنرخت نەبوو
كە دلت لە خوڤيدا لئيداييت لە وەلامى رۆحى
خودادا؟ كاتىك ئاورىك لە بابەتەكانى
ئەزموونى ژيانت دەدەيتەو نەبوو ئايا كۆمەلەك
لاپەرەى دلخۆشكەر نادۆزيتەو؟ ئايا بەلئىنەكانى
خودا وەك گولە بۆنخۆشەكان لە تەنشت
رئىگاكەتەو لە هەموو دەستىكدا گەشە ناكەن؟
ئايا ناهىلى جوانى و شيرىنيان دلت پىر بكات لە
خۆشى؟

درك و دركەكان تەنھا برىندار و خەمبارت
دەكەن؛ و ئەگەر تەنھا ئەم شتانە كۆبەكەيتەو، و
پيشكەشى كەسانى تر بەكەيت، ئايا جگە لەو
خۆت سووكايەتى بە چاكەى خودا دەكەيت،

رِیگری له دهو روبرت ناکهیت له ریگای ژیاندا
برؤن؟

ژیرانه نییه هه موو بیر هه رییه ناخوشهکانی
ژیانیکی رابر دوو، - ناپاکی و نائومییدییهکانی، -
کۆبکهینهوه و قسه له سهریان بکهین و ماته مینی
بۆ بکهین تاوه کو بیهویایی به سهرماندا زال
دهبین. رۆحیکی بیهویا پره له تاریکی، پرووناکی
خودا له رۆحی خوی دادهخات و سیبهریک
دهخاته سهر ریرهوی ئهوانی تر.

سو پاس بۆ خودا بۆ ئه وینه گهشاوهی که
پیشکەشی کردوین. با دنیاییه بهختهوه رهکانی
خوشهویستی ئه و پیکهوه کۆبکهینهوه، تا
بهردهوام سهریان بکهین: کوری خودا تهختی
باوکی بهجیده هیلیت و خوداییبونی خوی به

مرۆقايهتی دهپۆشیت، تا مرۆف له دهسهلاتی
شهیتان رزگار بکات؛ سهرکهوتنی ئهو بهناوی
ئیمهوه، کردنهوهی بهههشت بهرووی
مرۆقهکاندا، ئاشکراکردنی بو دیدگای مرۆف
ئهو ژووره ئامادهیهی که خوداوهند پهرده
لهسهر شکۆمندی خۆی ههڵدهدا؛ رهگهزی
کهوتوو لهو چاله ویرانکارییهی که گوناوه نوقمی
کردبوو، بهرز بووهوه و جارێکی دیکه
پهپوهندی به خودای بیکۆتاییهوه هینایهوه، و له
رێگهی باوهربوون به رزگار که رهکهمانهوه
بهههستی تاقیکردنهوهی خودایی گرت،
راستودروستی مهسیحی لهبهردا و بهرزکرایهوه
بو تهختهکهی —ئهمه ئهو وینانهن که خودا
دهیهویت بیریان لی بکهینهوه.

کاتیک و ا دیاره گومانمان له خوشهویستی خودا
ههیه و بیتمانه به بهلینهکانی دهکهن بیریزی
پیدهکهن و رۆحی پیروزی خهمبار دهکهن.
دایکیک ههستی چۆن دهبیت ئهگهر مندالهکانی
بهردهوام گلهیی لیبکهن، ههروهک چۆن
مهبهستی باشیان نهبیت، لهکاتیکدا ههموو ههولی
ژیانی بو پیشخستنی بهرژهوهندییهکانیان بووه و
ئاسوودهییان پیدات؟ گریمان گومانیان له
خوشهویستییهکهی ههبیت؛ دلی دهشکاند. هه
دایک و باوکیک ههست به چی دهکات که
مندالهکانی بهم شیوهیه مامهلهیان لهگهڤدا
بکریت؟ وه چۆن باوکی ئاسمانیمان دهتوانیت
سهیرمان بکات کاتیک ئیمه بیتمانهمان به
خوشهویستی ئهوه نییه، که وای لیکردوووه کوره
تاقانهکهی بدات تا ژیانمان ههبیت؟ پیغمبه
دهنوسیت: «ئهو کهسهی بهزهیی به کورهکهی

خۆی نەدا، بەلکو له پیناو هه‌موو ماندا را دهستی کرد، چۆن له‌گه‌ڵ خۆیدا به ئازادی هه‌موو شتی‌کمان پینادات؟» رۆمیان ۸:۳۲. و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا چهند کەس، به کردار هه‌کانیان، ئه‌گەر به وشه نه‌بی‌ت، ده‌لین، "یهزدان مه‌به‌ستی ئه‌مه نییه بو من. ره‌نگه ئه‌وه کهسانی دیکه‌ی خوش بویت، به‌لام منی خوش نه‌ویت".

هه‌موو ئه‌مانه زیان به رۆحی خۆت ده‌گه‌یه‌نن؛ چونکه هه‌ر وشه‌یه‌کی گومان که ده‌ی‌ی‌یت، بانگه‌یشتی تاقی‌کردنه‌وه‌کانی شه‌یتان ده‌کات؛ ئه‌وه مه‌یلی گومان‌کردن له ئیوه‌دا به‌هیز ده‌کات، له ئیوه‌ی فریشته خزمه‌تکار هه‌کانه‌وه خه‌مبار ده‌کات. کاتی‌ک شه‌یتان وه‌سه‌ت بو ده‌کات، هه‌ناسه‌یه‌ک مه‌هینه به گومان و تاریکی. ئه‌گەر هه‌لبژیریت ده‌رگا به‌رووی پێش‌نیار هه‌کانیدا

بکھیتھو، میثکت پر دہبیت لہ بیتمانی و
 پرساری یاخیگرانہ. ئەگر ہستہکانت
 بخہیتھوو، ہر گومانیک کہ دہریدہپریت نہک
 ہر کاردانہوی لہسہر خۆت دہبیت، بەلکو
 توویکہ لہ ژیانی ئەوانی تر دا دہرویت و بہرہم
 دہہینیت و ږہنگہ بہرپہر چدانہوی کاریگری
 قسہکانت مہحال بیت. ږہنگہ تو خۆت بتوانیت
 لہ و ہرزی و ہسوسہ و لہ تہلہی شہیتان چاک
 ببیتھو، بەلام ئەوانی تر کہ بہہوی کاریگری
 تووہ کہوتونہتہ ژیر کاریگریہو، لہوانہیہ
 نہتوانن لہو بیباوہریہ ږزگاریان بیت کہ
 پیشنارت کردووہ. چہند گرنگہ تہنہا ئەو شتانہ
 قسہ بکھین کہ ہیز و ژیانی ږوہی دہبہخشن!

فریشتہکان گوی دہگرن بو ئەوہی بزائن تو چ
 جۆرہ ږاپورتیک بو جیہان ہلادہگریت

سەبارەت بە مامۆستای ئاسمانی خۆت. با
گفتوگۆتان لەسەر ئەو کەسە بێت کە دەژی بۆ
ئەو هی لەبەر دەم باوکدا شەفاعەتتان بۆ بکات.
کاتیەک دەستی هاوڕێیەک دەگریت با ستایش بۆ
خودا لەسەر لێو و لە دلتدا بێت. ئەمەش
بیرکردنەوهکانی بۆ لای عیسا رادەکێشیت.

هەموویان تاقیکردنەوهیان هەیه؛ خەمەکان
سەختە بەرگهی بگرن، وەسوەسە سەختەکان
بەرەنگاری دەبنەوه. نارەحەتیەکانت بە هاو
مروّقه فانیەکانت مەلّی، بەلکو هەموو شتێک بە
نوێژەوه بۆ لای خودا هەلبگرە. ئەو بەکە بە یاسا
هەرگیز یەک وشە ی گومان یان بێهێوایی
نەلێیت. دەتوانیت زۆر شت بکەیت بۆ
گەشاوەکردنی ژیاڵی ئەوانی تر و بەهێزکردنی
هەولەکانیان، بە قسە ی هیوا و دلخۆشی پیرۆز.

زۆرن پڤوحيكى ئازا كه به توندى له لايهن
 و هسه فشاريان له سه ره، نزيكه له
 ئاماده باشيدا له مملاني له گهله خود و له گهله
 هيزه كاني خراپه دا بيهوش بيت. كه سيكي له
 جوره له خهباته سهخته كهيدا بيهوا مه كهن. به
 قسه ئازا و هيواخوازانه هاني بدهن كه له
 ريگادا هاني بدهن. بهم شيويه روناكي مه سيح
 له ئيوه بدره وشيته وه. واته: هيچ كام له ئيمه بو
 خوي نازي. روميان ۱۴: ۷. به هوي كار يگهري
 ناناگامانه وه رهنغه ئهواني تر هان بدرين و
 به هيز بكرين، يان بيهوا بكرين، و له مه سيح و
 راستي دوور بخرينه وه.

زۆرن ئهوانه ي بيو كه يه كي هه له يان هه يه
 له سه ر ژيان و سيفه تي مه سيح. ئه وان پييان وايه

که ئەو بئەيش بوو له گەرمی و خۆرگیری، که
توند و توند و بئى شادی بوو. له زۆر حالەتدا
تەواوی ئەزموونی ئایینی بەم بۆچوونە تاریکانه
رەنگ دەکریت.

زۆر جار دەوتریت عیسا گریاوه، بەلام هەرگیز
بە زەر دەخەنە نەناسراوه. رزگار کەرمان
بەرستی پیاویکی خەمگین بوو، و ئاشنای خەم
بوو، چونکە دلی خۆی کردەوه بۆ هەموو
ئازارەکانی مەرقەکان. بەلام هەرچەندە ژيانی
خۆ بە دەستەوه دان بوو و سیبەری ئازار و
چاودیری بوو، بەلام رۆحی نەچەقیندرا.
رەوخساری دەرپرینی خەم و پەژارەى نەبوو،
بەلکو هەمیشە دەرپرینی ئارامی ئارام بوو. دلی
کانیپهکی ژيان بوو و بۆ هەر شوینیک دەچوو
پشوو و ئارامی و شادی و خوشی هەلەدەگرت.

رزگار کهرمان به قوولی جدی و به چری له
جدیدا بوو، به لام هەرگیز تاریک و خهمناک
نه بوو. ژیانی ئهوانه ی لاسایی ئه دهکن پر
دهبیت له مه بهستی جدی؛ ههستیکی قوولی
بهر پر سیاریتی کهسیان دهبیت. لئقییهت
سهر کوت دهکریت؛ هیچ خوشیهکی جهنجال و
گالته جاری بی ئه دهبی نابیت؛ به لام ئایینی عیسا
وهک پروو باریک ئارامی ده به خشییت. پرووناکی
شادی نا کوژینیته وه؛ نه دلخووشی رادهگریت و نه
پرووخساری خوړگیر و زه رده خه نه ههور
دهکات. مه سیح نه هاتو وه بو ئه وه ی خزمهت
بگریت به لکو بو خزمهت کردن؛ و کاتیک
خوشه ویستی ئه له دلدا حوکم دهکات، ئیمهش
نمونه ی ئه ده بین.

ئەگەر ئىمە لە سەر ووی مېشكمانەوە كر دەوہ
 نادادپەر وەر و نارەواكانى ئەوانى تر بهیلینەوہ،
 بۆمان دەر دەكەوئیت كە مەحالە خوئشان بوئین
 وەك چۆن مەسیح ئىمەى خوئشوئستووہ؛ بەلام
 ئەگەر بىر كر دنەوہكانمان لەسەر خوئشوئستى و
 بەزەبى سەر سوپرەئىنەرى مەسیح بو ئىمە بن،
 ھەمان پوچ بو ئەوانى دىكە دەر ژئیتە دەرەوہ.
 پئوئستە يەكترمان خوئشوئیت و پئىزمان
 لئىگرىن، سەرەراى ئەو ھەلە و ناتەواويانەى كە
 ناتوانىن خوئمان لە بىننى پيارىزىن. خوئنوئستى
 و بئىمتمانەبى بەخو دەبئ بچئىرئیت، و ناسكئىبەكى
 سەبىر دار لەگەل ھەلەكانى ئەوانى تر دا. ئەمەش
 ھەموو خوئپەرستىبە تەسكبوو ھەكان دەكوژئیت و
 دلگەرە و بەخشن دەمان دەكات.

زبور نووس دهلیت: پشت به یهزدان بیهسته و
 چاکه بکه. بهم شیوهیه له خاکه کهدا نیشتهجی
 دهبیت و بهراستی خوړاکت پیدهدریت". زبور
 ۳:۳۷. واته: پشت به یهزدان بیهسته. ههر
 روژیک بارگرانی و خهمخوری و
 سهر لیشیو او بیهکانی خوی ههیه؛ و کاتیک یهکتر
 دهبینین که چهنده نامادهین باسی سهختی و
 تاقیکر دنهوهکانمان بکهین. زوریک له کیشه
 قهرزکراوهکان دهستوهردان دهکن، نهوهنده
 ترسهکان دهخرینه ناوهوه، هینده قورسایي
 دلهر اوکی دهر بردراوه، که مروف و ابیر
 بکاتهوه که نیمه هیچ رزگار کهریکی بهزهبیدار
 و خوشهویستمان نهبووه که نامادهیه گوئی له
 ههموو داواکار بیهکانمان بیت و له ههموو
 کاتیکي پیویستدا یار مهتیدهریکی نیستانمان بیت.

هه‌ندیکیان هه‌میشه ترسن، و قهرز ده‌کهن له
کیشه. هه‌موو رۆژیک به نیشانه‌کانی
خۆشه‌ویستی خودا ده‌وره دراون؛ هه‌موو
رۆژیک چیژ له به‌خششه‌کانی په‌روه‌ردگاری
ئهو وه‌رده‌گرن؛ به‌لام چاویۆشی له‌م نیعمه‌تانه‌ی
ئێستا ده‌کهن. مێشکیان به‌رده‌وام له‌سه‌ر شتیکی
ناکوکی دانیشتوو هه‌ که ترسیان هه‌یه بیته پیشه‌وه؛
یان ره‌نگه به‌راستی هه‌ندیکی سه‌ختی هه‌بیته که
هه‌رچه‌نده بچووک بیته، چاویان کویر ده‌کات
له‌و شته زۆرانه‌ی که داوای سوپاسگوزاری
ده‌کهن. ئهو سه‌ختییانه‌ی که پرووبه‌روویان
ده‌بیته‌وه، له‌بری ئه‌وه‌ی بیانباته لای خودا که
تا که سه‌رچاوه‌ی یارمه‌تییه‌که‌یانه، لێی جیایان
ده‌که‌نه‌وه، چونکه نائارامی و په‌له‌قازه به‌ئاگا
دیننه‌وه.

ئایا باشه ئیْمه بهم شیوهیه بیباوهر بین؟ بوچی بی
منهت و بیمتمانه بین؟ عیسا هاورئی ئیْمهیه؛
هموو بههشتهکان گرنگی به خوشگوزهرانی
ئیْمه ددهن. نابیت ریگه بدهین سهر لیشیواوی و
نیگهر انییهکانی ژیانی رۆژانه دهر وون دلتهنگ
بکات و برۆ ههور بکات. ئهگهر ئهوه بکهین
همیشه شتیکیان دهبیّت بو بیزارکردن و
بیزارکردن. نابیت خوْمان به داواکار ییهکهوه
سهرقال بکهین که تهنیا دلتهنگ و ماندوو مان
بکات، بهلام یارمهتیده رمان نهبیّت بو
بهرگهگرتتی تاقیکردنهوهکان.

لهوانهیه له بازارگانیدا سهرت لی شیوا؛ لهوانهیه
ئاسۆکانت تاریکتر و تاریکتر بن، و لهوانهیه
ههرهشهی لهدهستدانتان لهسهر بیّت؛ بهلام بی
هیوا مهبن؛ خهمی خوْت بخهره سهر خودا، و

ئارام و دلخوش به. دو عای حکمت بکه بو
ئوهی به وریاییهوه کاروبار هکانت
به ریوهبیت، و بهم شیوهیه ریگری له زیان و
کارهسات بکهیت. له لایهن خوتهوه ههموو
ههولیک بده بو ئوهی ئهجامیکی لهبار
بهدهست بهینیت. عیسا بهلینی یارمهتیدانی خوی
داوه، بهلام جگه له ههولهکانمان نییه. کاتیک به
پشت بهستن به یارمهتیده رهکهمان، ههموو
شتیکتان کردوو، ئهجامهکه به دلخوشیهوه
قبول بکهن.

ئوه ویستی خودا نییه که گهلهکهی به وریاییهوه
قورسایییان لهسهر بییت. بهلام پهروهردگارمان
فریومان نادات. پیمان نالییت: مهترسن؛ هیچ
مهترسییهک له ریگاکهتدا نییه". دهزانیت
تاقیکردنهوه و مهترسی ههیه و به پروونی

مامهلهمان له گهل دهکات. پيشنيار ناکات
 گهلهکهي له جيهانيکي گوناو و خراپه
 دهر بهينييت، بهلکو ئاماژهيان بو دهکات بو
 پهناگهپهکي هرگيز له دهسته چوو. دوعاي بو
 شاگردهکاني نهوه بوو: «من دوعا ناکهم له دونيا
 دهر يانبهينييت، بهلکو له خراپه بيانپاريزيت».

دهلييت: «له جيهاندا، تووشي تهنگانه دهن، بهلام
 دلخوش بن. من زال بووم بهسهر جيهاندا».

يوحنا ۱۷: ۱۵؛ 16:33.

مهسيح له وتاري سهر شاخدا وانه بهنرخهکاني
 فيري شاگردهکاني کرد سهبار هت به پيوستي
 متمانهکردن به خودا. نه و انانه بو هانداني
 مندالاني خودا له هموو تهمنيکدا دارپژراون،
 و هاتوونهته خوار هوه بو سهردهمي ئيمه پر له
 رينمايي و ناسوودهيي. رزگار کهر ئاماژهي به

شوينكهوتووانى خوى كرد بو بالندهكانى ئاسمان
 كاتيك گورانى ستايشهكانيان دهژهند، بى
 بارگرانى بيركردنهوه له چاوديريكردن، چونكه
 "ئهوان ناچين و ناچين." و لهگهڵ ئهوهشدا
 باوكى گهوره پيداويستيهكانيان دابين دهكات.
 رزگار كهر دهپرسيت: «ئايا ئيوه زور لهوان
 باشتر نين؟» مهتا ۲۶:۶. رزقينهري گهوره بو
 مروّف و درنده دهستى دهكاتوه و ههموو
 دروستكراوهكانى دابين دهكات. بالندهكانى
 ئاسمان له ژير چاوديري ئهودا نين. خواردنهكه
 ناخاته ناو فهسلهكانيانهوه، بهلكو رزق و رۆزى
 پيوستيهكانيان بو دابين دهكات. دهبيت ئهوه
 دانهويّله كوّبكهنهوه كه ئهوه بويان بلاوكر دوتهوه.
 دهبيت مادهكه بو هيلانه بچووكهكانيان ئاماده
 بكن. دهبيت خوراك به بهچكهكانيان بدن.
 ئهوان به گورانى دهچنه دهرهوه بو

ماندوو بوونيان، چونكه “باوكى ئاسمانيتان
خوراكيان پيڊهدات.” وه «ئايا ئيوه زور لهوان
باشتر نين؟» ئايا ئيوه وهك زير هك و
پهرستر او يكي ر وحي، له بالندهى ئاسمانى
به هايهكى زياتر تان نيبه؟ ئايا نووسهرى
بوونمان، پاريزهرى ژيانمان، ئهو كهسهى كه
ئيمهى به وينهى خودايى خوى پيگهيناوه،
پيڊاويستيبه كانمان دابين ناكات نهگهر تهنيا
متمانهمان پيى ههبيت؟

مهسيح ئاماژهى به شاگردهكانى كرد بو
گولهكانى كيگهكه، كه به زورى دهولهمنند
گهشهيان دهكرد و لهو جوانيبه سادهيهدا
دهدرهوشايهوه كه باوكى ئاسمانى پيى بهخشيون،
وهك دهر برينى خوشهويستى خوى بو مرؤف.
وتى: سوسنهكانى كيگهكان لهبهرچاو بگرن،

چۆن گەشە دەکەن. جوانی و سادەیی ئەم گۆلە
 سروشتیانە زۆر لە شکۆمەندی سلیمان زیاترە.
 نایابترین جلوبەرگ که به هۆی لیهاتوویی
 هونەر هوه بەر هەم دیت، بەرگەیی بەر اور دکردن
 لەگەڵ نیعمەتی سروشتی و جوانی درەوشاوەی
 گۆلەکانی دروستکراوی خودا ناگریت. عیسا
 دەپرسیت: «ئەگەر خودا چیمەنی کێلگەکان بەو
 شیوەیە لەبەر بکات که ئەمڕۆ هەیه و سبەیی
 فری دەدریتە ناو فرنەوه، ئایا زۆر زیاتر جلتان
 ناپۆشیت، ئەی ئیوهی کهم باوەر؟» مەتا ۶: ۲۸،
 ۳۰. ئەگەر خودا، هونەر مەندی ئیلاهی، پرهنگی
 ناسک و جوړاوجۆری خۆی بدات بەو گۆلە
 سادانەیی که له پوژیکدا لەناو دەچن، چەندە
 زیاتر گرنگی بەو کەسانە دەدات که به وینەیی
 خۆی دروستکراون؟ ئەم وانەیی مەسیح

سەرزەنشتر دنیکە بو بیری دلەر اوکی،
سەر لیشیواوی و گومان، دلی بی باوهر.

پەر وەر دگار هەموو کور و کچەکانی بەختەوهر
و ئارام و گویرایهلی دەبوو. عیسا دەلیت:
"ناستی منتان پیده دەم، نهک و هک ئەو هی جیهان
دەبیه خشییت، منیش پیتان دە دەم. با دلت شله ژیت
و نهتر سییت." واته: ئەم شتانەم پیتان وتوو، تا
خۆشی من له ئیوهدا بمینیتهوه و خۆشیتان پر
بییت. یوحنا ۱۴ : ۲۷؛ 15:11.

ئەو بەختەوهر بیهی که له پالنه ره
خۆپەرسته کانهوه، له دەر هوهی ریگای نهر کهوه،
به دوایدا دهگهریت، هاوسهنگییهکی ناتهندر وست
و جیگیر و پراگوزهره؛ تیده پهریت و رۆح پر
دهبییت له ته نیایی و خهم؛ به لام خۆشی و

ره زامندی له خزمهت خودادا ههیه؛ مهسیحی
بهجیناهیلریت که به ریگا نادیار هکاندا پروات؛
به پهشیمانی و نائومییدی بیهوده ناهیلریتهوه.
ئهگهر چیژهکانی ئهم ژیانهمان نهبییت پرهنگه
هیشتا دلخوش بین له سهیرکردنی ژیانی ئهودیو.

بهلام تهناوت لیرهشدا پرهنگه مهسیحیهکان
خوشی هاوبهشی لهگهل مهسیحیان ههبییت؛
لهوانهیه پرووناکی خوشهویستی ئهویان ههبییت،
ئاسوودهیی ههمیشهیی بوونی ئهوه. پرهنگه هر
ههنگاوئیک له ژیاندا له عیسا نزیکمان بکاتهوه،
ئهزموونئیکی قوولتری خوشهویستی ئهومان
پیدات و ههنگاوئیک له ماله پیرۆزهکی ناشتی
نزیکمان بکاتهوه. پاشان با متمانهمان فری
نهدهین، بهلکو دلنیاپیهکی پتهومان ههبییت، له
جاران پتهوتر. "تا ئیستا یهزدان یارمهتی ئیمهی

داوه" و تا کۆتایی یارمهتیدهرمان دهبیّت. 1
ساموئیل 7:12. با چاومان له ستوونه
مۆنۆمێنتالهکان بیّت، بیر هینانهوهی ئهوهی که
پهروهردگار چی کردووه بۆ ئهوهی دلنهوااییمان
بدات و له دهستی تیکدهر پرزگارمان بکات. با له
یادهوهریماندا ههموو ئهوه میهرهبانییه ناسکانهی
که خودا نیشانی داوین، به تازهیی بهیلینهوه،-
ئهوه فرمیسکانهی که سړیوونهتهوه، ئهوه
ئازارانهی که ئارامیان کردووتهوه، ئهوه
دلهر اوکییانهی که لابر اون، ئهوه ترسانهیی که
لابر اون، ئهوه خواستانهی که دابینکر اون، ئهوه
نیعمهتانهی که بهخشر اون، - بهم شیوهیه
بههیزکردن خوومان بۆ ههموو ئهوه شتانهی که
لهبهر دهماندان له پرێگهی پاشماوهی
زیارتهکهمانهوه.

ناتوانین له مملانیی داهاتوودا چاوهروانی
 سهر لیشیواوی نوی نهیین، بهلام رهنگه سهیری
 نهوهی رابر دوو بکهین و ههروهها سهیری نهو
 شتانهی که له داهاتوودا دهکن، و بلیین: "تا
 نیستا پهروهردگار یارمتهی نیمهی داوه." واته:
 وهک چون روزهکانت هیزت دهییت.
 دووبار هکردنهوهی یاساکان ۳۳:۲۵.
 تاقیکردنهوهکه لهو هیزه تیناپهریت که پیمان
 دهریت بو نهوهی بهرگهی بگرین. پاشان با
 کارهکانمان تنها لهو شوینهدا دهست پی بکهین
 که دهیدوزینهوه، باوهردمان وایه که ههرچیبهک
 بییت، هیزیکی ریژهی لهگهل تاقیکردنهوهکهدا
 دهریت.

وه ورده ورده دهر وازهکانی ئاسمان دهکریتهوه
 بو نهوهی مندالهکانی خودا وهر بگرین و له

لیوی پاشای شکۆمەندیەو وەک دەولەمەندترین
مۆسیقا دەکەوتێتە سەر گوئیان، "وەرن، ئیوێ
پیرۆزی باوکم، شانشینى ئامادەکر او بە میرات
بگرن بو ئیوێ هەر لە بنچینەى جیهانەو". مەتا
. ۲۵:۳۴

پاشان پرزگار کر او هەکان پیشواز بیان لێدەکریت بو
ئەو مالهى که عیسا بویان ئامادە دەکات. لەو
هاو لەکانیان نابنە خراپەکارى زهوى و درۆزن
و بتپەرست و ناپاک و بیباوەر؛ بەلام لەگەڵ ئەو
کەسانەدا هاوبەش دەبن که بەسەر شەیتاندا زال
بوون و لە ریگهى نیعمەتى خوداییهو
کارەکتەرى تەواویان پیکهیناوه. هەموو مەیلیکی
گوناهبار، هەموو ناتەواوییهک که لێرەدا
تووشیان دەکات، بە خوینی مەسیح لابران و
نایابی و درەوشاوهی شکۆمەندی ئەو که زۆر

له در هوشانهوهی خۆر زیاتره، پښیان
دهبهخشریت. وه جوانی ئهخلاقى، کاملبوونی
کارهکتیری ئهو، له ریگهیانهوه دهدرهوشیتهوه،
به بههای زۆر لهم شکومهندییه دهههکییه. ئهوان
لهبهردهم تهخته سپییه گهورهکهدا بی تاوانن،
هاوبهشی کهرامهت و ئیمتيازاتی فریشتهکانن.

به لهبهرچاوگرتنی ئهو میراته شکومهندی که
رهنگه هی ئهو بییت، "مرؤف له بهرامبهر گیانی
خۆیدا چی بدات؟" مهتا ۲۶: ۱۶. لهوانهیه ههزار
بییت، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا له خۆیدا خاوهنی
سامان و کهرامهتیکه که جیهان ههرگیز
نهیتوانیوه بیهخشیت. پرؤحی رزگارکراو و
پاککراوه له گوناوه، به ههموو هیزه بهرزهکانیهوه
که تهرخانکراوه بو خزمهتکردنی خودا،
بههایهکی زۆری ههیه؛ و له ئاسماندا له

ئامادەبوونی خودا و فریشتە پیرۆزەکاندا خوۆشی
هەیه لەسەر یەک پوۆحی رزگار کراو،
خوۆشییەک کە لە گۆرانانی سەرکەوتنی پیرۆزدا
دەر دەکەوێت.